ВІВТОРОК, 3 КВІТНЯ 2007 РОКУ ■ № 58 (4058)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Глава держави закликає обговорити сім вимог

Учора по обіді в секретаріаті Президента тривали консультації глави держави Віктора Ющенка з керівництвом парламенту та головами депутатських фракцій з питання про можливе дострокове припинення повноважень Верховної Ради.

***Як передає УНІАН**, на консультаціях були присутні всі запрошені: Голова Верховної Ради Олександр Мороз, його заступники Адам Мартинюк і Микола Томенко, лідери фракцій Раїса Богатирьова (Партія регіонів), Юлія Тимошенко (БЮТ), В'ячеслав Кириленко («Наша Україна»), Іван Бокий (СПУ), Петро Симоненко (КПУ).*

Відкриваючи консультації, Президент України повторив свою позицію про нелегітимність формування коаліції в парламенті на основі індивідуального членства депутатів і наголосив на тому, що нині чиниться спроба політичної ревізії волевиявлення людей. «Хотів би підкреслити, що сьогодні — восьмий місяць із дня першого засідання Верховної Ради, а не тридцятий день», — сказав Президент, додавши, що неконституційне формування більшості робить діяльність парламенту нелегітимною. Глава держави також піддав критиці те, що парламент з кожним днем дедалі більше приймає законів про регулювання діяльності влади, які не відповідають Конституції. Як приклад він назвав закон про Кабінет Міністрів. За словами В. Ющенка, це «формує конституційний дисбаланс у системі влади і здійснює передумови узурпації влади, а також ставить під загрозу демократичні ідеали».

Окрім того, Президент критикував те, що сьогодні багато домовленостей між політичними силами не реалізуються, а також те, що політичні сили не дотримують слова. В. Ющенко повторив сім вимог до коаліції, висловлені ним на з'їзді «Нашої України» 31 березня, і закликав до їх обговорення. Коли номер було підписано до друку, ніяких рішень ще не було прийнято.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України) та Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ У НОМЕРІ

У Блистові повним ходом іде передплата на «Голос України»

Уже більше 10 осіб передплатили газету Верховної Ради до кінця року в селі Блистова Менського району Чернігівщини. Допомагають оформити передплату **(на знімку — зліва направо)** листоноші Ольга Шейко, Олена Сироїд, Валентина Сироїд та начальник блистівського відділення зв'язку Людмила Безкровна **(друга справа)**. До речі, цей поштовий колектив — один із кращих в ЦПЗ №5. Дбають тут про вчасну передплату як місцевих, так і загальнодержавних видань. Тільки «Голос України» у невеличкій Блистові передплачують 25 читачів. Редакція газети торік за успішну роботу відзначила цінним подарунком керівника відділення зв'язку, **інформує наш чернігівський кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

Фото автора.

«Аеросвіт» відновив усі рейси

Авіакомпанія «Аеросвіт» відновила всі заплановані рейси, **передає «5 канал»**. Напередодні компанія була змушена скасувати польоти в грецькі Салоніки, Дніпропетровськ та Одесу через відмову заправника ЗАТ СП «Кребо» надати паливо. Нині «Аеросвіт» придбав близько 400 тонн пального в одної американської компанії.

Прес-секретар авіакомпанії «Аеросвіт» Сергій Куций заявив, що ще немає домовленостей з паливозаправними компаніями про виділення ними потужностей і паливозаправників для врегулювання ситуації.

Учителі отримають дотації на проїзд

Проблему підвезення сільських учителів до місця роботи вирішено у Славутському районі за допомогою адресної дотації. На це районна рада передбачила у своєму бюджеті 16 тисяч гривень. Ще 33 тисячі гривень мають забезпечити сільські ради. Частину цих коштів за угодою отримають перевізники, частину — вчителі, **інформує наш власний кореспондент у Хмельницькій області Ірина КОЗАК.**

Знизили тарифи на 15 відсотків

Івано-Франківський міськвиконком прийняв рішення зменшити плату за теплопостачання на 15 відсотків. Міський голова Віктор Анушкевичус наголосив, що запроваджені з серпня минулого року тарифи він і нині вважає економічно обгрунтованими. Однак щоб зняти соціальну напругу в місті та зменшити фінансове навантаження на малозабезпечені верстви населення, частина якого не отримала субсидії, міська влада знайшла можливість компенсувати теплоенергетикам різницю між затратами на виробництво послуг і зниженими тарифами. Для успішного завершення опалювального сезону необхідно перерахувати підприємству «Теплокомуненерго» 4—4,5 млн. гривень. Цю суму покриють із міського бюджету, **передає наш власний кореспондент в Івано-Франківській області Дарина НАЗАРЧУК.**

Вибух у ялтинському кафе

Надзвичайна подія сталася у неділю о 17.20 у кафе «Динамо» на овочевому ринку Ялти. Тут зазвичай торгували пловом, шаурмою та іншими гарячими стравами. Вибух був потужний. **Як повідомляє «5 канал»**, ушкодження отримали вісімнадцять осіб, троє постраждалих перебувають у реанімації, одна жінка — у надзвичайно тяжкому стані. Вона отримала опіки понад 40% тіла. Очевидці кажуть, що ймовірніше за все причиною вибуху стало несправне газобалонне обладнання кафе. На місці події вже працюють спеціалісти МНС. Пожежі не допустили, вогонь загасили. Вибухом пошкоджено 3 найближчі овочеві павільйони.

КОРОТКО

■ У Криму від заморозків постраждав урожай персиків і абрикосів.

■ На Кіровоградщині посадовці управління праці однієї з райрад привласнили 230 тисяч гривень пенсійних коштів *(УНІАН)*.

■ Податківці Вінниччини запобігли незаконному відшкодуванню з держбюджету 2 мільйонів гривень ПДВ.

■ У Дніпровському районі столиці було госпіталізовано з ножовими пораненнями громадянина Народної Республіки Бангладеш Абу Бакара, який невдовзі помер у лікарні *(УНІАН)*.

Парламент працюватиме згідно з розкладом засідань

Про це заявив під час учорашньої погоджувальної ради керівників депутатських фракцій і комітетів Голова Верховної Ради Олександр Мороз. До того ж, за його словами, народні депутати розглянуть цього тижня близько 80 питань.

Сьогодні парламентарії обговорять законопроекти про валютне регулювання і валютний контроль в Україні, про міжнародну технічну допомогу; за скороченою процедурою — зміни до Земельного кодексу України (щодо обмеження, вилучення особливо цінних земель заповідників та національних природних парків), до закону «Про електроенергетику», до деяких законів України щодо здійснення концесійної діяльності, до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям закону «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», до деяких законів стосовно пенсійного забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб. Цього дня народні обранці повернуться до розгляду раніше не підтриманого законопроекту про організаційно-правові засади вилучення (викупу) земель права приватної власності і спробують включити до порядку денного законопроект, визначений главою держави як невідкладний про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України в 2007 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях.

У середу народні депутати заслухають інформацію Кабінету Міністрів про стан виконання плану дій «Україна—ЄС» і за скороченою процедурою розглянуть зміни до законів «Про нотаріат», «Про податок з доходів фізичних осіб (про функції нотаріуса), до кодексу України про адміністративні правопорушення (про адміністративний арешт). Членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів та голову Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту і туризму парламентарії призначатимуть у четвер. Крім цього, вони обиратимуть і звільнятимуть суддів. У другому читанні народні обранці голосуватимуть зміни до законів «Про виконавче провадження», «Про житлово-комунальні послуги» (щодо формування та затвердження цін/тарифів), законопроекти про основні засади державної міграційної політики і про Фонд державного майна. У порядку денному цього дня — доопрацьований проект постанови про позицію у зв'язку з планами розміщення елементів системи протиракетної оборони США на території сусідніх з Україною держав. За скороченою процедурою народні депутати розглянуть доповнення до закону про концесії (про особливості застосування концесійних угод для об'єктів централізованого водо-, теплопостачання та водовідведення права державної чи комунальної власності, а також зміни до закону «Про молоко та молочні продукти» (про відповідність якості та безпеки молочних продуктів показникам, що встановлені законодавством і стандартами України).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Микола Мартиненко, Катерина Самойлик.

У п'ятницю парламентарії заслухають інформацію тимчасової слідчої комісії з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Георгія Гонгадзе та з'ясування причини зволікання у розслідуванні кримінальної справи, про деякі підсумки роботи комісії і звіт ТСК з питань перевірки фактів корупційних дій, зловживань службовим становищем з боку окремих посадових осіб МВС, викладених у статті «Інша міліція», опублікованій в газеті «2000» 8 вересня минулого року. До того ж депутати планують розглянути законопроекти про Державний комітет України протидії корупції та про спеціальні засоби оборони.

10—13 квітня народні депутати працюватимуть у комітетах і фракціях.

Людмила ГОЛОВАТА.

Усі конфронтаційні моменти мають бути з'ясовані у демократичний спосіб

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Сьогодні Верховна Рада розгляне першим питанням політичну ситуацію в країні. Про це повідомив Голова Верховної Ради Олександр Мороз на вчорашній зустрічі з керівниками дипломатичних місій держав-членів Європейського союзу та «великої вісімки». Він запросив їх узяти участь у пленарному засіданні.

Парламент, за його словами, не зверне з норм права і позицій Конституції. «Ми триматимемо ситуацію під контролем, вона відбуватиметься в правовому полі», — зазначив він. Глава парламенту підкреслив, що Верховна Рада і Кабінет Міністрів стабільно працюють, що позитивно відбивається на показниках економічного зростання.

«Критична ситуація в країні має суб'єктивний, навіть персональний характер», — наголосив він і пояснив це бажанням деяких політиків задовольнити свої владні амбіції та отримати владні повноваження. До того ж, додав він, будь-які дії за межами Конституції отримуватимуть адекватну оцінку.

Під час зустрічі Голова Верховної Ради звернув увагу на неконституційний характер втручання інституту Президента в діяльність парламенту і судової гілки влади. Олександр Мороз назвав таку практику неприпустимою. Він зазначив, що у діяльності вищого законодавчого органу немає жодної дії, яка виходила б за межі Основного Закону. «Верховна Рада України і надалі діятиме винятково у межах Конституції і в порядку, передбаченому Основним Законом», — зазначив глава парламенту. Він також підкреслив, що всі конфронтаційні моменти мають бути з'ясовані в демократичний спосіб. «Ми постараємося знайти компроміс з питань, які не виходять за межі Конституції», — підкреслив Олександр Мороз. Він наголосив, що законодавча робота спрямована на приведення всіх правовідносин у відповідність до Основного Закону. Це, за словами Голови Верховної Ради, не є посяганням на повноваження Президента і не є узурпацією влади.

Аналізуючи листа глави держави до Верховної Ради і його виступ на з'їзді «Нашої України», Олександр Мороз зазначив, що претензії Президента стосовно неконституційності формування коаліції неправові й неконституційні. Він пояснив, що коаліція створена на основі Конституції, рішеннях фракції і відповідних індивідуальних заяв народних депутатів. Окрім цього, зазначив він, у Регламенті Верховної Ради є норма, згідно з якою індивідуально позафракційні народні обранці можуть входити або до коаліції, або до опозиції на основі індивідуальних заяв. Президент, зазначив Олександр Мороз, також вимагає законодавчо затвердити Універсал національної єдності. На переконання Голови Верховної Ради, це нелогічно, бо це політичний документ, документ про наміри. Основна вимога — це введення імперативного мандата для народних депутатів. Конституція, заявив він, цього не передбачає. Він особливо наголосив, що Венеціанська комісія зробила жорсткі зауваження щодо закону про введення імперативного мандата для депутатів місцевих рад, як такого, котрий суперечить демократичним принципам Євросоюзу.

Висловлюючи офіційну позицію Євросоюзу стосовно ситуації в Україні, посол Німеччини, яка нині головує в Євросоюзі, зазначив, що Євросоюз закликає всі сторони до компромісу. «Ми б хотіли, щоб не було жодних кроків, які призвели б до ескалації політичної напруги», — наголосив він. Від імені ЄС посол закликав всі сторони до відповідальності, до пошуків спільного розв'язання ситуації. В Європі, за його словами, очікують, що в Україні будуть дотримані демократичні принципи. Цю позицію також поділяє і посол США.

Наталя САНІНА.

Олександр МОРОЗ: «Криза в Україні штучна. Її не існує»

«Я гарантую, що парламент працюватиме стабільно», —наголосив Голова Верховної Ради Олександр Мороз на зустрічі з делегацією Комісії сприяння демократії конгресу США на чолі з головою комісії Девідом Прайсом. Він запевнив, що законодавчий орган діятиме в межах Конституції.

«Криза в Україні штучна. Її не існує», — зазначив Олександр Мороз. І додав, що Верховна Рада і Кабінет Міністрів працюють стабільно і ефективно, є позитивні зрушення в економіці та у соціальній сфері. «Ніхто не заважає Президенту і його інституту здійснювати свої повноваження», — сказав Олександр Мороз. Нині, за його словами, здійснюється приведення до норм Конституції всієї системи законодавства. «Цей процес буде продовжено, бо так записано в Основному Законі, за який голосував і нинішній Президент і його політична сила», — наголосив Голова Верховної Ради. Суспільству, за його словами, нав'язується дискусія про дисбаланс владних повноважень. Неприпустимо, на переконання Олександра Мороза, коли інститут Президента втручається у роботу парламенту, зокрема, наполягаючи на введенні імперативного мандата для народних депутатів. «Це неприпустима річ, ця норма абсолютно недемократична. Її немає у жодному парламенті», — зазначив глава законодавчого органу. До цього він нагадав, що парламентські вибори 2006 року були найдемократичнішими, і це визнано світовою громадськістю. Він нагадав, що найбільшу довіру виборців отримала Партія регіонів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Торкаючися тези про нібито неконституційність формування коаліції, Голова Верховної Ради вкотре зазначив, що входження народних депутатів на індивідуальній основі не суперечить Основному Закону. Він не виключив, що компромісним виходом може стати не входження депутатів до коаліції, а їх вільне голосування у сесійній залі.

Вл. інф.

Правових підстав для дострокових виборів — ані парламентських, ані президентських — немає

Коаліція була сформована відповідно до Конституції. Це визнав сам Президент, коли у серпні минулого року представляв кандидатуру прем'єра, — заявив Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк на вчорашній прес-конференції. Тоді, нагадав він, глава держави зазначив: ми всі — Верховна Рада, коаліція і Президент — пройшли свою частину правової дороги. Тільки Конституційний Суд, переконаний Перший заступник глави парламенту, може дати відповідь про конституційність формування коаліції.

А розмови про буцімто неконституційне формування коаліції — це, зазначив Адам Мартинюк, «політичне забарвлення того, як позбутися парламенту, який не ходить від козирок».

Розширення коаліції до 300 голосів — не самоціль. «Головне, щоб приймалися закони», — переконаний Перший заступник глави парламенту і додав, що відповідно до Конституції, кожен голосує індивідуально, а не так, як вирішує та чи інша політична сила.

Якщо Президент підпише указ про розпуск парламенту, коаліція діятиме відповідно до Конституції. «Все інше ви побачите», — зазначив Перший заступник глави парламенту і додав, що не хотів би, щоб було силове протистояння. Принаймні коаліція зробить усе, щоб не було зіткнень. Він не виключив, що в стінах парламенту будуть провокації. Саме тому доступ у Верховну Раду, зазначив Адам Мартинюк, буде обмежено. А загалом рішення коаліції залежать від політичних консультацій керівників держави та лідерів політичних сил. «Правових підстав для дострокових виборів — ані парламентських, ані президентських — немає», — підсумував Перший заступник Голови Верховної Ради.

Вл. інф.

Прем'єр ультиматумів не сприймає

У суботу організатори Форуму національної єдності відмовилися від задекларованої раніше ідеї проведення мітингу на майдані Незалежності та, як і днем раніше, зібралися на Європейській площі столиці. Впадало в очі, що його учасники здебільшого приїхали до Києва з інших регіонів України, бо прибували вони на мітинг та розходилися з нього організованими групами. Як і днем раніше, перед учасниками форуму виступив Прем'єр-міністр України, лідер Партії регіонів Віктор Янукович. Він, зокрема, заявив, що не сприймає будь-яких ультиматумів, які є за межами права і за межами Конституції. «Я неодноразово про це казав, і ще раз хочу сказати: якщо Президент сповідує принципи демократії і якщо він їх дотримується, він повинен знати їх функціональні принципи. Вибір українського народу не залежить від того, яка точка зору Президента. Він повинен її поважати. Так само він повинен поважати і представників українського народу, тих, кого обрав цей народ. І ті рішення, які сьогодні приймає уряд, вони спрямовані тільки на покращання життя наших людей», — сказав прем'єр. Також він закликав «і Президента, і опозицію разом будувати нашу державу, працювати на те, щоб покращилось життя наших людей, і будувати сильну країну».

В ухваленому Форумом національної єдності маніфесті зазначається, що «сили, які намагаються дестабілізувати ситуацію, керуються принципом «чим гірше — тим краще», не бажаючи усвідомити своєї відповідальності перед нашими дітьми, перед старшим поколінням, перед усім народом». Однак сьогодні «з усіх куточків України лунають слова підтримки Форуму національної єдності, надходять тисячі листів та телеграм. Народ впевнений, що тільки в єдності країни — майбутнє України. Народ вимагає від влади об'єднатися, припинити чвари, налагодити нормальну роботу. Народ вимагає від політиків не провокувати конфлікти та протистояння, а спільними зусиллями будувати наш дім — Україну».

Після завершення мітингу та концертної програми частина його учасників вирушила додому, а частина подалася до Маріїнського парку, де знову розташувалося наметове містечко прихильників коаліції.

Квітень нагадав про листопад

Суботній мітинг прихильників опозиції вписувався в інтер'єр 22 листопада 2004 року. Як і тоді, люди заполонили майдан Незалежності, частину Хрещатика, Інститутської, Городецького, пагорби за Укоопспілкою та міст позаду монумента. Серед свіжовиготовленої символіки «Нашої України», Блоку Юлії Тимошенко «Народної самооборони», «Антикримінального вибору» та інших демократично-патріотичних сил і громадських організацій майоріли «ветерани» — прапори «помаранчевої революції». Так само прологом до самого мітингу лунали українські пісні — за змістом і формою — Марії Бурмаки та популярних гуртів. Одне слово, якщо не зважати на прихильнішу до «революціонерів» пору року, за зовнішнім «антуражем» Майдан-2 був копією свого попередника.

Приблизно о 19-й на сцені з'явилися лідери опозиції Юлія Тимошенко, В'ячеслав Кириленко і Юрій Луценко. Юлія Володимирівна визнала, що вина за ситуацію багато в чому лежить на «помаранчевих» союзниках, але віднині вони вже не з'ясовуватимуть, хто «в кого тягнув м'ясо з борщу». Лідер БЮТ пояснила, чому саме потрібен указ про розпуск цієї «Верховної зРади» і заявила, що його поява — «не право, а обов'язок Президента».

Новообраний керівник «НСНУ» В'ячеслав Кириленко під схвальні оплески людей оголосив «свіжу новину» —звернення з'їзду партії до Президента з проханням розпустити парламент і також розповів, у чому полягає актуальність моменту. «Командувач» «Народної самооборони» Юрій Луценко заявив, що політики і громадяни свій хід уже зробили, тепер слово — за Президентом. Він має виконати свій обов'язок перед людьми, які «живуть на африканську зарплату і за європейськими цінами». До речі, промова Луценка підтвердила, що на Майдані зібралися переважно кияни: змальований ним «бонус» — у разі перевиборів позбавитися Леоніда Черновецького — викликав неймовірний шквал емоцій. Так само сподобався екс-міністр і гурту хлопців з Донецька, які «емігрували» на Майдан з Європейської площі. Прийшли «на розвідку», а залишилися до кінця, навіть пожертвувавши вечерею.

Мітинг ухвалив резолюцію з констатацією основної тези — нинішній парламент має піти в небуття.

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Сергій ЛАВРЕНЮК.

Рішуче «ні» достроковим виборам

Близько двох тисяч осіб взяли участь у суботньому мітингу в Донецьку. Учасники акції, організованої місцевими осередками Партії регіонів, Комуністичної та Соціалістичної партій, висловили обурення спробами опозиційних сил дестабілізувати ситуацію у країні та ініціювати дострокові вибори. «У той час, як Україна почала виходити із політичного та економічного глухого кута, в який її загнали «помаранчеві» правителі, окремі політичні сили мають намір знову кинути країну в хаос», — ідеться у прийнятій резолюції. Промовці висловили підтримку діям коаліції національної єдності та Кабінету Міністрів на чолі з Віктором Януковичем. «Сьогодні Україна, як ніколи, потребує політичної стабільності і національної єдності. Саме вони —запорука нашого успішного розвитку на шляху до економічного зростання і добробуту всіх громадян», —вважають учасники мітингу.

Напередодні заходу обласні організації Партії регіонів, КПУ і СПУ підписали меморандум про єдність і співробітництво. Документ спрямовано на співпрацю в розробці та здійсненні регіональної політики, формування громадянського суспільства, зміцнення політичної стабільності, досягнення громадянської злагоди. Партійці пообіцяли координувати роботу в усіх органах місцевої влади — згадані партії здебільшого представлені в місцевих радах Донеччини. «Головне завдання, яке поставила коаліція, — єдність держави. Друге — економічне зміцнення країни», — зазначив секретар обкому Компартії України, народний депутат Микола Кравченко. На його думку, учасників коаліції на місцевому рівні об'єднує ставлення до статусу російської мови та до НАТО.

Політичні лідери, які підписали меморандум, висловилися проти дострокових парламентських виборів. «Спроби розпустити парламент — це бажання уникнути відповідальності та сховатися за новими виборами, які теж закінчаться поразкою для опозиції», — вважає голова обласної організації Партії регіонів, народний депутат Борис Колесников. За його словами, опозиція «намагається зробити із Верховної Ради фондову біржу», а конфронтація «роздувається винятково з меркантильними цілями — для отримання того чи іншого портфеля».

Ліна КУЦ.

Донецьк.

Депутати підписали звернення до Президента

З ініціативи обласних організацій Партії регіонів, СПУ і КПУ в Миколаєві пройшли демонстрація та мітинг на підтримку коаліції національної єдності. «Після нескінченних виборів країна тільки почала підніматися з колін. У людей з'явилася хоч якась стабільність і віра в майбутнє. Перевибори призведуть лише до одного — країна знову опиниться в хаосі», — заявив заступник міського голови Юрій Гранатуров. Як повідомив заступник голови обласної ради Віталій Трав'янко, більшість депутатів Миколаївської облради підписала звернення до Президента України з вимогою не робити антиконституційних дій.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

На знімку: мітинг прихильників коаліції Національної єдності біля Верховної Ради України.

ЗАЯВА політвиконкому та парламентської фракції Соціалістичної партії України

Зупинити безвідповідальну політичну авантюру

Політичні авантюристи підвели Україну до критичної межі. Криза, для якої немає ні політичних, ні економічних, ні правових підстав, яка штучно створюється безвідповідальними, безголовими діями групи політичних банкрутів, може перерости в катастрофу української державності, трагедію нашої молодої демократії. Паразитуючи на труднощах у газовій сфері, які ж самі і спровокували, спекулюючи на болючих для народу житлово-комунальних тарифах, вину за які несуть ті політичні сили, які перебували при владі після 2004 року, ця група хоче будь-що зупинити позитивну динаміку в економіці, що спостерігається після створення в результаті парламентських виборів нової правлячої коаліції, торпедувати побудовану на прогресивних європейських засадах політичну реформу, повернути Україну до феодально-середньовічного устрою влади під проводом олігархічно-кумівських кланів.

Банальна боротьба за новий переділ власності, за експлуатацію владного корита, видоювання державного бюджету заради власної наживи видається за відстоювання народних інтересів. На повний хід включено машину безчесної дискредитації влади і політичних сил правлячої коаліції національної єдності, фактично розв'язано інформаційну війну із зомбуванням масової свідомості і навішуванням образливих ярликів заради досягнення підступної мети — державного перевороту шляхом перевиборів Верховної Ради України. В суспільство вноситься бацила популізму, здатна довести країну до економічного краху.

Гідна жалю і усвідомлення історичної провини та обставина, що купка дрібних політичних інтриганів і провокаторів фактично взяла в облогу державний інститут Президента України. Боячись історичної перспективи, яка їм нічого доброго не віщує, жахаючись неминучої відповідальності за бездарність і допущені зловживання на високих державних постах, лідери так званої опозиції та олігархи, які їх обслуговують, штовхають Віктора Ющенка до безтямного і безвідповідального кроку — припинення повноважень обраної торік Верховної Ради. Кроку, для якого у Президента немає жодних конституційних підстав. Кроку, за здійснення якого йому жорстоко помститься не тільки історія, а й нинішня Україна, яку самопроголошені вожді та вождики підводять до громадянського конфлікту.

Не можна вважати нормальним, що Президент, який би мав опікуватися розвитком держави, добробутом її громадян, оновленням та примноженням її виробничого і науково-технічного потенціалу, запобіганням техногенних катастрофічних явищ, весь свій робочий час віддає боротьбі за повернення неналежних цьому інституту влади повноважень, фактично — війні з Конституцією, використовуючи при цьому прямий тиск на Конституційний Суд. Братання з недавніми своїми опонентами, яких він сам звинувачував у діяннях, небезпечних для правової держави, змушує суспільство засумніватися у щирості дій Президента, його намірів відвернути національну катастрофу, в яку втягують країну фігляри і підпільні різних мастей. Україна не пробачила б йому, коли б під впливом лукавих фарисеїв з дрібноінтриганської партії війни у своєму оточенні він зробив згубний для держави і народу крок, і тут не може бути ні опорою, ні підмогою розгул охлократії під проводом газових спекулянтів та політичних провокаторів, найнятих на роль термінаторів.

Політвиконком і фракція Соціалістичної партії України у Верховній Раді нагадують Президентові про покладену на нього Конституцією України місію гаранта дотримання прав і свобод її громадян, про відповідальність за долю держави і демократії і вимагають від нього адекватних дій, які б забезпечили дотримання конституційного порядку, нормальне функціонування всіх інститутів влади, унеможливили сповзання України під баляси політичної шизофренії до громадянського конфлікту, до контрреволюції корупціонерів і неспроможних ні на що розумне політиканів. В цей відповідальний для долі державності час Віктор Ющенко як громадянин і глава держави має визначитись, з ким він — з народом, з його здоровими, творчими, будівничими силами чи з реваншистами і авантюристами, які поставили свій особистий хапальницький інтерес вище за національні інтереси України. Доля демократії, доля війни чи миру сьогодні в його руках, і крий Боже чи в цей Страсний тиждень, чи будь-коли використати дані народом повноваження проти свого народу, проти здобутої століттями тяжких борінь Української держави.

Національна єдність — це той спільний здобуток, який ми зобов'язані пронести у віки!

М. МЕЛЬНИЧУК,
перший секретар політради СПУ;
І. БОКИЙ,
голова фракції СПУ у Верховній Раді України.

Леонід КРАВЧУК: «Якби ми з Іваном Плющем зійшлися на тому, що не потрібно ніяких дострокових виборів, ситуація зараз була б зовсім інша»

— Не нагадує вам нинішня ситуація тодішню?

— Зараз ситуація дещо інша. Тоді влада мала перехідний характер. Частина, зокрема Верховна Рада, перейшла з радянських часів. Президента обрали, а Конституції нової не було, її постійно доповнювали. Вона, звичайно, стала еклектичною. Тобто було багато питань, які характерні для початку розвитку кожної держави.

Нині ситуація... Влада легітимна? З усіх боків. Президент, Верховна Рада, уряд — легітимні. Все обрано і проголосовано.

— І починається боротьба...

— Ось. Для мене це питання найскладніше. Ми можемо сьогодні змінити владу? Ні. Змінити не можемо. Президенту імпічмент не оголосиш — немає підстав, як і він не має жодних підстав розпустити Верховну Раду або замінити уряд. Не можуть уряд визнати нелегітимним. У який спосіб можна визнати коаліцію нелегітимною?

— Конституція передбачає три випадки, коли глава держави може розпустити парламент.

— Зараз жодних підстав для розпуску Верховної Ради немає. Тимошенко говорить про інше: вона зробила подання, відповідно до якого вважає, що сформований уряд нелегітимний. Якщо Конституційний Суд визнає уряд нелегітимним, у Президента виникають підстави для розпуску парламенту. Але скажу про інше: які підстави? Сформована антикризова коаліція — навіть двічі голосували за пропозицією опозиції. Президент подав кандидатуру Януковича, яку підтримали, проголосували. В чому нелегітимність? Це означало б: все, що прийняли Верховна Рада, коаліція і уряд, — нелегітимне і все треба відмінити. Конституційний Суд тоді оголосив би реальну війну Україні. Реальну війну. Хто послухав би такий Конституційний Суд? Хто виконував би указ Президента, якби він був прийнятий усупереч Конституції? Треба бути дорослими. Не можна гратися у владу і політику людям, які в них нічого не смислять.

Сьогодні інша ситуація. Я вважаю, що найголовніше для всіх суб'єктів влади — домовитися в рамках закону, не вийти з-під влади закону. Якщо тільки хтось клюне на те, щоб вийти з-під влади закону, в Україні можуть бути серйозні речі. І Україна втомилася, і всі втомилися навколо України. Можуть бути серйозні речі. Тому моя думка — зібратися і домовитися з одного питання як сформувати владу.

— Або визначити межі, в яких діє влада...

— Влада формується ще. Як завершити формування влади, щоб вона працювала синхронно, без суперечок. Я хочу знати, скільки сьогодні в Конституції є проблем, а скільки суб'єктивних проблем в постатях? Якщо мені доведуть, що в Конституції 70 відсотків причин, а в постатях — 30, цілком стане зрозуміло, що треба змінювати ті положення, які заважають нормально розвиватися. Але ж видно: дуже багато закладено в позиціях постатей. Вони перебирають на себе не властиві і не передбачені Конституцією повноваження.

Про голубів і яструбів

— Кажуть, що в оточенні обох Вікторів є яструби і є голуби...

— Так скрізь було. Немає такого, щоб оточення було ідеальне.

— А у вас було яке?..

— Всяке...

— А хто був голубом, а хто — яструбом?..

— ...Але рішення я приймав сам. Вони могли, ви запитайте Симоненка Валентина, як Кравчук приймав рішення. Валентин Симоненко був одним із радикалів, я не скажу яструб, але з радикалів. Вважав, що Президент має діяти, і діяти рішуче, не зважаючи на те, як ситуація складається. Приходили, розповідали. Я уважно всіх слухав. Але приймав сам рішення. По-друге, я нікому з чиновників не дозволяв виходити на публічну трибуну і, скажімо, зневажати обраний народом орган, як це роблять зараз. Чиновник вимагає від Верховної Ради прийняти якесь рішення. Дає оцінки народним депутатам, дає оцінки уряду. Це — страшне. Чиновник не має права цього робити. Якщо взяти західну демократію, там люди просто з глузду з'їхали б, якби таке сталося.

ДОВІДКА

Симоненко Валентин Костянтинович, радник Президента України у 1993—1994 роках, голова Рахункової палати.

— Мені розповідали: коли ви зібрали працівників своєї адміністрації, ви сказали їм: ваші повноваження закінчуються за цим порогом.

— Я сказав: висловлюйте все мені. Я обраний народом, я з народом спілкуюсь. Я даю оцінки, беру на себе...

— А, може, то була помилка?.. В Єльцина, скажімо, було навпаки: там усе вирішувала команда.

ДОВІДКА

Путін Володимир Володимирович, з 2000 року — Президент Російської Федерації.

— Це дало якийсь результат?

— На своїй посаді він відбув два терміни.

— Ну (*сміється*), це не головне. Ви чуєте в Путіна, після того, як пішов Медведєв, що там в адміністрації дають якісь оцінки?..

— Чуємо... Сурков, наприклад.

— У нас це традицією стало. Всі виходять... Глава адміністрації, до речі... Як його зараз, секретар?

— Глава секретаріату.

— Глава секретаріату. Секретаріат не передбачений Конституцією. І цей орган бере на себе повноваження...

Якщо ми не домовимося в рамках закону, Конституції, як завершити формування влади, не припинимо взаємні звинувачення і звернення до Конституційного Суду, не припинимо паплюження всіх і вся чиновниками і журналістами (хоча це їхнє право, я тут не можу їм забороняти; але чиновник і журналіст — це різні речі), Україну розхитають. Дуже серйозно. І навіть важко передбачити, чим це може завершитися.

— У ваші часи протистояння завершилося тим, що глава вашої адміністрації Микола Григорович Хоменко, коли поставили питання про проведення дострокових президентських і парламентських виборів (ви саме полетіли до Москви), на сесії Верховної Ради сказав, що ви підтримуєте ідею проведення дострокових виборів. Коли ви прийняли таке рішення, хто з керівників управлінь підтримав такий крок?

— Ідею дострокових президентських виборів ніхто не підтримував. А підтримували в Президії Верховної Ради. Іван Плющ підтримував.

— На вашу думку, чому Іван Плющ був за дострокові вибори Президента?

— Тоді вже відчули, що можна піти на вибори і перемогти.

Урок для аутсайдерів

— Знаю, під час підготовки до виборів Іван Степанович Плющ до вас приходив і допитувався: чи ви підете на вибори, чи не підете. То ви йому сказали: чи я піду, чи не піду на вибори, все одно ти будеш сидіти у Верховній Раді на задній лаві, де сидить чернігівська депутація.

— Була така розмова, і я йому це сказав відверто. Я прийшов у Верховну Раду депутатом, уже після програшу президентських виборів, його зустрів, він якраз там і сидів. І я йому сказав: Іване Степановичу, збулося, те, що я передбачав.

Якби ми тоді з Іваном Степановичем зійшлися в позиції, що не потрібно ніяких дострокових виборів, а треба знайти шлях роботи, ситуація у нас була б зовсім інша.

— А ви пробували з ним говорити?

— Аякже.

— Як він сприймав?

— Ми говорили... Нам треба віддати належне: ми на публічність не виходили. Люди не знали про наші проблеми. Відкрита полеміка відбулася один раз. Здається, це було у вищій партійній школі, обговорювали питання Конституції з широким загалом — яким має бути місцеве самоврядування. І там наші точки зору розійшлися.

А так ми обговорювали все разом. Я завжди про це говорю і підкреслюю: сильна сторона в Плюща те, що він патріот. Він служив і служить Україні. Інша справа, хто як вміє служить. Інша справа. Щось він може знати, щось не знати, щось більше, щось менше, як і я, як усі ми. Але звинуватити його, що він щось робив всупереч інтересам України, я не можу.

Інша справа — в нього були якісь посадові амбіції. І в нього були люди, які підштовхували реалізувати ці амбіції. Я знав, скажімо, що він у розмовах не раз висловлювався, а потім Кучма це не раз підтвердив: що вони набагато досвідченіші, ніж Кравчук.

— Не знаю, наскільки це правда, але доводилося чути від колишніх працівників ЦК, що на одній з апаратних нарад Щербицький сказав про вас: учіться у Леоніда Макаровича — його серед ночі піднімеш, і він зуміє прийняти правильне рішення.

— Щось було таке. Я вже не пам'ятаю... А, згадав. Він сказав: учіться — він знайде правильні слова, правильне рішення. Він цінував...

До речі, остаточну редакцію Конституції 1977 року укладали двоє —Крючков і я. Він же правник, юрист, Крючков Георгій Корнійович. Нам двом, двом персонально, було доручено опрацювати остаточну редакцію перед тим, як подати її на обговорення Політбюро.

— А ви вже помирилися з Крючковим?

— Ну, ми... Власне кажучи, яка наша сварка була? Політична?

— Так. Він певний час вас на дух не переносив.

— Напевне, в нього були якісь підстави. Тому що він захищав тоді інтереси партії, він дійсно був переконаним комуністом. Він не міг ніяк збагнути: як же так, я, ще недавно секретар ЦК, Голова Верховної Ради, пішов на заборону Комуністичної партії. Особливо це його вразило. І багато чого іншого. Я до цього ставився з розумінням. Не скаржився на них, тому що знав: вони захищають свою позицію. Але вони не хотіли зрозуміти мою позицію. Я старався зрозуміти їхню позицію. Якби я не розумів їхньої позиції... Вони навіть не знають, що я зробив для них. Якби я тоді пішов на те, що пропонувала Президія Верховної Ради, і зразу справу про заборону партії передати Генеральній прокуратурі, тоді під шумок я не знаю, що сталося б. Просто не знаю, які могли бути рішення... Вони, може, були б емоційні, маю на увазі рішення правоохоронних органів, неправильні, може, довелося б їх відміняти — все можливо. Який це був би страшенний удар. Я зробив усе, щоб цього не сталося.

ДОВІДКА

Крючков Георгій Корнійович, народний депутат України III і IV скликань.

— А ви шкодуєте, що не зробили цього?

— Ні. Я зробив все для того, щоб це питання вирішувалося в стінах Верховної Ради.

— Я запитав, чому не шкодуєте про таке рішення, бо певною мірою ваш програш прези-

Березень 1994 р. Вибори до Верховної Ради України.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Серпень 1994 р. Столиця України після президентських виборів.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Закінчення. Початок у №№ 48 і 53 за 20 та 27 березня.)

В оточенні обох Вікторів є яструби і є голуби... Так скрізь було. Немає такого, щоб оточення було ідеальне

19 липня 1994 р. Передача повноважень Президента України в Маріїнському палаці.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

дентських виборів 1994 року був зумовлений тим, що...

— ...Якби цього не було, все одно те саме було б. Адже ми не могли заборонити всю

ДОВІДКА

25 серпня 1991 року указом Президії Верховної Ради України діяльність Комуністичної партії було тимчасово заборонено.

партію. Можна заборонити ЦК, можна оголосити заборону організації, але це не означає, що заборонили вас як члена партії. Зовсім не означає. І коли настав час, суд мав бути. В Росії також, скажімо, багато рішень повідміняли, які були по Комуністичній партії. Не тому, що вони були правильні чи неправильні, — демократія вимагає публічності і відкритості. Ти правий чи неправий — є демократичні принципи. І, скажімо, коли це почалося, і партія відчула, що можна користуватися демократією, вона нею скористалася. Що змінилося б, якби, скажімо, керівників партії посадили до в'язниці? Змінилося б щось? Абсолютно нічого, повірте мені.

«...Я просив, щоб не підмінювали урни»

— З другого боку, після президентських виборів ходили такі чутки, що ви самі дали команду переписати результати виборів на користь Леоніда Даниловича.

— Це неправда.

— Є побічні докази цього. Скажімо, мені відомо, що вас підтримувала команда Володимира Щербаня — писали в донецьких газетах статті на вашу підтримку. Відомо, — про це, до речі, йдеться в книжці Володимира Щербаня (другий тур виборів голів областей збігся з другим туром президентських) — о 16 годині «вони полегшено зітхнули: явка на вибори в Донецькій області становила 50 відсотків». А о 20-й вибори завершились. А цифра явки підсумкова — за 80 відсотків.

ДОВІДКА

У 1994 році відбулися дострокові президентські вибори. За посаду глави держави боролися 7 претендентів: тодішній Президент Леонід Кравчук, Голова Верховної Ради Олександр Мороз, колишній глава парламенту Іван Плющ, колишній прем'єр Леонід Кучма, міністр освіти Петро Таланчук, народний депутат Валерій Бабич і колишній віце-прем'єр Володимир Лановий.

У другий тур вийшли Леонід Кравчук, який набрав 37,72 відсотка голосів, та Леонід Кучма з результатом 31,27 відсотка.

Перемогу на виборах здобув Леонід Кучма, за якого проголосувало 52,15 відсотка виборців. Леонід Кравчук здобув перемогу у 12 регіонах Правобережної України. У решті областей перемогу святкував Леонід Кучма.

— Коли я прийшов у парламент у 1994 році, спочатку до мене, особливо комуністична фракція, ставилися вкрай негативно. Весь час... А потім ми почали — там частина молоді була у фракції, з комсомолу прийшли люди, яких я знав, — спілкуватися. І під час розмови за столом у їдальні один із них зізнався: я можу вам сказати, що в мене було пряме доручення підмінити урни на користь Кучми. Пряме доручення. Я це робив, і це, каже, робилося скрізь.

Я тоді єдине просив Василишина, єдине: зробити так, щоб урни не підміняли. Я просив єдине у нього. Він абсолютно відійшов

ДОВІДКА

Василишин Андрій Володимирович, у 1990—1994 роках — міністр внутрішніх справ України.

від контролю за порядком, не за виборами, а за порядком, наголошую на цьому. І вони робили, що хотіли. Це робили комуністи, і не тільки. Я знаю, що вибори були сфальсифіковані, причому колосально. Тим більше мені тоді не вистачало не те що мільйон, шістсот тисяч з гаком голосів...

— ...Так, я тоді порахував: якби у Києві явка була не 32 відсотки, а хоча б 70, ви перекривали б результат Кучми.

— Абсолютно... Я це знав. Але я знав інше: що судитися вже безнадійно. Хто взяв владу і прийшов... Центральна виборча комісія оголосила... Конституційного Суду, нічого не було тоді. Я знав про це. І те, що я давав якісь директиви на користь Кучми, — це дурниця звичайна.

— Мені доводилося чути ще одну думку, дуже цікаву. Один із колишніх працівників адміністрації розповідав, що вас трохи залякали тим, що на 7 листопада 1994 року після вашої перемоги на президентських виборах був призначений похід «п'яних донецьких шахтарів» на Київ зі скиданням вас з посади Президента. А вам відводилася роль такого собі українського Сальвадора Альєнде, який мав загинути з автоматом в руках, захищаючи незалежність України.

— Хм...(*посміхається*)... Не знаю. Це вперше чую від вас. І цього не знаю, відверто скажу. Те, що ці урни... Знаєте, я вам го-

ДОВІДКА

Альєнде Госсенс Сальвадор, Президент Республіки Чилі в 1970—1973 роках. Загинув зі зброєю в руках під час штурму президентського палацу заколотниками на чолі з генералом Аугусто Піночетом.

ворю тільки те, що я знаю особисто або маю докази... Те, що я сьогодні сказав... У цьому випадку маю або абсолютні докази, інформаційні, від людей, або документи, або брав безпосередню участь. От три кити, на яких я завжди грунтуюся, коли говорю, відповідаю в інтерв'ю. Все останнє — це... Думки...

— Але ви не думаєте, що такий сценарій дехто міг розробити і спробувати втілити в життя?

— Все могло бути.

— Тоді таке. В жовтні 1994 року, другій половині, в мене в архівах ця публікація є, в Кулеби, вашого колишнього підлеглого...

— А-а-а... «Комсомольское знамя, чи як там...

— «Коза», «Коза»... Там була стаття ни-

ДОВІДКА

Кулеба Володимир Юрійович, редактор газети «Комсомольское знамя», яка згодом носила назви «Коза» і «Независимость».

нішнього народного депутата, в якій той писав, що, мовляв, проти Кучми Звягільський і ще дехто готує похід на 7 листопада донецьких шахтарів.

— Проти Кучми?

— У той час уже проти Кучми. Тобто фактично сценарій існував.

— Збігається, очевидно. Все є. У політиці до всього треба бути готовим. Ну, скажімо, я буду відвертим, ви помітили, я ніде не говорив про отруєння Ющенка, — я сказав: це не моя тема, хай це доводить комісія і лікарі. Але допустимо найгірше: Ющенка отруїли і, не дай Бог, він загинув. Загинув. Він став би національним неперевершеним героєм, йому поставили б пам'ятник. Це був би Месія справді. Рятівник України. Тому, що його бачили таким. І він, скажу відверто, як керівник опозиції працював довершено. Без перебільшення. Але пройшов час, і побачили іншого Ющенка.

Кравчук був в уяві — такий. Пройшов час — побачили іншого Кравчука. Нині — бачать третього Кравчука. Я спілкуюся з людьми. Я ходжу на базар. Скрізь я дивлюся, як до мене ставляться. Зараз того, що було раніше, — ненависть — абсолютно немає. Люди почали дивитися і порівнювати: хто чого вартий в реальному житті. Тому будуть різні — і точні, і неточні — плітки обгортатися фантазіями, усе буде. Ми маємо про все говорити, як про цікаві речі, можливо, для людей. Але заради чого? Якщо просто про них розповідати як цікаві речі, самі по собі, — хтось почитає, хтось посміхнеться...

— Ні, річ у тому, що, Леоніде Макаровичу, я пригадую, 16 травня 1992 року Віталій Карпенко надрукував розробку Сергія Караганова, такого...

— ...Так, пам'ятаю такого...

— ...«Как нам работать с Украиной». І там, зокрема, визначалися, скажемо так, силові конфлікти...

— ...Ну, так...

— ...Які потім навіть реалізовувалися...

— ...1996 чи навіть 1997 рік. Союз офіцерів у Москві прийняв рішення про викрадення Кравчука... 1997 рік... Кучма був Президентом і призначив додаткову охорону. Я читав ці документи. Розумієте, доки жива людина, вона може щось відстояти. Для чого викрасти? Для того, щоб змусити Кравчука підписати документ про те, що він поми-

ДОВІДКА

Карпенко Віталій Панасович, народний депутат України першого скликання, головний редактор газети «Вечірній Київ».

лився, підписуючи Біловезьку угоду. Ось смисл...

Я демократ не на словах

— Ну, вони наївні. Я, скажімо, був один із тих, хто підтримав вашу ідею провести 1 грудня 1991 року референдум, щоб його результатами перебити березневий референдум Горбачова. Ви запитуєте: чому? Чому я ставлю такі запитання? Це — історія. Коли вона закінчиться, відійде, не залишиться навіть сліду...

— Ні, в історії є суттєве і несуттєве. Але воно йде паралельно.

— Звичайно.

— Тим більше миттєвість якась, яка, здавалося б, не має ніякого значення, але вона могла вирішити саму проблему. І постійні засідання, і безконечні універсали проблему не вирішують, тому що немає ситуації, здатної загалом вирішити проблему. Ось чому.

— Пригадую березень 1993 року, коли вперше спробували обрати Конституційний Суд. Я ішов після сесії з народним депутатом, кунівцем Тарасом Нагулком. Він сам лікар з Хмельницького. І ми розговорилися. Я був на вашому боці, а він схилявся до постаті Івана Степановича Плюща. І ми говорили дорогою. І в певний момент я почав йому викладати своє бачення розвитку подій, і він каже: ти правий. Я сьогодні в перерві сесійного засідання (пригадуєте, коли жбурляли конверти з зарплатою і тому подібне?) підійшов до Плюща, а він обійняв мене за плечі і каже: ходім послухаєш, як я буду говорити з Кравчуком. Ми прийшли, а ви йому кажете: не став питання, бо воно не пройде. А Плющ гне свою лінію: буду — і все.

10 січня 1995 р. За дорученням колективу редакції газети «Голос України» автор інтерв'ю вітає Леоніда Кравчука з днем народження.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

— Він був дуже впертим. Впертість для багатьох — характерна риса. Тернопільська, чернігівська, багато делегацій депутатських схиляли його до того, що він переможе на президентських виборах.

І коли вони прийшли до мене вдвох із Звягільським... Плющ і Звягільський переконували мене, щоб я не йшов, і не тільки не йшов, щоб я підтримав Плюща, щоб я, як ПРЕЗИДЕНТ, сказав (прохання дослівне), сказав керівникам обласних адміністрацій: ми орієнтуємося на Івана Степановича Плюща. Це я повинен сказати. І мені тут же зателефонував — я прийшов у кабінет — представник харківський...

— ...покійний Масельський...

— ...Масельський і задав мені таке запитання: Леоніде Макаровичу, мені дзвонив Плющ і сказав, що він уже є фігурою, постаттю номер один на президентських виборах. Це правда? Я кажу: такого рішення ніхто ще не приймав.

І тоді, в присутності Звягільського, я сказав (це правда): Іване Степановичу, переможе Кучма. Я їм сказав тоді... Тому що він орієнтувався на Росію, на мову... Такі популістські речі народ захопили своєю суттю. Кравчука представили тоді як націоналіста крутого. Кажу: а ти кого будеш представлять? Серединка на половинку? Між Кравчуком і Кучмою? Ні хера не вийде. Не вийде нічого, Іване Степановичу! І тоді я сказав: ми не будемо тратити зусиль. Тому що єдиний, кажу, хто може вистояти перед Кучмою, це — Кравчук. При всьому тому... Я мушу йти...

І коли я оголосив, що йду на вибори, Кучма прийшов і каже: я буду знімати свою кандидатуру. А я йому: не треба цього робити, треба йти на вибори.

— А чому ви так сказали?

— Я?.. Даруйте... Я демократ не на словах. Я зараз нічого не хочу. Не хочу симпатій, антипатій... Хочу одного: щоб люди, які мають сьогодні владу, зуміли її використати на користь Україні. Єдине, чого я хочу.

— А як зреагував на ваші слова Леонід Данилович?

— Він збирався тоді їхати в Сполучені Штати Америки. Я йому говорю: не треба цього робить, треба йти на вибори. Точно так само, як з вами говорю. А він: я прийму рішення після повернення. Відповідаю: будь ласка.

Тобто: я дивився на ситуацію реально. І коли говорив Плющу якісь прикрі слова, то знав: він не переможе — у нього ПОЗИЦІЇ не було. Я свою позицію оприлюднив як Президент і як Голова ще Верховної Ради. Я мав запас, бо виборював цю Україну, і я хочу щось зробити, щоб її побудувати. Кучма використав іншу позицію — діаметрально протилежну. Плюща позиція... Яка? Кучми? Так є Кучма. Кравчука? Так є Кравчук. Ні, щось серединка на половинку. Це не проходить у суспільстві. Не проходить. І результат... Менше одного процента. Ну це... Реально. Я ж проти Плюща ніде слова не говорив. І Кучма не говорив. І люди, якби справді бачили, що це фігура, яка може щось змінити, вони за нього проголосували б.

— Справді, Лановий тоді викинув деякі гасла і посів, здається, четверте місце...

— Третє...

— Третій був Мороз...

— Мороз? Четверте місце. Тобто, були такі речі, якими не можна було нехтувати...

— Дехто зараз говорить про розкол України. На мою думку, немає розколу того, який був у 1994 році після президентських виборів.

— Зараз немає, а після президентських виборів 2004 року також розкол відбувся.

— Ви ж пригадайте: якщо порахувати голоси, то у вас чітко по Дніпру пройшов вододіл.

— Ну, розкол з точки зору географії: Лівобережна, Правобережна...

— Не тільки. Де перемогли ви, де переміг Кучма.

— Так...

— ...І які гасла були у вас, і які в Кучми. Українська ідея зайшла вже на лівий берег, і дуже далеко, скажемо так.

— Але розкол є, на жаль. Можна його кордони переглянути, але розкол є.

— Леоніде Макаровичу, ще років 5—10 і українська ідея переможе.

— Вона не може не перемогти. Або Україна буде Україною, або вона буде невідомо чим. Так не може бути: щоб Україна була не Україною. Ну, не може такого бути. Поступово народжуються люди, молодь приходить на навчання, десь буває у світі, береться за якусь справу, і вона справді вважає себе членом великої Української родини.

На жаль, Україна — молода держава і породжує чимало проблем. Однак наші політики цього не розуміють. Інакше робили б усе, щоб ці проблеми знешкоджувати. Легенько, толерантно применшувати і пропонувати ідеї, які захопили б людей. А вони, на жаль, використовують ці проблеми, які породжує Україна, в своїх власних інтересах і загострюють тільки. І вони стають ще складнішими.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Цивілізованим шляхом

Житлова програма соціал-демократів як реальний шлях до подолання «дикого ринку» в галузі нерухомості

В основоположних документах, які проголошують демократичні та гуманістичні принципи державно-правового ладу, одним із ключових та невід'ємних прав людини визнається право на житло. Загальна декларація прав людини, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року, проголосила право кожної людини «на такий життєвий рівень, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд і необхідне соціальне обслуговування, який необхідний для підтримки здоров'я й добробуту її і її родини».

Конституції більшості цивілізованих демократичних країн світу не лише закріпили право громадянина на житло, але й передбачають відповідні зобов'язання з боку держави, що кореспондують цьому праву. Так, стаття 19 Основного закону Фінляндії «Право на соціальне забезпечення» проголошує обов'язок влади сприяти кожному в праві на житло і в підтримці його зусиль із будівництва власного житла. Стаття 47 Конституції Італійської Республіки встановлює її зобов'язання сприяти вкладенню заощаджень населення в житлову власність, а також у земельну власність, яка безпосередньо культивується. Конституція Польщі в статті 75 проголошує зобов'язання публічної влади проводити «політику, яка сприяє задоволенню житлових потреб громадян», зокрема, протидіяти бездомності, підтримувати розвиток соціального будівництва, а також сприяти діям громадян, спрямованим на отримання власного житла. Більше того, Конституція Польщі закріплює норму, згідно з якою охорона прав наймачів житла визначається законом. Стаття 76 містить зобов'язання публічних органів влади охороняти споживачів, користувачів і наймачів від нечесної ринкової практики.

Відповідний підхід знайшов своє відображення і в Конституції України, стаття 47 якої також передбачає взаємопов'язані право кожної людини на житло і обов'язок держави створити «умови, за яких кожний громадянин матиме змогу побудувати житло, придбати його у власність або взяти в оренду». Більше того, українська Конституція також закріпила обов'язок держави та органів місцевого самоврядування з надання житла тим громадянам, які потребують соціального захисту, безплатно або за доступну для них плату.

Як бачимо, підхід, притаманний у тому числі і для української конституційної практики, характеризується не лише проголошенням права людини на власне житло як одного з ключових соціальних прав людини, але й кореспондується з відповідними зобов'язаннями держави створити необхідні умови для реалізації цього права.

Але, як ми можемо спостерігати, в українській дійсності найкращі побажання, правові принципи та норми розбиваються вщент об життєві реалії, перетворюючись на декларації та позбавляючись справжнього змісту.

Нинішню ситуацію з житловим забезпеченням можна окреслити кількома фразами. Право кожної людини на житло є такою само позбавленою реального змісту ілюзією, як і сьогоднішні права на освіту, медичне забезпечення, соціальний захист тощо. Щодо обов'язку держави зі створення умов, то протягом останніх 15 років ми спостерігаємо повну відсутність навіть найменших спроб урегулювати ситуацію на ринку житла, не говорячи вже про реальні кроки з вирішення проблеми житлових помешкань.

Міжнародні дослідники сьогодні відводять Україні «почесне» 64-те місце, між Тайванем і Туреччиною, серед країн із найкращими умовами життя. Не в останню чергу маємо дякувати за таке «почесне» місце ситуації, яка склалася в галузі забезпечення громадян житлом.

Елементарні підрахунки демонструють: в нинішніх умовах родині середнього достатку з трьох чоловік (двоє дорослих і одна дитина) для того, щоб придбати двокімнатну квартиру площею 70 квадратних метрів вартістю 100 тисяч доларів, потрібно, відмовившись від їжі та одягу, безперервно працювати майже 17 років. Звичайно, такий розрахунок є далеким від дійсності, адже потрібно врахувати також рекордні для Європи темпи подорожчання нерухомості та непід'ємні банківські ставки кредитування. Асоціація фахівців із нерухомості зафіксувала протягом 2006 року зростання середньої ціни на українську нерухомість більш як на 45% — до 1383 доларів за квадратний метр. На вторинному ринку Житомира та Луцька протягом 2006 року вартість квартир зросла майже на 100 відсотків, а в Києві — на 86,8%.

Сьогодні середній показник житлової площі в розрахунку на одного українця становить 20 кв. м. Тобто європейських показників — 35 кв. м на одну людину — за нинішніх темпів будівництва та зростання вартості житла ми досягнемо не раніше ніж через 100 років.

Водночас ринок житлового будівництва за останні кілька років перетворився у надприбуткову сферу для забудовників, рієлторів та інвесторів. Захмарні прибутки дуже обмеженої групи людей, які обумовлені хижацькою ціновою політикою та самоусуненням держави від регулювання житлового ринку, коштують пересічному українцю занадто дорого. Крім відвертої дискримінації, коли фактично діє майновий ценз, який позбавляє більшість громадян змоги придбати власне житло, а значить, обмежує в праві на комфортне життєве середовище, величезні обороти житлового бізнесу та прогалини правового поля спричиняють появу нових зграй нечистих на руку ділків.

Показовою в цьому ракурсі є відома афера з «Еліта-центром», коли недобросовісний забудовник увів в оману сотні сімей, а міська адміністрація в особі спочатку пана Омельченка, а потім Черновецького проігнорувала проблеми киян, виступивши в такий спосіб співучасником злочину. Після афери «Еліт-центру» в Києві подібні випадки трапилися у Харкові, Криму тощо. Житлові афери триватимуть і надалі, якщо ми не проявимо політичну волю і не візьмемося вирішувати питання комплексно.

Можу констатувати, політика «дикого ринку» себе не виправдала. Хтось відчув це на власній шкурі, ставши жертвою недобросовісних ділків, а хтось міг лише спостерігати й співчувати. Не виправдала тому, що хижацька цінова політика, безвідповідальність держави, непосильні ціни та недосяжна швидкість подорожчання нерухомості сьогодні залишили за бортом активного життя абсолютну більшість громадян України. Не виправдала тому, що сьогодні у багатьох такий стан справ викликає невдоволення і прагнення побачити та відчути новий підхід до сфери житлового будівництва. Це об'єктивний факт і, виробляючи власний план дій з наведення порядку на ринку забудови й створення сегмента доступного житла, українські соціал-демократи виходили саме з реального стану справ і справжніх інтересів та потреб працюючої частини українського населення.

В усьому цивілізованому світі доступність та придатність житла давно розглядається як питання насамперед соціального значення, яке відповідно до суспільного договору входить до необхідного пакету основних прав людини, зобов'язання з реалізації яких беруть на себе держава та органи місцевої влади. Цивілізовані країни вже давно й однозначно встановили: соціальний характер житлового питання означає, що воно не може регулюватися виключно з позиції ринкових категорій попиту та пропозиції.

Єдиним гравцем, який може і повинен встановлювати правила, щоразу знаходячи розумний баланс між доступністю житла для більшості громадян і отриманням прибутку для забудовників, є лише держава.

Потрібно чітко визначити, що держава в цьому процесі є не свідком махінацій, мовчазним спостерігачем чи «нічним сторожем», а головним регулятором, який встановлює правила діяльності забудовників і виступає гарантом інвестицій населення у будівельну галузь.

Соціал-демократична програма доступного та якісного житла виходить із того, що розв'язати це питання може лише співробітництво на державному та місцевому рівнях.

Необхідним кроком є тісна взаємодія між органами місцевого самоврядування і центральною владою із взаємним розподілом відповідальності. За органами місцевого самоврядування, які у змозі постійно тримати руку на пульсі територіальної громади і більш оперативні у вирішенні побутових завдань, необхідно закріпити планування кількісних показників житла, а також будівництво, орієнтоване на типову забудову.

Одночасно на центральному рівні держава бере на себе відповідальність за довготермінове кредитування великомасштабних суспільних житлових проектів. Створення окремого колегіального органу — комісії з питань соціального житла, яка об'єднає представників профільного міністерства, Кабінету Міністрів, Верховної Ради, громадських організацій, квартиронаймачів, забудовників, рієлторів тощо і пожвавить процес прийняття рішень та контролю за їх виконанням — реальний крок до встановлення єдиних на всій території України регуляторних правил для будівельної галузі.

До компетенції такої комісії потрібно передати і болюче питання ціноутворення. Наприклад, за новозбудовану квартиру з двох кімнат орендна плата не повинна перевищувати 20% від середньої зарплати в промисловості. Для досягнення такого рівня плати за житло потрібно ввести умови обмеження прибутку приватного капіталу при управлінні житловими приміщеннями, які здаються в оренду.

На місцевому рівні реалізація нормативів комісії покладатиметься на місцеві ради та створені при них муніципальні житлові компанії, яким держава надаватиме кращі умови кредитування: більш низьку кредитну ставку, гнучкі схеми розрахунку, довгостроковий характер позик.

У відносинах між державою й забудовниками державне кредитування пов'язується з дотриманням норм якості будівництва. Розроблені комісією з участю громадськості правила кредитування мають бути спрямовані на обмеження прибутку в сфері будівництва.

Завдяки цій струнцій схемі, яка відповідає сучасним українським реаліям, ми створимо соціальну систему, коли житло будуватиметься в потрібний час, в потрібному місці і за тими цінами, які відповідають реальним можливостям людей праці.

Наступна необхідна умова переведення неконтрольованого ринку нерухомості на цивілізовані рейки — створення цивілізованого ринку земельних ресурсів. Саме з цього виходила фракція Блоку Юлії Тимошенко, коли вимагала прийняти законодавчу базу з 32-х законів, перш ніж голосувати за подовження мораторію на купівлю-продаж земельних ресурсів.

По-перше, такий підхід означатиме остаточну ліквідацію тіньового ринку в галузі купівлі-продажу землі. По-друге, це дасть змогу розробити та втілити спрощену й законну процедуру землевідведення. По-третє, зробить житло доступнішим для наймасовішої категорії населення, яка сьогодні ціною надзусиль може назбирати кошти лише на перший внесок — 10% від вартості квартири. В такому разі іпотечне кредитування дасть змогу отримувати кредити, в тому числі й на купівлю житла, під заставу нерухомості, що набувається.

Як бачимо, розв'язання житлової проблеми можливе лише в комплексі з реформою місцевого самоврядування, формуванням цивілізованого ринку землі, виваженою та економічно обґрунтованою державною програмою дій. Багато років тому, в 1789 році в Декларації прав людини й громадянина було відзначено, що «забуття природних прав людини та зневага до них — єдині причини всіх лих людства». Сьогодні стає зрозумілим, що шанс України на гідне місце в міжнародній спільноті залежить від здатності держави об'єднати творчі, трудові та інтелектуальні можливості українського народу і спрямувати на виконання стратегічної мети. Єдиним способом досягнення цього є створення гідних соціальних умов, серед яких доступність житла й забезпечення якісним доступним житлом посідають одне з найперших місць поряд із медичним захистом, освітою і гідною оплатою праці.

У світовій практиці розвинених країн ключову роль у вирішенні проблеми трущоб і забезпеченні людей житлом, яке відповідає високим міжнародним стандартам, відіграли саме представники соціал-демократичної ідеології. Західні соціал-демократи на практиці довели, що високі соціальні стандарти можуть бути втілені в життя за умови наявності політичної волі, широкої суспільної підтримки реформ і економічно виправданої програми дій. Упевнений, в Україні житлова проблема почне вирішуватися лише тоді, коли реалізацію економічної стратегії держави візьмуть у свої руки послідовні представники соціал-демократичних сил.

Євген КОРНІЙЧУК,
народний депутат України
(фракція БЮТ).

Як впровадити пробацію у законодавство та практику?

Представники установ та організацій — членів Консультативної ради з питань ювенальної юстиції, яка є спільною ініціативою Інституту законодавства та Представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні, домовилися про міждвідомчу співпрацю з метою гуманізації кримінального судочинства, системи виконання покарань та ставлення суспільства до неповнолітніх, які вступили у конфлікт із законом.

Саме на необхідності чіткої координації дій між усіма гілками влади та суспільством наголошує Конвенція ООН про права дитини, зазначаючи, що держави-учасниці мають «сприяти встановленню законів, процедур, органів і установ, які мають безпосереднє відношення до дітей, котрі, як вважається, порушили кримінальне законодавство, обвинувачуються або визнаються винними в його порушенні».

Багаторічний досвід зарубіжних країн, які з урахуванням рішень та рекомендацій ООН (Пекінських правил ООН стосовно відправлення правосуддя щодо неповнолітніх 1985 р., Ер-Ріядських Керівних принципів ООН з метою попередження злочинності серед неповнолітніх — 1990 р., Правил ООН стосовно захисту неповнолітніх, позбавлених волі, 1990 р. тощо) обрали шлях широкого застосування нев'язничих санкцій, зокрема пробації, свідчить на користь ефективності останньої.

Пробацією є система заходів, здатна сприяти вдосконаленню процесу досудового розгляду справ, який крім іншого має включати медіацію і примирення; запобіганню повторних злочинів; ресоціалізації

Україна та Польща: через міжпарламентське співробітництво до спільної мети

28 лютого — 2 березня нинішнього року відбувся візит парламентської делегації України на чолі з народним депутатом України, заступником керівника Української частини Парламентської асамблеї України і Республіки Польща (ПАУП), співголовою депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків із Республікою Польща Сергієм БИЧКОВИМ (на знімку) до Республіки Польща.

У ході візиту відбулися зустрічі делегації з Віце-маршалком Сейму, Головою польської частини Парламентської асамблеї України і Польщі Броніславом Коморовським та депутатами — членами польської частини ПАУП, Головою польсько-української парламентської групи Сейму і Сенату РП М. Кухцінським, членом польської частини ПАУП, співголовою робочої групи ПАУП з питань Європейського союзу Томашем Ленцем, членом польської частини ПАУП, співголовою робочої групи ПАУП з транскордонного співробітництва Ярославом Ягелло, членом польської частини ПАУП, співголовою робочої групи ПАУП з питань місцевого самоврядування Мареком Савіцьким, Головою Комісії Сейму РП з питань місцевого самоврядування і регіональної політики Давидом Яцкевичем і Головою Комісії Сейму РП у закордонних справах Павлом Залєвським.

Під час проведених у Варшаві зустрічей були обговорені питання поглиблення українсько-польського міжпарламентського діалогу щодо виконання домовленостей, досягнутих під час офіційного візиту Голови Верховної Ради України Олександра Мороза до Республіки Польща (5—6 грудня 2006 р.), та підготовки до чергового засідання Парламентської асамблеї України і Польщі, яке має відбутися 19—21 березня нинішнього року в Києві. Про підсумки візиту парламентської делегації та перспективи двосторонніх відносин України й Польщі розмовляємо із заступником керівника української частини Парламентської асамблеї України і Польщі, народним депутатом Сергієм Бичковим.

— Сергію Анатолійовичу, у ході візиту до Польщі була проведена низка важливих зустрічей з польськими колегами. Які основні питання обговорювалися, на чому акцентувалася увага?

— Обговорювалися питання двосторонньої українсько-польської міжпарламентської співпраці, яку, до речі, вдалося значно активізувати після проведення в обох країнах парламентських виборів (2005 року в Польщі та 2006-го в Україні. — **Ред**.).

Зокрема, шляхом створення в парламентах двосторонніх депутатських груп. Значного імпульсу цій співпраці надав і офіційний візит до Республіки Польща Голови Верховної Ради України Олександра Мороза в грудні минулого року. Ми з нашими польськими колегами погодилися, що необхідно поглиблювати міжпарламентську співпрацю в рамках двосторонньої Парламентської асамблеї.

Зазначу, що окрему увагу ми приділяли питанням транскордонної співпраці між нашими країнами. На моє переконання, її важливим елементом є будівництво нових прикордонних переходів і модернізація вже існуючих на українсько-польському кордоні. Сторони погодилися, що міжпарламентська асамблея повинна приділяти цим питанням значну увагу.

До речі, відповідним міністерствам і відомствам в Україні уже дано доручення з підготовки інформації про ситуацію на кордоні для відповідних пропозицій. Я поінформував про це наших польських колег, і вони відзначили позитивні зрушення щодо реалізації спільних програм у галузі взаємодії між прикордонниками і митним органами. Зокрема, уже найближчим часом почнеться реалізація Програми добросусідства Україна—Польща—Білорусь INTERREG IIIA/TACIS CBC. Цей проект розраховано на тривалий період 2007—2013 років, для нього передбачено 200 мільйонів євро. Ці кошти плановано використати для розвитку прикордонних з Польщею регіонів, а також будівництва двох нових прикордонних переходів у Львівській і Волинській областях. Однак, звісно, це лише один з елементів співпраці, а в ході зустрічей обговорювався комплекс питань.

— Чи йшлося про напрями взаємодії між Україною та Польщею на шляху інтеграції України до європейських структур? Адже офіційна Варшава не раз зазначала, що повністю підтримує Україну на шляху реформ і євроатлантичної інтеграції. Чи є якісь зрушення в цьому напрямі?

— Звичайно, це питання обговорювалося. І дуже приємно відзначити, що на найвищому рівні польські посадовці висловлюють підтримку євроінтеграційним прагненням України.

Зокрема, співголова робочої групи Асамблеї з питань Євросоюзу Томаш Ленц поділився досвідом Польщі в цьому питанні, запевнивши, що Польща й надалі підтримуватиме Україну. На мою думку, на даному етапі треба виробити стратегію дій.

До речі, під час засідання асамблеї у березні це питання, очевидно, буде одним з основних. Тим паче що нині євроінтеграційна політика України реалізується на рівні зовнішньополітичного відомства, Президента і Прем'єр-міністра, тоді як, і в цьому нас підтримують польські колеги, треба активніше залучати до цього процесу парламент, який має інші можливості, ніж органи виконавчої влади.

Як мені видається, ситуація сьогодні ускладнюється тим, що для ЄС залишається не до кінця зрозумілою позиція провідних політичних сил України стосовно європейської та євроатлантичної інтеграції. З цією метою необхідно активніше проводити роз'яснювальну роботу і використовувати для «лобіювання» євроінтеграційних інтересів України депутатів Європарламенту, насамперед від Польщі.

Ми також обговорювали результати засідання Комітету парламентського співробітництва Україна—ЄС. Я із задоволенням зазначу, що було досягнуто згоди, щоб у майбутньому не вживати термін «буфер» стосовно України. Наша позиція полягає в отриманні чіткої перспективи асоційованого членства в ЄС. Однак, окрім політичних перспектив, ми звертали увагу й на інші питання, зокрема спільної участі в проектах, які передбачають розвиток міжрегіонального співробітництва, особливо в галузі енергетичної політики та економіки.

— Фахівці відзначають, що останнім часом активізується економічна співпраця між Україною та Польщею, чи торкалися цього питання члени Міжпарламентської асамблеї?

— Питання економічного співробітництва є одним з найважливіших у контексті українсько-польського діалогу. Тому цілком закономірно, що ми розглядали питання поглиблення співробітництва в економічній сфері. Дуже приємно було відзначити позитив у плані збільшення товарообігу між нашими державами, а також зростання обсягів взаємного інвестування. Наші польські колеги висловили подяку Україні за зняття ембарго на поставки м'яса і м'ясопродуктів на український ринок. Мені здається, що нам було б доцільно ухвалити спільну заяву про заборону на введення ембарго на взаємні поставки харчових продуктів і сільськогосподарської продукції.

На моє переконання, варто розглянути можливість залучення польської сторони до перевезення вантажів транспортним коридором за маршрутом Клайпеда—Одеса, а також транспортування нафти на нафтопереробний завод у Мажейкаях у Литві через територію Білорусі. До слова, розбудова газотранспортної інфраструктури спільно з Польщею становить значний інтерес для обох сторін.

— Нам відомо, що ви є активним прихильником ідеї проведення чемпіонату Європи з футболу Євро-2012 в Україні та Польщі. Чи обговорювали ви це питання з представниками польської сторони?

— Це питання обговорювалося на високому рівні з віце-маршалком Сейму Броніславом Коморовським. Ми визначилися з ситуацією навколо спільної заявки, яку подали наші держави.

Очевидно, і польська, й українська сторони розуміють, що наша перемога сприяла б притоку іноземних інвестицій насамперед для розвитку інфраструктури, будівництва аеропортів, автошляхів. Польські парламентарії з розумінням ставляться до необхідності якнайскорішого розв'язання проблемної ситуації, яка склалася у футбольній федерації Польщі, й у разі потреби долучаться до її врегулювання. Ми сподіваємося, що Україна і Польща знайдуть сили сконцентруватися над вирішенням ключових проблем з тим, аби Євро-2012 відбувався у Польщі та Україні, що сприятиме підвищенню іміджу і зростанню авторитету наших держав.

— Важливими питаннями двосторонніх відносин України та Польщі є питання, пов'язані з гуманітарною сферою. Що в цьому напрямі було напрацьовано міжпарламентською асамблеєю?

— Ми домовилися підтримувати і просувати різноманітні гуманітарні проекти. Я ще раз подякував польським колегам за те, що 6 грудня минулого року Сейм офіційно визнав Голодомор 1932—33 років геноцидом проти українського народу. Це був справді надзвичайно відповідальний крок польського політикуму, спрямований на зміцнення дружніх відносин наших держав. Але мені здається, що нині перед українськими та польськими суспільствами стоїть ще одне важливе завдання. Хочу привернути увагу, що у квітні нинішнього року за участю президентів двох держав відзначатимуть 60-ті роковини операції «Вісла». Нагадаю, це одна з найтрагічніших сторінок нашої спільної історії, коли з квітня по жовтень 1947 року з території Лемківщини, Холмщини, Надсяння, Підляшшя було депортовано понад 180 тисяч українців, а тих, хто чинив опір, було ув'язнено і знищено.

Переконаний, що цю сторінку спільної історії треба перегорнути і зробити висновки. Ми повинні спільно знайти шляхи примирення з тим, щоб подібні трагедії не повторювалися в майбутньому.

Це завдання має стати одним із пріоритетів у діяльності парламентів України та Польщі. Мені приємно відзначити, що наші польські колеги цю ідею підтримують, і ми, зрештою, я в цьому впевнений, досягнемо порозуміння в цьому непростому питанні.

■ **НОВІ ВИДАННЯ**

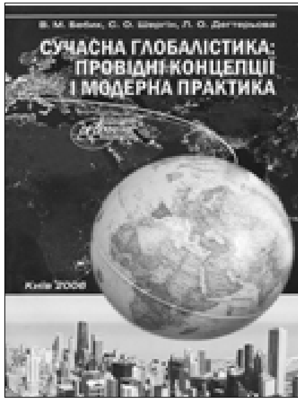

Не загубитись у глобальному світі допоможе підручник

Вийшов у світ навчальний посібник «Сучасна глобалістика: провідні концепції і модерна практика». Автори — В. Бебик, С. Шергіна, Л. Дегтерьова — не просто виклали різні підходи до глобалізації, а й інтерпретували їх у критичному ключі, намагаючись уникнути спрощеного і однозначного тлумачення. Зіставлення, порівняння та критичний аналіз науково-політичних інтерпретацій, проявів та наслідків глобалізації, мабуть, і є найсильніший бік цієї книги.

Підручник складається з чотирьох розділів. Приміром, у першому викладено теоретичний зміст глобалістики як предметного поля дослідження та глобалізації як історичного феномену та процесу. Другий розділ присвячено аналізу процесів глобалізації крізь призму підходів представників різних географічних регіонів, культурних ареалів та світових цивілізацій. Третій розділ розповідає про малодосліджені у вітчизняній політичній науці проблеми міжнародного і світового порядку. У четвертому йдеться про політологію глобального світу.

Не оминули автори і роль та місце в глобалізованому світі України. Матеріал переконливо свідчить, що нашій державі належить тут велика роль. Тому, зазначають автори, українська еліта має виробити власну стратегію, як адаптуватися до цього і не залишатися на задвірках сучасних процесів. А це, в свою чергу, допомогло б визначити практичні аспекти реалізації національних інтересів нашої країни за умов розвитку глобалізації.

Вл. інф.

Ці питання активно, на високопрофесійному рівні дискутувалися у колі фахівців 28 березня 2007 року в Інституті законодавства Верховної Ради України

та реінтеграції правопорушника і загалом — оздоровленню суспільства.

Ці аргументи враховували народні депутати України Володимир Стретович та Олександр Фельдман, Кабінет Міністрів України, а також Харківський громадський центр «Молодь за демократію», розробляючи законопроекти, які мали б унормувати впровадження пробації у кримінальне, кримінально-процесуальне, кримінально-виконавче законодавство та правозастосовчу практику.

На засіданні було представлено інформацію про стан розгляду і просування в парламенті та органах виконавчої влади цих законодавчих ініціатив. Відверто зазначимо, що ці законопроекти не зустріли однозначно позитивного сприйняття.

Тим більш слід і корисно було у рамках діяльності такої Консультативної ради узагальнити підходи представників законодавчої, судової, виконавчої влади та суспільства до цих питань.

Члени Консультативної ради, загалом підтримуючи ідею застосування комплексних заходів, які становлять систему пробації, вирішили створити спеціалізовану робочу групу та наділити її повноваженнями розробити концепцію системи пробації, яка може бути покладена на національний грунт, а також механізми впровадження її елементів в українське законодавство та практику.

Представництво Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні в особі його керівника п. Джерелі Хартлі висловило підтримку цій діяльності, а також готовність усебічно сприяти її реалізації.

ВАТ «Українське Дунайське пароплавство» потребує серйозного фінансово-економічного оздоровлення, однак про приватизацію підприємства не йдеться. Про це заявив в. о. президента підприємства Валерій Саливон *(Укрінформ)*

6 квітня у Києві відбудеться міська оздоровчо-інформаційна акція з профілактики гіпертонії, присвячена Всесвітньому дню здоров'я *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

У закарпатській школі встановили камеру стеження

Ужгород. Роль вихователя в місцевій школі № 5 виконуватимуть телекамери. Їх, за досвідом польських колег, встановили у тих місцях, які під час перерв не завжди доступні контролю з боку педагогів. Найбільше цим методом задоволені учні молодших класів — телекамери захищають їх від зверхнього ставлення старшокласників. Недремне око стоїть також на сторожі шкільного майна — навряд чи хтось тепер насмілиться подряпати парту чи залишити «автограф» на стінах.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Хлопчик загинув під завалами ферми

Хмельниччина. Семирічна дитина загинула на старій колгоспній фермі у селі Хмелівка, що в Городоцькому районі. Хлопчик прихилився до стіни, зверху на голову йому посипалася цегла, а потім завалилася і вся стіна. На місце трагедії прибули лікарі, але вони уже нічим не змогли допомогти хлопчику. Одна з цеглин влучила прямо в скроню, тому дитина загинула майже миттєво.

Ірина КОЗАК.

Людей року визначили і нагородили

У Луцьку, в обласному академічному муздрамтеатрі, відбулася церемонія нагородження переможців програми «Людина року Волинського краю-2006». Згадували на ній і наше видання. Переможцем номінації «Професіонал року» в галузі журналістики став власний кореспондент «Голосу України» у Волинській області Микола Якименко. Йому вручено статуетку «Крило натхнення» і диплом.

Фото Костянтина ЛОЦМАНА.

Хабар за оформлення документів

Житомир. Днями під час отримання хабара спіймали на гарячому держслужбовця одного з управлінь облдержадміністрації, у функції якого входить обслуговування населення. За версією, оприлюдненою в повідомленні центру зв'язків з громадськістю УМВС України в області, за 500 доларів посадовець мав посприяти в оформленні документів.

Олексій КАВУН.

Кам'янецькі комунальники ремонтують житло вибірково

У Кам'янці-Подільському з місцевого бюджету фінансується ремонт лише того житла, яке залишилося в ЖЕКах, а співвласникам відокремлених багатоповерхівок доводиться цей тягар виносити на власних плечах. Півбіди, коли будинок новий, а якщо дах протікає, мережі прогнили? Щоб разом вирішувати ці проблеми, представники об'єднань співвласників багатоповерхових будинків (ОСББ), яких у Кам'янці-Подільському за останні роки з'явилося вже понад три десятки, створили асоціацію.

ОСББ шукають таку модель співпраці з владою, яка допомогла б зробити міське житло комфортнішим, дешевшим, забезпечила прозорість у фінансуванні та обґрунтовані тарифи для населення.

Голови ОСББ зажадали від влади суворого контролю при здачі житла, збільшення терміну гарантії, яку дають будівельні організації, а також проведення ЖЕКами капітальних ремонтів тих будинків, які вирішили відокремитися. Тепер з допомогою асоціації ОСББ зможуть поборотися за державні та європейські гранти, переконаний заступник міського голови Віктор Дибаш, і за рахунок цього зможуть поліпшити умови проживання в цих багатоповерхівках.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

Придатних до служби щороку меншає

Вчора в Україні офіційно стартував черговий призов на військову службу. Ще торік з назви закону про військову службу виключили слово «загальна» (йдеться про військову повинність). Адже вже 2011 року наші Збройні сили цілком перейдуть на контрактну основу і строкову службу скасують.

Ну, а цієї весни на один рік служити підуть 29 910 новобранців. Із них 22 тисячі — в армію, 6100 — у Внутрішні війська МВС, тисяча — в Державну прикордонну службу і 810 — у спеціальну службу транспорту.

У військовому відомстві кажуть: хоча план на «строковиків» знижено, військкоми сушать голову — як його виконати. Надто вже багато в законі умов, які дають потенційним солдатам право на відстрочку або взагалі звільняють від призову.

Сьогодні завдання військкоматів — не допустити в армію слабких здоров'ям юнаків і осіб з низькими морально-діловими якостями. Тому наркоманів, алкоголіків (їх відбраковує медкомісія) і осіб, які не мають атестату про незакінчену середню освіту, на строкову службу не запрошують.

Наприклад, на Тернопільщині на обліку у військкоматі більш як 5,5 тисячі потенційних новобранців. Але надягнуть солдатську форму лише 710 юнаків.

За словами голови медкомісії Тернопільського облвійськкомату Віталія Семенишина, стан здоров'я призовників щорік погіршується. Більшість страждають на серцево-судинні та шлунково-кишкові захворювання. У багатьох сколіоз і плоскостопість... І така картина типова для всіх регіонів країни.

Ще недавно в навчальних частинах траплялися випадки, коли командири вчили новобранця читати. Втім, багато які хлопці «з глибинки» радо йдуть на службу. Тут їх непогано годують, одягають, навчають спеціальності.

А про службу за контрактом можна дізнатися у військкоматах за місцем проживання.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: на призовному пункті.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Потопталися по червоному прапору

Новозаводський районний суд Чернігова присудив штраф у розмірі 51 гривня двом юнакам, які осквернили прапори та символіку місцевих членів ЛКСМУ. П'ятьох представників «Молодіжної організації ЛКСМ України», які поверталися із заходу, молодики намагалися примусити кинути червоні знамена на землю. Після відмови вирвали прапори, порвали і потоптали їх. Міліція знайшла винуватців інциденту та направила до суду адмінпротоколи про порушення.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Військкомат продадуть на аукціоні

Сторічну старовинну будівлю, у якій донедавна розміщувався Звенигородський районний військовий комісаріат, невдовзі виставлять на аукціон.

Після значного скорочення особового складу райвійськкомату виявилося, що хлопцям у погонах та вільнонайманим працівникам не потрібне таке велике приміщення з численними кабінетами. Тому влада запропонувала їм переселитися в нову споруду — меншу за розмірами, але зручнішу.

Від продажу на аукціоні архітектурної пам`ятки місто виграє двічі: поповнить бюджет і оновить один із найстаріших будинків Звенигородки.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Лави визволителів рідіють

Хмельницький. На зустріч, присвячену 63-й річниці визволення області від фашистських загарбників, міській владі вдалося зібрати лише шестеро визволителів Проскурова і шістнадцять учасників проскурівського підпілля, яке діяло на території міста в роки війни. Свого часу у відомій Проскурівській операції брали участь десятки тисяч солдатів і офіцерів. Ветерани отримали від міського голови квіти, слова вдячності та подарунки.

Ірина КОЗАК.

Діти отруїлися чадним газом

У Городенці, що на Прикарпатті, у приватному житловому будинку від отруєння чадним газом загинуло четверо осіб, з яких двоє діти віком чотири і два роки. Про це власкорові «Голосу України» повідомили в прес-службі ГУ МНС в Івано-Франківській області. Причиною трагедії стало порушення правил експлуатації газового обладнання.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігівській області в рамках акції «Майбутнє лісу в твоїх руках» днями висаджено 2,5 мільйона саджанців та сіянців. Долучились до цієї справи і журналісти, які у суботу в лісі поблизу Ріпок висадили 3000 саджанців сосни (**на знімку**).

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Кількість школярів, які бажають пройти тестування, зростає

У квітні півтори тисячі буковинських 11-класників збираються пройти тестування. Торік таких було 700. Фахівці від освіти тим часом вважають, що кількість школярів, які оберуть тестування, до квітня зросте, а ті, хто відмовився, зробили це з матеріальних міркувань. Обов'язковим для всіх випускників тестування стане 2008 року. Тоді складатимуть два обов'язкові тести — з української мови та на вибір з математики чи історії. Результати зовнішнього незалежного оцінювання учні зможуть отримати до 30 травня, що дасть їм змогу додатково скласти державну підсумкову атестацію і покращити попередній результат.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Другий раунд переговорів про угоду «Україна—ЄС»

Учора розпочався другий раунд переговорів про нову угоду між Україною та Європейським союзом. «Фактично цього понеділка розпочнеться другий раунд переговорів, і є серйозна налаштованість на позитив, на те, щоб робочі групи в різних напрямах відпрацювали цей дуже важливий документ», — сказав тоді глава українського уряду Віктор Янукович.

Нагадаємо, що 5 березня у Брюсселі офіційно розпочалися переговори України та Євросоюзу про нову посилену угоду. Вона має замінити чинну тепер угоду про партнерство та співробітництво, дія котрої закінчується на початку 2008 року. Сторони домовилися про структуру переговорного процесу, графік, основні змістові частини нової угоди та її цілі. А 7 березня в Польщі Президент України Віктор Ющенко висловив сподівання, що вже на саміті «Україна — ЄС» восени 2007 року буде підписано нову посилену угоду між Україною та Євросоюзом, **повідомляє УНІАН.**

Вишивальниця-інвалід отримала премію за силу духу

Голова наглядової ради Міжнародного благодійного фонду «Україна—3000», дружина Президента Катерина Ющенко взяла участь у нагородженні переможців всеукраїнської премії «Гордість країни». Вона вручила нагороду Наталі Ніколенко з Дніпропетровська (на знімку), яка здобула перемогу в номінації «Сила духу».

Ця 20-річна дівчина має тяжку вроджену хворобу — артогрипоз. Люди, які страждають на це захворювання, мають недорозвинені кінцівки, що взагалі не функціонують. До того ж у Наталі від народження ноги були зрощені за спиною, тому вона не могла сидіти й була змушена весь час лежати на животі в ліжку або невеликій каталці. Вона перенесла кілька операцій і зараз лише вчиться сидіти.

Але страшна хвороба не завадила Наталі Ніколенко навчитися малювати та вишивати. Дівчина створює дивовижні орнаменти, тримаючи пензлик чи олівець зубами, в такий самий спосіб вишиває ікони й картини, працює на комп'ютері та користується мобільним телефоном.

Фото Михайла МАРКІВА.

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Московські ринки спорожніли на третину

Після набуття чинності постанови уряду Росії про заборону торгувати на ринках мігрантам, у Москві не відкрилася більш як третина торгових точок, а в деяких регіонах на ринках пустувало до 80 відсотків місць. На деяких ринках столиці були закриті цілі ряди, а на павільйонах висіли оголошення: «Потрібні продавці з московською пропискою» чи «Потрібен продавець. Російське громадянство обов'язкове». У Владивостоці та Хабаровську були вільні до 80 відсотків торгових місць, а на речовому ринку «Космос» у Махачкалі співробітники МВС допускали лише місцевих торговців за документами.

СОЛОМОНОВІ ОСТРОВИ

Кількість жертв цунамі

Представник Соломонових островів — невеликої держави на південному заході Тихого океану — повідомив, що в результаті стихії на заході архіпелагу постраждали щонайменше 25—30 тисяч осіб — приблизно половина всього населення Західної провінції країни. А кількість жертв цунамі перевищило 15 чоловік. Нині Соломонові острови мають потребу в питній воді, продуктах харчування і наметах для приблизно трьох-чотирьох тисяч людей. Більшість очевидців події оцінює висоту хвиль у три-чотири метри.

ІРАК

Два вибухи

Учора в місті Киркук на півночі Іраку внаслідок вибуху вантажівки, якою керував бойовик-смертник, загинули не менш як 13 осіб, близько 140 одержали поранення. Теракт було вчинено біля поліцейського відділку. Серед потерпілих понад 20 дітей — учнів розташованої по сусідству школи. Місце події оточили військові і поліція. Як зазначають лікарі, кількість жертв може зрости, оскільки багато потерпілих одержали важкі поранення. Того самого дня на заході Багдада вибухнув замінований автомобіль: три особи загинули, десять поранено.

ІРАН — ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Моряки визнали «незаконне вторгнення»

Усі 15 захоплених британських моряків в Ірані зізналися в «незаконному вторгненні» в територіальні води Ірану. Британська влада продовжує стверджувати, що затримані моряки перебували на території Іраку.

Конвертаційний центр у Миколаєві перевів у тінь мільйони гривень

Злочинну групу, що переводила безготівкові кошти у готівку для 15-ти підприємств із 6 регіонів України, викрили миколаївські податківці. Як установлено слідством, у період з 2006 по 2007 рік через рахунки фіктивних підприємств було «конвертовано» і переведено в «тіньовий» обіг близько 50 мільйонів гривень.

Підприємства, які користувалися послугами зловмисників, в основному торгували металобрухтом. Співробітники ДПА вилучили печатки десяти фіктивних підприємств, за допомогою яких кошти перекидалися в «тінь». На їхніх рахунках заблоковано 30 тисяч гривень. Затримано організатора «конвертаційного» центру — директора одного з миколаївських приватних підприємств. За цим фактом прокуратура Миколаєва порушила кримінальну справу.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Колишній пацієнт накинувся на народного цілителя з ножем

Пізно ввечері автопатруль міліції отримав сигнал про те, що в Будьонівському районі Донецька до однієї із квартир увірвався невідомий із ножем. Наряд був на місці пригоди за п'ять хвилин. Із криком: «Допоможіть!» назустріч вибігла літня жінка в закривавленому одязі. У дальній кімнаті міліціонери побачили невідомого, який штрикав ножем нерухоме тіло 60-річного чоловіка господарки. Навколо були помітні сліди боротьби: зламані стільці, стіл, кров...

Інспектори патрульної служби Сергій Кобяков та Євген Близнюков знешкодили зловмисника. Потерпілий господар квартири втратив близько двох літрів крові, нині за його життя борються медики. Як повідомили «Голосу України» у відділі із зв'язків із громадськістю ГУ МВС України в Донецькій області, затриманий чоловік пояснив причину агресивної поведінки тим, що сім років тому проходив курс лікування в потерпілого, який є народним цілителем. Однак замість поліпшення здоров'я пацієнт захворів на шизофренію і був змушений лікуватися у «традиційних» медиків. Очевидно, весняне загострення хвороби підштовхнуло колишнього пацієнта на «відновлення справедливості».

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Королевою стала журналістка

У Львівській опері відбувся традиційний конкурс «Галицький лицар». Вибори короля і лицарів були серйозні, на конкурсних засадах. Цього разу королівську корону вперше вручили жінці — головному редакторові газети «Високий замок» Наталії Балюк. Сімнадцятеро лицарів різних номінацій репрезентували наукові, мистецькі, економічні, а також моральні здобутки галицької громади. Зокрема, у номінації науковець-освітянин року перемогла ректор Національного банківського університету Тамара Смовженко. Титул спортсмена року отримала унікальна жінка — Роксолана Дзьоба — чемпіонка Європи із стрільби з лука серед неповносправних. Під час дійства відбувся збір благочинних внесків на посадку дерев у парку ім. І. Франка.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Тепер виходжують і 800-грамових немовлят

Після реконструкції відкрилося відділення патології новонароджених неонатального центру Черкаської обласної лікарні. Кошти на капремонт та обладнання — 1 мільйон 400 тисяч гривень — виділено з обласного бюджету.

Як розповіла завідувачка відділення Ірина Бойченко, тепер породіллю з недоношеним немовлям можуть доставити з найвіддаленішого куточка Черкащини, адже центр має свій реанімобіль. Поповнився медичний заклад і чотирма сучасними кювезами — «будиночками» для малят, в яких вони протягом одного-двох місяців набирають вагу і підростають. «Хотілося б, звичайно, мати більше кювезів, — кажуть лікарі, — бо щороку кількість «нестандартних» пологів збільшується».

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

На столичній Софійській площі з нагоди відкриття фестивалю «Французька весна в Україні» відбулася вогненна феєрія, організована художнім колективом компанії «Карабюс».

Фото Івана ТИХОГО (Укрінформ).

У чергу за візами до США нас ставитимуть у Варшаві

З 10 квітня охочим поїхати до США треба буде додатково сплатити 12 доларів. Про особливості нової процедури звернення по візи до консульського відділу посольства розповів журналістам під час перебування в Житомирі віце-консул Кліф Рід.

Раніше аплıканти (особи, які звертаються по отримання віз) одержували необхідну інформацію з консульської інтернет-сторінки. А з 26 березня їм доведеться дзвонити до кол-центру — інформаційної телефонної служби. За словами пана Ріда, основною причиною таких змін було бажання поліпшити якість послуг, адже в ході розмови можна надати аплікантам детальнішу інформацію, й ті будуть краще підготовлені до візового інтерв'ю, призначення якого теж входить до функцій кол-центру. До 9 квітня його послуги будуть безкоштовними. 12 доларів, які треба буде платити після закінчення цього перехідного періоду, — це вартість 8 хвилин розмов з кол-центром.

За словами пана Ріда, близько 40 консульських відділів посольств США використовують послуги кол-центрів. Україну відтепер обслуговує сервісна телефонна служба, яка розташована у Варшаві: вона вже працювала на кілька країн, є відповідна інфраструктура, тож там просто взяли на роботу додаткових операторів на український напрямок. Той, хто туди телефонує з України, обирає одну з трьох мов спілкування. Віце-консул навів статистику. За перші два дні надійшло 650 дзвінків: 79 відсотків обрали україномовного оператора, 16 — російськомовного, 5 відсотків — англомовного. Кількість звернень була вищою за сподівану, тож дійшли висновку, що вісім операторів на український напрямок замало — були деякі затримки. Два безплатних тижні якраз і призначили, щоб усунути можливі проблеми до того, як за послугу братимуть гроші.

Відповідаючи на запитання журналістів, пан Рід повідомив, що за минулий рік по неімміграційні візи звернулося майже 50 тисяч громадян України, по імміграційні — близько 6 тисяч (не враховуючи диверсифікаційної візової лотереї «Грін кард», дані по якій обробляються у Варшаві).

Олексій КАВУН.

ДЕНЬ
ВІВТОРОК, 3 КВІТНЯ 2007 ■ № 58 (4058)

В Україні оплата комунальних послуг за лютий становила 77,4 відсотка, *повідомляє Держкомстат*

Міністр охорони здоров'я Юрій ГАЙДАЄВ дав доручення експертам МОЗ створити робочу групу з опрацювання та надання експертної оцінки законопроектам «Про права пацієнтів» та «Про права медичних працівників» *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

Стела загиблим розвідникам

У **Севастополі** на березі Козачої бухти відкрито стелу, на якій — 326 прізвищ загиблих і зниклих безвісти в роки Великої Вітчизняної війни співробітників Севастопольського міського відділу держбезпеки і військової контррозвідки Чорноморського флоту.

Імена героїв внаслідок пошуку в архівах установили ветерани і нинішні співробітники управління СБУ в Севастополі. Раніше на цьому місці був пам'ятник контррозвіднику Павлу Силаєву, котрий в останні дні оборони міста в 1942 році підірвав себе разом з німецькими офіцерами і генералом.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На знімку: під час освячення меморіалу.

Фото Василя БАТАНОВА.

Страченим партизанам встановили пам'ятний знак

Чернігів. На місці страти 22 березня 1942 року чотирьох підпільників ветерани, представники КПУ відкрили пам'ятний знак. Партизанів повісили на балконі за розповсюдження листівок. Громадськість Чернігова ініціюватиме питання про виготовлення соліднішого монумента антифашистам.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Фракція Партії регіонів України у Верховній Раді України висловлює глибокі співчуття своєму колезі народному депутату України Смітюху Григорію Євдокимовичу з приводу тяжкої втрати — смерті батька

Євдокима Лукашевича.

Нехай світла пам'ять про нього збережеться в серцях усіх, хто його знав і любив, а справи житимуть у ділах його численних послідовників — рідних, близьких, друзів, колег.

З глибоким сумом і скорботою

голова депутатської фракції Партії регіонів
Р. БОГАТИРЬОВА.

Судді та працівники апарату Верховного Суду України глибоко сумують із приводу передчасної смерті судді Верховного Суду України у відставці

ДАВИДЕНКА Валерія Володимировича

— відданого справі фахівця, доброї та чуйної людини.

Висловлюємо співчуття рідним і близьким Валерія Володимировича з приводу непоправної втрати.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щире співчуття завідувачці відділу соціальних питань та листів «Голосу України» Давиденко Марії Василівні з приводу непоправної втрати — смерті чоловіка

ДАВИДЕНКА Валерія Володимировича.

Дніпровський районний суд м. Києва викликає в судове засідання по цивільній справі за № 2-2597/06, в якості відповідача: Сергієнко Олександра Миколайовича проживає: м. Київ, вул. Сергієнко, 13, кв. 22, та третю особу Склярова Генадія Олександровича проживає: м. Макіївка, Донецької області, вул. Гаврилова, 57, кв. 7 за позовом ДПІ у Дніпровському районі м. Києва до Сергієнко О. М., ТОВ «Еліт Лайтком», Новохатько С. Ю. про скасування державної реєстрації.

Судове засідання відбудеться о 14 год. 13.04.2007 року. Адреса суду: м. Київ, вул. Сергієнко, буд. 3, каб. 10. Явка до суду є обов'язковою. В разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута без Вашої участі.

В Одесі зустріли Новий рік

На нинішню, 34-ту за ліком, Гуморину, що відшуміла 1 квітня в Одесі, було виділено шість додаткових потягів. І цього виявилося мало. Тому що з усіх регіонів країни подивитися, як уміють відпочивати найдотепніші люди України, прибули 300 тисяч гостей.

Вулиці Дерибасівська і Рішельєвська, Мала і Велика Арнаутська, Думська, Театральна площі, Куликове поле перетворилися на величезний концертний майданчик, де співали, танцювали, глузували, складали анекдоти, падали зі сміху і просто всміхалися.

Від Соборної площі через усе місто на Куликове поле пройшов карнавал, який описати неможливо, його треба дивитися.

35 епізодів карнавалу — це 35 маленьких вистав з одеського життя. Дерибасівською поважно пройшли 34 Діди Морози в шапках і з мішками за плечима. До чого в першоквітневий день Діди Морози? А до того, що Новий рік в Одесі починається не 31 грудня, а 1 квітня. Так вирішив одеський народ, а він, як відомо, не помиляється.

А як вам таке видовище: вулицями міста в піністо-біломому одязі крокували студенти одеських вузів, які приїхали на навчання з країн Африки. Африканці несли величезний портрет Пушкіна і плакат з написом: «Ай да праведушка! Ай да сукин сын!».

На 34-й Гуморині одесити змогли побачити золоте весілля рибачки Соні та Кості-моряка. Ювеляри, абсолютно не бентежачись, цілувалися при всьому чесному народі, а одесити хором лічили поцілунки.

От чого не було на одеській Гуморині, то це політики. Ніякої.

А ще в цей день Одеса гуляла «День роздутого тарифу», «День сексуальних більшостей», «День Стукача», «День чесного митника» і «День маленького Парижа у великій Одесі».

Юні одесити та гості міста брали участь у дитячій Гуморині. А на Грецькій площі можна було взяти участь у чисто одеських атракціонах «Шапками закидаємо», «Одна нога тут, друга — там», «Дай по шайбі», «Діло — труба», «Язик без кісток».

Ну і найнесподіваніший атракціон — «бої» тістечками. Їх привезли на площу у величезних кількостях — бери і поцілюй у гостей і друзів. Такої кількості вимащених тортами і тістечками фізіономій Одеса ще не бачила.

А на головній площі міста — Куликовому полі — відбувся гала-концерт, в якому взяли участь зірки українського і світового гумору.

А наостанок коментар від людини, котра брала участь в охороні порядку на всіх 34 Гуморинах. Це — полковник міліції Іван Ястремський.

— Півтора мільйона людей брали участь у Гуморині, — розповів він «Голосу України». — Громадський порядок цього року був на тверду четвірку. Слава Богу, що гості міста почали розуміти: свято гумору і сміху — це свято, під час якого буває весело і без спиртного.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото В'ячеслава ТЕНЯКОВА.

Тернопільська влада розпорядилася вивчати у школах правила благоустрою

На Тернопільщині взялися за підвищення екологічної культури населення. Але формального проведення місячників благоустрою більше не буде, каже голова облради Михайло Миколенко. Правила благоустрою відтепер матиме кожне місто і село. Їх вивчатимуть у школах. На думку голови обласної ради, педагога за фахом, навики екологічної культури слід прищеплювати змалку. З дорослими розмовлятимуть по-іншому. Якщо не допоможуть попередження, сільські і селищні ради відновлять адміністративні штрафи щодо тих, хто забруднює навколишнє середовище. Справжнім екологічним лихом в області стали стихійні сміттєзвалища. Особливо багато їх навколо обласного центру. Це й не дивно, адже єдине сміттєзвалище, куди звозять відходи з Тернополя, переповнене і його давно слід закрити. Тим паче що розташоване воно неподалік водозабору, звідки п'є воду більшість тернопільців. Сьогодні вирішується питання про будівництво сміттєпереробного заводу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ ФОТОФАКТ

На знімку: у Вербну неділю православні християни в Сімферополі святили вербу.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

...І Полтава себе насмішила

Цього року День сміху в Полтаві цілком відповідав своєму статусу, адже різноманітних веселих заходів не бракувало. Звісно, не забули полтавці й ще про одну дату — день народження свого славетного земляка Миколи Васильовича Гоголя, якому присвячено й одну з двох номінацій міжнародної виставки карикатур «Карлюка-2007», яку 1 квітня традиційно було відкрито в Галереї мистецтв обласного центру.

У місті вперше відбувся карнавал. А ще всіх бажаючих запросила до себе обласна філармонія — на вечір гумору, в якому взяли участь провідні полтавські гумористи та народний колектив пісні й танцю «Лтава».

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Зелені легені великого міста

Дніпродзержинський центральний парк культури та відпочинку, що розташувався на площі понад десять гектарів, є справжньою природною окрасою велета металургійної індустрії. Його занесено до десятки кращих зелених зон держави, що підтверджено спеціальним дипломом.

Заснований у 30-ті роки, він у 1974 році визнаний пам'ятником садово-паркового мистецтва місцевого значення. За словами його директора Ірини Залізняк, цьогорічний сезон відкриється на два тижні раніше — 15 квітня. Цьому посприяла і тепла погода, і вчасно проведена велика підготовча робота. За рахунок кредиту комунальне підприємство «Дніпродзержинський центральний парк культури та відпочинку» до нового сезону планує придбати ще й новий дитячий атракціон — самохідний кораблик «Юнга».

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Припинити наступ на українську мову!

Російські царі і кремлівські вожді шляхом нищення української мови як ознаки і генетичного коду нації намагалися впродовж усіх 340 років свого панування в Україні знищити українську націю. Царям і вождям вдалося зробити дуже багато для асиміляції українців і ліквідації українства як етносу. Проте розпад СРСР й утворення незалежної України не дали російським шовіністам довершити процес розукраїнення українства, значна частина якого залишилася вірною своїм мові, культурі і національним традиціям. Але російські шовіністи не полишають своїх планів і не вгамовуються. У боротьбі з українською мовою вони активно використовують тих, кого їм удалося позбавити почуття національної самосвідомості, національно розмагнітити й асимілювати.

Нині функції п'ятої колони російського шовінізму взяла на себе Партія регіонів. Вона поставила собі за програмну мету проголошення в Україні державності донедавна імперської мови, добре розуміючи, що російська мова за її нинішнього панівного становища в побуті і суспільному житті українських міст остаточно витіснить українську з більшості регіонів і сфер суспільного життя.

Лідер Партії регіонів В. Янукович рік тому проголосив гасло «Два языка — один народ!». Партія регіонів рішенням контрольованих нею обласних рад усупереч Конституції, в якій немає визначення поняття регіональних мов, запроваджує під виглядом регіональної державний статус російської мови. У Партії регіонів добре розуміють, що така політика призведе до незатребуваності й повного витіснення української мови зі східних і південних областей, перетне українцям шлях до національного самоусвідомлення та національного відродження і в такий спосіб назавжди поділить українську націю на дві. Адже націй з двома мовами не буває.

Партія регіонів призначила віце-прем'єр-міністром, який відповідає за гуманітарний комплекс, а отже, й за мовну політику, Д. Табачника, який зухвало нехтує проблему відродження української мови. Нещодавно він публічно заявив, що не може вести політику «в интересах узкого слоя украиноязычной интеллигенции». Д. Табачник добре знає, що «слой украиноязычной интеллигенции» є саме тому «узким», що українську національну інтелігенцію віками мордували, розстрілювали, гноїли в сибірських тюрмах, залякували, денаціоналізовували, русифікували. Віце-прем'єр-міністр України добре розуміє, що українську мову українська держава мала б захищати і підтримувати саме з тієї причини, що прошарок справді національної української інтелігенції є нині, справді, дуже вузьким. Але в Д. Табачника за це серце не болить і, звісно, боліти не може.

Віднедавна секретар Донецької міської ради, член Партії регіонів М. Левченко публічно, також і на прес-конференціях у столиці, став активно проповідувати зверхність і цивілізованість російської мови і непотрібність української мови в Україні. Він вимагає, щоб в Україні державною була лише російська мова. Член Партії регіонів і депутат Луганської обласної ради А. Клінчаєв нещодавно вдарив в обличчя луганського студента Сергія Мельничука, який наважився було оскаржити в суді порушення його конституційних прав на навчання державною мовою. Жовтневий суд Луганська задовольнив скаргу студента і зобов'язав ректора Східноукраїнського національного університету імені В. Даля забезпечити його навчання державною мовою. Це й розлютило депутата. Йдеться саме про того Клінчаєва, який був помічений у бійці в сесійній залі Верховної Ради на боці фракції Партії регіонів у липні минулого року. Немає сумнівів, що не без відома луганських функціонерів Партії регіонів слідчий місцевого управління МВС у Луганську Є. Головін виніс днями рішення про призначення Сергієві Мельничуку судово-психіатричної експертизи. З цього факту випливає, що Партія регіонів готова відновити відому практику комуністичного репресивного апарату в боротьбі з українцями за утвердження їхніх національних прав. Складається враження, що діями своїх місцевих функціонерів вищі керівники Партії регіонів намагаються роздмухати міжнаціональний конфлікт.

Ми вимагаємо від Партії регіонів суворо дотримуватися мовного законодавства України і поважати права українців. Ми нагадуємо про одну із сімнадцяти вимог фракцій Блоку Юлії Тимошенко та Блоку «Наша Україна», виголошених в їхній спільній заяві 12 березня ц. р.: зняти всі внесені членами Партії регіонів законопроекти, які спрямовані проти утвердження державності української мови і мають на меті продовження русифікації українців. Ідеться насамперед про дев'ять законопроектів від члена фракції Партії регіонів В. Колесніченка, якими він всупереч Конституції пропонує надати російській мові статус офіційної в усіх сферах суспільного життя.

Ми вимагаємо припинення масового порушення прав українців на Сході і Півдні України та штучного нав'язування українцям російської мови. Ми вимагаємо дотримання прав усіх українських дітей і молодих українців Луганська, Донецька, Дніпропетровська, Харкова, Сімферополя, Києва та інших міст на навчання українською мовою. Ми заявляємо: «Руки геть від луганського студента Сергія Мельничука!».

Олег БІЛОРУС,
Олена БОНДАРЕНКО,
Олена ВІТЕНКО,
Юрій ГНАТКЕВИЧ,
Віталій КОРЖ,
Левко ЛУК'ЯНЕНКО,
Віктор ТАРАН (ТЕРЕН),
Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ,
народні депутати України із фракції Блоку Юлії Тимошенко.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Перший запис

Я працюю у приватного підприємця, з яким уклала договір. Хто робить перший запис у трудову книжку і чи може це зробити підприємець, в якого я працюю?

О. РЕШЕТНИК.
Хмельницька область.

Відповідно до Інструкції «Про порядок ведення трудових книжок працівників» заповнення трудової книжки вперше провадиться власником (у тому числі фізичною особою), в якої працівник працює понад п'ять днів, або уповноваженим ним органом не пізніше тижневого строку з дня прийняття на роботу.

Трудові книжки працівників, які працюють на умовах трудового договору у фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності без створення юридичної особи та у фізичних осіб, які використовують найману працю, зберігаються безпосередньо у працівників. Зазначені фізичні особи роблять записи до трудових книжок працівників про прийняття на роботу та звільнення з роботи відповідно до укладених з працівниками письмових трудових договорів, що зареєстровані у встановленому порядку в державній службі зайнятості. Під час прийняття на роботу вноситься запис: «Прийнятий на роботу (далі зазначають професійну характеристику робіт) за трудовим договором (зазначають дату та номер договору), зареєстрованим у державній службі зайнятості (зазначають повну назва центру зайнятості)», водночас у графі 4 зазначають, на підставі чого внесено запис (дата і номер реєстрації трудового договору державною службою зайнятості: «трудовий договір (номер), зареєстрований (дата)». Внесені фізичною особою до трудових книжок записи підтверджуються підписом посадової особи органу державної служби зайнятості, який зареєстрував трудовий договір, і засвідчуються його печаткою.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

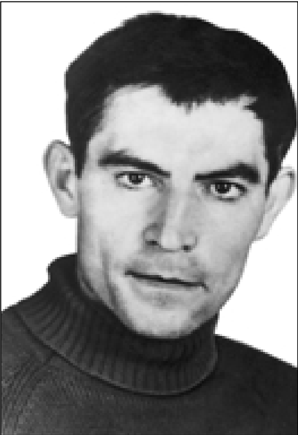

6 січня 2008 року виповнюється 70 років з дня народження видатного українського поета, літературознавця, правозахисника Василя СТУСА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення 70-річчя з дня народження видатного українського поета Василя Стуса

Враховуючи величезний внесок Василя Стуса у справу відродження українського слова, національної культури та свідомості, Верховна Рада України **постановляє:**

1. У січні 2008 року урочисто відзначити на державному рівні 70-річчя з дня народження видатного українського поета, літературознавця, правозахисника Василя Стуса.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 70-річчя з дня народження Василя Стуса, передбачивши:

розробку та затвердження плану заходів щодо відзначення ювілейної дати;

проведення у січні 2008 року в м. Києві урочистих зборів представників громадських організацій;

проведення в м. Києві міжнародної науково-практичної конференції «Василь Стус: поезія героїчного часу»;

виділення коштів на спорудження пам'ятника Василю Стусу в м. Києві;

створення музею імені Василя Стуса в м. Києві.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення у засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 70-річчя з дня народження Василя Стуса.

4. Кабінету Міністрів України передбачити виділення необхідних коштів на проведення зазначених заходів.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ,
22 березня 2007 року.
№ 819-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Додаткового протоколу до Угоди між урядами держав — учасниць Чорноморського Економічного Співробітництва (ЧЕС) про співробітництво у наданні надзвичайної допомоги і ліквідації надзвичайних ситуацій, що виникли внаслідок лих природного і техногенного характеру

Верховна Рада України **постановляє:**

Додатковий протокол до Угоди між урядами держав — учасниць Чорноморського Економічного Співробітництва (ЧЕС) про співробітництво у наданні надзвичайної допомоги і ліквідації надзвичайних ситуацій, що виникли внаслідок лих природного і техногенного характеру, підписаний у м. Києві 20 жовтня 2005 року, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 13 березня 2007 року. № 722-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину першу статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425; 1996 р., № 1, ст. 1; 2001 р., № 22, ст. 106; 2005 р., № 4, ст. 98; 2006 р., № 14, ст. 116, № 33, ст. 281) доповнити пунктом 18 такого змісту:

«18) особи, які у складі формувань народного ополчення брали участь у бойових діях під час Великої Вітчизняної війни».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2008 року.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
13 березня 2007 року.
№ 727-V.

Нове покоління фотохудожників зустрічається на «Перехресті»

Майже сорок років коледж при Київському національному університеті технології і дизайну готує професійних фахівців в області художньої фотографії.

— Для наших студентів, — каже директор коледжу Любов Хмелевська, — обладнано сучасні фотолабораторії. Намагаємося також не відставати і від сучасних цифрових технологій. Багато наших випускників працюють у газетах і журналах, створюють свої фотостудії. Наша гордість — фотоклуб «Перехрестя». Тут нове покоління виражає свої погляди на сучасне життя за допомогою фотографії.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: студентка II курсу, голова молодіжного фотоклубу «Перехрестя» Катерина Плахоніна готує роботи до виставки.

Фото автора.

■ НОВИНИ

У Кам'янці за будівництвом за державні кошти наглядатиме спеціальна служба

Службу єдиного замовника створено у Кам'янці-Подільському. Вона займатиметься проведенням проектно-будівельних робіт для всіх бюджетних організацій міста, вестиме нагляд за якістю нового будівництва та капітальних ремонтів, визначатиме політику міста в цій галузі, перевірятиме дозволи та ліцензії виконавців. Таким чином, запевняє заступник міського голови Сергій Бабій, директори шкіл, закладів культури, керівники медичних закладів перестануть бути «вічними» виконробами, що відволікає їх від безпосередніх обов'язків, забирає багато сил і часу. Роботи у «єдиного замовника» вистачатиме: цьогоріч лише для житлово-комунального господарства виділено 21,5 мільйона гривень разом із державними субвенціями на будівництво доріг, реставрацію.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Обладнання для «Сєвєрсталі» вітчизняні машинобудівники виготовляли за «персональним» рецептом

Новокраматорський машинобудівний завод завершує відвантаження нових пересувних міксерів для російського металургійного комбінату «Сєвєрсталь». Перші два з трьох замовлених міксерів уже доставлено за призначенням. Обладнання використовуватимуть для приймання рідкого чавуну із доменних печей та транспортування його до конвертерного цеху. ВАТ «Сєвєрсталь» є другим в СНД і п'ятим у світі металургійним підприємством за обсягами виплавки сталі. Тендер на постачання нових міксерів новокраматорські машинобудівники виграли в запеклій боротьбі. Особливістю замовлення стало те, що виготовляти обладнання довелося за «персональним» рецептом, з урахуванням усіх побажань металургів. Завдяки застосуванню удосконаленням поліпшено експлуатаційні характеристики машин, підвищено їхню надійність і працездатність в умовах конкретного підприємства. За словами фахівців, пересувні міксери виробництва НКМЗ уже зацікавили багатьох металургів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Другий гідроагрегат назвали «Марія»

На другому гідроагрегаті Ташлицької ГАЕС на штатне місце встановили ротор генератора. Остаточне складання гідроагрегата планується завершити через 40 днів. Паралельно збиратимуться й налагоджуватимуться допоміжні механізми. А вже у квітні — на початку травня експлуатаційники мають намір почати випробування гідроагрегата № 2 на холостому ходу.

Установлення ротора в статор генератора в роботі гідробудівельників вважається доленосним моментом. Ця операція фактично символізує народження нового об'єкта. Для освячення гідроагрегата було запрошено настоятеля храму Христа Спасителя в Південноукраїнську отця Михаїла. На честь Дня Волоколамської ікони Божої Матері другий гідроагрегат отримав ім'я Марія.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

■ ФОТОФАКТ

На столичній вулиці Богдана Хмельницького відбувся ярмарок сільськогосподарської продукції.

***На знімку:* кияни та гості столиці мали змогу придбати товари для садівників, городників та фермерів.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Слідче управління Сосновського райвідділу УМВС України в Черкаській області порушило кримінальну справу за фактом спроби силового захоплення приміщення ВАТ «Черкасигаз», що відбулася близько 4.30 31 березня,
повідомляє Центр громадських зв'язків УМВС України в Черкаській області (УНІАН)

Зацвіла ружа. Кажуть, на врожай...

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

2006-й офіційно був названий Роком села. Чи виправдав він надії хліборобів, чи став український селянин жити краще, чи збережуться минулорічні тенденції в році нинішньому. Про це розмірковує Володимир МЕЛЬНИЧУК, голова одного з кращих на Рівненщині сільгосппідприємств — ПСП «Правда», що в селі Підгайці Млинівського району.

ІЗ ДОСЬЄ «Голосу України»

Мельничук Володимир Михайлович — голова ПСП «Правда» Млинівського району, заслужений працівник сільського господарства України. Народився в 1955 році в с. Глибока Долина Демидівського району. Закінчив механічний факультет Українського інституту інженерів водного господарства. Тривалий час працював у Росії. Був директором радгоспу, головою управління сільського господарства. Після повернення в Україну трудився в колгоспі «Україна» Демидівського району, був начальником управління сільського господарства Млинівської райдержадміністрації.

— Торік мені довелося побувати на всеукраїнському форумі керівників сільгоспідприємств. Різне там почув — і про світові технології, і про так звані дідівські методи. Але особливо запала в душу дошкульна фраза: «За такого ставлення до провінції це буде останній рік села». Дехто із високопосадовців на це образився. Мовляв, з боку держави робиться дуже багато для підтримки сільгоспвиробників, виділяються на це навіть не мільйони, а мільярди гривень. Згоден. Але опустімося з олімпу до підніжжя — до таких господарств, як, приміром, наше, доходить тієї підтримки крапля в морі. Практично ця підтримка була для нас і недоступна, і невідчутна. Чи є механізм, щоб поліпшити ситуацію цьогоріч, щоб використання коштів було ефективнішим? Звичайно, є. Принаймні на вищезгаданому форумі про це тільки й говорили. І якщо держава дослухається, можна буде справді говорити про якісь зрушення.

— Однак, Володимире Михайловичу, про підмогу мрій, але сам не стій...

— Це зрозуміло. Як і те, що практично весь цивілізований світ дотує сільгоспвиробника, бо це виробництво — вкрай необхідне, затратне і, що особливо важливо врахувати, непередбачуване. Ось, скажімо, такий приклад: торік пішов поголос, щоб господарства за можливості виділили декілька десятків гектарів для експериментального вирощення зернових. Ми під пшеницю віднайшли аж сто гектарів площі. Вклали у неї все, як належить, — від елітного насіння і до усіх видів обробітку. Навіть до міліметра за науковими рекомендаціями перевіряли густоту посіву, опісля — густоту сходів. Земля теж одержала необхідне підживлення — і органічне, і мінеральне. Одне слово, за попередніми підрахунками, врожай мав би становити сто центнерів на круг. А насправді зібрали менше половини від очікуваного. З даного приводу ми провели детальний аналіз і дійшли єдиної думки, що основна причина недостатнього врожаю — природні умови. По суті, свою справу зробила затяжна холодна весна. Вона була абсолютно несприятлива для пшениці. А хто б міг подумати?... Натомість кукурудза перевершила наші сподівання...

— Це означає, що погода перекреслює всі наукові напрацювання?

— Інколи буває і таке. Хоч це нехай радше стане винятком, ніж правилом. А без науки сьогодні в сільському господарстві — як на автошляху без дороговказу. У цьому теж переконалися на власному досвіді, коли господарство вирішило взяти насіннєвий напрям. Співпрацювали і співпрацюємо з кількома науково-дослідними інститутами. Домоглися недавно навіть більшої врожайності та кращої якості пшениці, ніж у них. Справа дійшла аж до протилежного — уже інститут закуповував у нас насіння.

Утім наукове підґрунтя нашого сільського господарства ой як ще відстає від зарубіжного. Мені довелося побувати у Фінляндії. Там земля менш родюча, ніж в Україні. А середня врожайність навіть, образно кажучи, на камінні становить не менше 40 центнерів зерна з гектара. В Україні ж — до 25 центнерів не дотягує. Є різні пояснення такої розбіжності. Але мене особливо зацікавило таке: за рубежем майже повсюдно нині досліджують, що землі на певному гектарі потрібно, — стільки-то фосфору, стільки-то азоту, стільки-то калію. А в нас зазвичай як робиться: щобільше всього, то, мовляв, краще родитиме. Зрештою, подібний грунтовий аналіз — це вже не проблема і в Україні. Але проблема в іншому — у вартості наукової підмоги. Інколи вона так «зашкалює», що господарство не в змозі її оплатити.

— А фахівці на місцях цього не можуть зробити?

— Ні. Адже для того потрібне спеціальне обладнання. Зрештою щодо наших фахівців (у даному разі мова про агрономічну службу), то їхній кваліфікації можуть позаздрити навіть в інститутах. Бо їхній професіоналізм базується насамперед на практиці. Оце недавно принесли мої агрономи один український сільгоспжурнал, а в ньому — стаття якогось кандидата сільгоспнаук. Почали її аналізувати. Складається враження, що цей науковець на землю з місяця звалився. Принаймні те, що він жодного дня не працював у селі, — це факт. Ні, я зовсім не применшую значення науковців. Але без практичних дослідів на місцях сьогодні аж ніяк не обійтися. Приміром, торік на одній площі ми посіяли цукрові буряки, використавши насіння чотирьох сортів. У тому числі й французьке, яке майже вп'ятеро дорожче за вітчизняне. Врожай на усіх чотирьох сусідніх ділянках, на яких ґрунт нічим не вирізняється і які оброблялися однаково, — ідентичний.. Отож цьогоріч є вже над чим замислитися: навіщо платити більше, якщо результат — однаковий. Загалом торік цукрових буряків зібрали по 480 центнерів з гектара, і вони з усіх культур виявилися найрентабельнішими.

— Нинішнього сезону ви також радите робити ставку на солодкі корені?

— Звичайно, раджу, але це вже нехай кожен господар на місці вирішує. Ми ж, наприклад, площі під буряки не зменшуватимемо. І вже взимку думаємо про наступний врожай. У нас зараз піднято увесь зяб, запаслися аміачною селітрою та аміачною водою. Навесні під буряки буде внесено по сто тонн органіки на кожен гектар. Насторожує лише одне — що «на верхах» ходять розмови про зниження закупівельної ціни на цукор. Якщо це станеться, то селянин, напевне, від вирощування цукристих відмовиться, бо йому це стане невигідно. Я розумію, що держава повинна піклуватися про споживачів. Але передусім вона має подумати про сільгоспвиробників — як їм допомогти, в тому числі й дотаційно, а не робити експеримент: мовляв, нехай зарубіжний продукт «ходить» на ринку, а продукт вітчизняного виробництва сам собі «пробиває дорогу»...

— Володимире Михайловичу, ви весь час проводите моніторинг цін — промислових і продуктових. Що можете сказати з цього приводу?

— У мене є зошит, уже тертий-затертий, куди я постійно роблю нотатки щодо цін. Порівняймо: 2004-й рік, бичків у нас закупляли по сім гривень вісімдесят копійок за кілограм, водночас солярка коштувала дві гривні двадцять копійок за літр. Ділимо. Виходить, що в такий спосіб можна було придбати більше як три з половиною літри дизельного палива. Нині ж і двох літрів внаслідок подібного обміну не вийде. Ось вам і відповідь — стало краще чи гірше жити селу...

— А село — це люди, які від своєї праці хочуть мати зиск...

— У тім то річ, що у ставленні до селян повсякчас спостерігається якась несправедливість. Ось взяти хоча б пенсії. У селян вони, по суті, найнижчі, бо, за статистикою, у сільському господарстві незначна порівняно із промисловістю заробітна плата. До того ж часто-густо селянин пенсійного віку — це вже непрацездатна людина, із підірваним від важкої праці здоров'ям. Водночас державним службовцям нараховують пенсії зовсім за іншою шкалою. А селянин хіба на державу не працює, хіба не заслуговує підвищеної уваги? Зрештою, якщо зайшла мова про увагу, то тут я хочу навести і позитивний приклад. Це співпраця нашого профкому із Фондом соціального страхування від тимчасової втрати працездатності. Якщо раніше наші трударі лише зрідка одержували санаторні путівки, то тепер частіше. Останнім часом путівками скористалися доярки, трактористи, водії, тваринники. Вірю, що така тенденція триватиме й надалі. А ще більше хочеться вірити, що різні позитивні тенденції стануть характерними і для інших проявів піклування держави про село та селянина.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: голова ПСП «Правда» села Підгайці Млинівського району, заслужений працівник сільського господарства України Володимир Мельничук.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Хто рано сіє — насіння не втрачає

Цілісінький день прогрівається земля в Роздільнянському районі, а це означає — не за горами сівба ярових. У ТОВ «Обрій-МТС», найбільшому господарстві району, до посівної кампанії усе напоготові.

— Через кілька днів, якщо не буде холодів, вийдемо в поле, — каже директор сільгосппідприємства Сергій Фомінчук **(на знімку)**. — Сподіваємося, що й нинішнього року вродить не гірше, ніж у минулому.

Клопочеться в парку сільгосптехніки головний механік господарства Віктор Литвин, хазяйським оком оглядає своє «залізне військо». Сьогодні в «Обрії» — шість американських комбайнів «Джон Дір», чотири трактори «Кейс» із причіпним інвентарем «Корунд» і «Смарагд», трактори з близького зарубіжжя. Техніка до посівної цілком готова. Як і торік, попрацювати їй доведеться, як то кажуть, від зорі до зорі.

Озимі зернові займають 2349 гектарів, ярові зернові — 840 га, технічні культури вирощуються на 1292 гектарах. Пар займає 680 гектарів, а кормові культури висіватиму на 240 га.

1100 пайовиків, котрі довірили «Обрію» свої надії, анітрохи не шкодують про співпрацю з найбільшим господарством району. Торік пайовикам було виплачено суму в півтора відсотка від вартості землі. А це, повірте, грошики чималі.

Врожаї, що їх збирають в «Обрії», на заздрість усім. Торік пшениці взяли 32 центнера з гектара, кукурудзи — 45 центнерів, соняшника — 17 центнерів, а сої — 24.

Дотримання агротехнологій, упровадження прогресивних методів ведення сільського господарства дали змогу «Обрію» досягти високої рентабельності виробництва культур. Так, у ячменя вона становить 64 відсотки, в пшениці — 48. Звісно, високий прибуток господарства, висока і зарплата трудового колективу.

За довгі роки з «Обрію» ніхто не звільняється, а черга бажаючих одержати місце механізатора зростає з кожним днем.

Зліва направо: тракторист Микола Денисюк, агроном Дмитро Дьяченко, тракторист Віктор Цобенко.

Механізатора Євгена Бондаренка і агронома Володимира Клепова ми розшукали на дальніх полях. Судять-радять як у найкоротші терміни провести сівбу. Ячмінь яровий сіятимуть нинішнього року на 517 гектарах, ярові зернові розмістять на 840.

— Головне сьогодні — тепла погода, — розповідає Сергій Фомінчук. — Протримається ще тиждень-два, і сівбу завершимо. До неї усе готове — техніка справна, «горючку» запасли. Узяли під 20 відсотків річних банківські кредити і закупили «хімію», елітне районоване насіння.

Погодні прогнози для селян Одещини сприятливі — вочевидь, холоди вже остаточно пішли з регіону. А це значить, що через день, два на полях загурчать трактори, а земелька, яка знудьгувалася за зиму, із вдячністю прийме від орача життєдайне зерно, котре стане налитим хлібним колосом.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

■ **БАЛАНС МІСЯЦЯ**

Весна без гриму

● *Президент країни підписав законодавчі зміни до держбюджету-2007.*
● *Фонд держмайна України продав 76 відсотків акцій ВАТ «Луганськтепловоз».*
● *Борги за спожитий природний газ споживачів усіх категорій становлять 2,29 мільярда гривень.*

Резони — на мільйони

Підписавши законодавчі зміни до держбюджету-2007, Віктор Ющенко дав зрозуміти, що не заважатиме послідовному фінансовому забезпеченню соціально-економічного розвитку країни. Поза тим він поінформував Прем'єр-міністра Віктора Януковича про резони, які, на його думку, слід врахувати. Зокрема, підвищувані з 1 квітня заробітні плати, зрозуміло, збільшують надходження від податку на доходи фізосіб та внески до Пенсійного фонду більш як на 4,2 мільярда гривень. А це, на думку Президента, свідчить про те, що збільшення граничного розміру дефіциту держбюджету на 3 мільярди гривень є невиправданим. Мало того, це може призвести до стимулювання інфляційних процесів і погіршення інвестиційної привабливості України. Президент не вважає також прозорими зміни, які стосуються спрямування частини надпланових надходжень 2006 року, а також розподілу додаткової субвенції у розмірі 230 мільйонів гривень між регіонами на розвиток їхньої інфраструктури.

Не менше важать і резони Кабінету Міністрів — автора бюджетних змін, затверджених парламентом. Згідно з ними граничний розмір дефіциту держбюджету на 2007 рік становить 15,716 мільярда гривень, що майже збігається з базовими параметрами, якщо не зважати на запозичення, видатки на їхнє обслуговування і, власне, на те «майже». Заспокоєний надзвичайно високими темпами економічного зростання (за січень—лютий — 8,6 відсотка) і традиційним його піком у березні, уряд поки що і не зважав. Не дає приводів для занепокоєння консенсус-прогноз Мінекономіки на 2008—2009 роки, підготовлений за участі експертних інститутів та міжнародних організацій. Експерти вважають, що темпи зростання світової економіки залишаться на рівні минулого року, ціна на нафту коливатиметься цього року в межах 65 доларів США за барель, світові ціни на метали цього року зростуть на 5—10 відсотків, на хімічну продукцію — на 8—10 відсотків. До того ж заколисує винятково фіскальна стриманість Міністерства фінансів, яка досягається за рахунок недофінансування витратних статей бюджету. Однак не варто забувати, що висока поточна динаміка ВВП здебільшого зумовлена низькою базою порівняння 2006 року. Що сукупний зовнішній борг торік уже перетнув позначку у 54 мільярди доларів США, довівши питому вагу валового держборгу до 50 відсотків ВВП. (Це посилює нашу залежність від світової кон'юнктури.) Що економіці країни вже реально загрожує стрімке зростання корпоративного боргу — даються взнаки і численні виходи на ринки запозичень банків, і кредити, які брали підприємства для адаптації до цін на імпортний природний газ. До слова, у вищезгаданому консенсус-прогнозі саме невизначеність ціни на імпортне блакитне паливо розглядається як найістотніший ризик 2008 року. Зазначається, що ціни на газ можуть зрости вже до кінця цього року до 160—180 доларів США за тисячу кубометрів, а це негативно позначиться на рентабельності базових галузей економіки. Тож ризик для фінансової стабільності і країни, і потужних підприємств такий, що легковажно не прислухатися до застережень Президента. Нагода внести певні корективи з'явиться, як тільки-но підсумують результати роботи в першому кварталі.

Фарт — на мільярд

Ще нещодавно глава Фонду держмайна Валентина Семенюк розраховувала одержати від продажу 76-відсоткового пакета акцій ВАТ «Луганськтепловоз» до мільярда гривень. Але один з найпривабливіших у країні активів продали Управлінській компанії «Брянський машинобудівний завод», який входить до структури російського мільярдера Іскандера Махмудова, за 292 мільйони 505 тисяч гривень. Підфартило. А фондовий ринок, який оцінював капіталізацію «Луганськтепловозу» у 600 мільйонів гривень, зважаючи на поточні котирування його акцій, виявився посоромлений. Але інакше й не могло бути, бо «торгувався» переможець тільки з Деміховським машинобудівним заводом, який підпорядкований тому ж таки російському мільярдерові, а українських претендентів на цей об'єкт (ВАТ «Дніпровагонмаш» і ВАТ «Марганецький ГЗК») відсіяли у «кращих традиціях» історії приватизації. Отже, знову повертається торгівля під замовлення? Очевидно, результати цього феноменального конкурсу будуть оскаржені в суді, тим паче що глава Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації Андрій Кожемякін уже звернувся до Генпрокуратури з вимогою перевірити факт наявності корупційних дій під час проведення конкурсу. Непокоїть і інше. Чи, бува, не заступають політичні симпатії економічні інтереси країни, бо «відбрили» Ігоря Коломойського з його групою «Приват», котра, як каже один урядовець, полюбляє плавати проти течії. Або й того гірше, чи не стане угода з купівлі-продажу 76-відсоткового пакета ВАТ «Луганськтепловоз» прикладом для наслідування? З ВАТ «Укртелеком» — навряд чи. Нагадаю, цього місяця ФДМУ затвердив уточнений план його приватизації, згідно з яким 50 відсотків плюс 1 акція залишається у державласності, 37,86 відсотка акцій — почнуть розпродувати на міжнародній фондовій біржі у Лондоні вже з серпня, а 5 відсотків (кілька підходами по відсотку) з 28 березня по 23 липня цього року на власних біржах. Але ж не «Укртелекомом» єдиним, на кону стоїть Одеський припортовий завод. На часі продавати міноритарні держпакети енергокомпаній, до яких, крім інших, виказують жвавий інтерес ті самі росіяни. До слова, наприкінці місяця компанія «Росукренерго» збільшила свій статутний капітал у 72 рази — до 5 мільйонів доларів США. В російському «Газпромі» казали, що буцімто для солідності. Поза тим «Росукренерго», дякуючи нам, — також фартова компанія, а вищезгадана модель приватизації — чи не найкраща пропозиція набувати подальшої солідності на нашому грунті.

Сюрприз — на біс

Березень подарував безліч приємних, неприємних і навіть трагічних сюрпризів. Вони різні за характером, але більшість з них, на жаль, з політичним підтекстом. Це наочно підтверджує свого роду другий етап економічної кадрової революції, що пройшов звітного місяця і внаслідок якого постраждали не лише екс-міністр економіки Володимир Макуха, а й найбільш професійні та аполітичні службовці Мінекономіки — Анатолій Максюта та Людмила Мусіна, голова правління «Ощадбанку» Олександр Морозов та спостережної ради «Укрексімбанку» Сергій Прохоров.

Переважна більшість сюрпризів мала суперечливий, вряди-годи — штучний характер, тому сприймалось це, як театральне дійство. Уряд загальмував проходження законопроекту «Про валютне регулювання і валютний контроль», який надавав фактично необмежені права на виведення валюти за кордон до затвердження відповідної концепції: а хіба проблема її затвердити? Оголосили безкомпромісну боротьбу з боржниками перед ДП «Газ України»: а хіба не Мінфін на старті року обмежував фінансування ЖКГ і не доводив до відома розпорядників коштів порядок їх використання, провокуючи тим самим неплатежі?

Звітний місяць повернув класичні зразки адміністративно-командного управління, і вони дали результат: віце-прем'єр Андрій Клюєв зібрав голів облдержадміністрацій, влаштувавши їм «розбір польотів» і тим самим підняв рівень платежів за спожитий газ на 30 відсотків. Але це ненадовго, бо ринок газу і електроенергії потребує ринкових рішень. Деяким енерго- і теплопостачальним компаніям вже бракує активів під заставу, щоб узяти кредит. А з другого боку — тактика обмежень і від'єднань не вирішує, а ускладнює проблеми споживачів. Наприкінці місяця КП «Харківські тепломережі» почало готувати позови до суду стосовно стягнення боргів за теплопостачання. Борг КП перед постачальниками ресурсів та послуг — 484 мільйони гривень, йому винні — 100 мільйонів гривень. АК «Київенерго» вже збирається відключати від електропостачання «Водоканал». Неприємні енергосюрпризи у столиці траплялися так часто, ніби їх викликали на біс. Це не хибне увлення. На одному з київських підприємств, на якому від'єднали електропостачання, мене переконували, що це — справа рук рейдерів, які прагнуть захопити тут владу.

Сергій ВЛАД.

ПРАВО
ВІВТОРОК, 3 КВІТНЯ 2007 ■ № 58 (4058)

Представники українського Мін'юсту вивчатимуть механізми запровадження та правове регулювання суспільного телебачення та радіомовлення на прикладі Естонії. Ознайомчий візит, який триватиме 2—6 квітня 2007 року, відбувається за запрошенням Координатора проектів ОБСЄ в Україні *(прес-служба Міністерства юстиції України)*

Оболонський районний суд зобов'язав міського голову Києва Леоніда Черновецького поновити Валерія Ткачука на посаді директора комунальної телекомпанії «Київ». Про це Ткачук повідомив з посиланням на рішення суду, винесене в понеділок, *повідомляють «Українські новини»*

Правосуддя — вершина моральних засад

Сьогодні розмови про нагальну необхідність реформування судової влади накочуються на суспільство все більшими і більшими хвилями критики, пропозицій, роздумів і вимог. Це назріла чергова кампанія чи штучно збурювана тема, оскільки далі полум'яних розмов справа не рухається вже протягом майже півтора десятка років.

Про це та інше ми ведемо розмову з Дмитром Микитовичем ПРИТИКОЮ (на знімку), одним із найавторитетніших вітчизняних правників, з людиною, яка є не тільки народним депутатом — заступником голови Комітету з питань правосуддя Верховної Ради України, але й має багатющий досвід практичної роботи — майже два десятиліття був на чолі Вищого господарського суду України.

— Шановний Дмитре Микитовичу, нині, коли практично йде пошук місця судової влади в контексті політичної реформи, у Верховній Раді і урядових інститутах, у масовій пресі йде досить гостра дискусія про практичне оновлення такої складової суспільно-політичного життя, як здійснення правосуддя. Років два тому у своїй статті «Європейській правовій державі — незалежний суд» ви наголошували, що «найголовніша проблема українського правосуддя полягає в тому, що воно досі ефективно не виконує свого головного завдання — захищати людину, її права та свободи». Сьогодні ви готові відмовитись від такого твердження?

— На жаль, але відмовлятися від такої оцінки сучасного правосуддя немає жодних підстав. За час судово-правової реформи, яка почалася в Україні ще у 1991 році, правосуддя не тільки не наблизилося до людей, а в деяких питаннях навіть віддалилося від них. І найбільшої шкоди справі правосуддя завдало прагнення влади перевести суди в систему телефонно-директивного управління, на ділі не допустити продекларованої їхньої незалежності. Практично суди були поставлені у повну залежність від високопосадовців — столичних чи місцевих. Сьогодні ця ситуація фактично не змінилася. З початком «останньої хвилі» судово-правової реформи, результатом якої стало затвердження Президентом України її концепції, був продекларований намір забезпечення самостійності судів, належного їх фінансування, підвищення заробітної плати суддям тощо. Але цього поки не сталося. Деякі суди, судді та працівники судів держави й нині фактично знаходяться на межі виживання, навіть вимушені за свої мізерні заробітні плати купувати папір, конверти тощо. То про яку незалежність могла йти мова?!

У людей, у суспільства досить швидко почали зникати надії про можливість знайти захист своїх прав у підконтрольних чиновникам судах.

Для того, щоб хоч тепер по-серйозному підійти до судової реформи, я пропонував створити у складі Академії правових наук України Науково-дослідний інститут судочинства та дослідження організації судоустрою інших країн. З цим погодився і президент АПН України Патон Борис Євгенович.

Нам слід грунтовно переглянути закони «Про судоустрій України» та «Про статус суддів». Відповідні законопроекти, які в цілому заслуговують на підтримку, вже внесені Президентом України Віктором Андрійовичем Ющенком. Є сенс також ревізувати всі процесуальні кодекси, крім іншого, чітко визначити компетенцію судів. Доцільно було б поновити Закон «Про господарські суди» («Про спеціалізовані суди»). До речі, свого часу ми пішли на запровадження Програми створення модельних господарських судів у 2005—2011 роках на базі апеляційних судів, які найбільш забезпечені у матеріальному та кадровому плані.

Тобто, до максимального реформування судоустрою України вже час робити практичні кроки. І сьогодні, коли у Верховній Раді створено новий спеціальний Комітет з питань правосуддя, масштаби відповідної роботи збільшились. Ті принципи, які вже закладені в реформування господарського судочинства, значною мірою можуть бути використані при реформуванні судової системи в цілому.

— Дмитре Микитовичу, і у вас в комітеті, і в кулуарах Верховної Ради дуже багато розмов і схвальних, і не дуже, точиться навколо інформації про основні тенденції здійснення правосуддя, причини кризових явищ у вітчизняному судочинстві та засади реформування судової системи України, з якою виступив на сесії Верховної Ради Голова Верховного Суду України Василь Васильович Онопенко. Які її тези вас порадували, а які викликають бажання чи необхідність подискутувати?

— Слід відзначити, що інформація досить гостра, самокритична. Власне такий підхід до розгляду питання цілком зрозумілий. Бо, як показує наш вітчизняний досвід, не завжди реформування має на меті поліпшення. Ми навчилися і погіршувати наші закони під знаком поліпшення. Тим більше, що реформування відбуватиметься за досить складних соціально-політичних умов. І йдеться не тільки про суди як інститути, а й про рівень самого судочинства суддями, які відчувають неабиякий тиск то з одного, то з другого боку, спроби можновладців приватизувати саме правосуддя, забуваючи ту просту істину, що вічно при владі ніхто не буде і система завтра може перейти під нового власника.

— Напевно, саме щоб зменшити вплив «приватизаторів» сьогодні пропонується створення нових спеціалізованих судів, ліквідація деяких існуючих судових формувань. Стосовно цього є якась логічно вибудувана система?

— Важливо, що підходи до створення такої системи правосуддя вже вибудовуються. До речі, в законопроектах, внесених Президентом України, передбачається збереження системи господарських судів України, утворення вищих цивільного та кримінального судів, що, на нашу думку, позитивно вплине на стан правосуддя в державі, підвищить довіру громадян до судів. Актуальними є також норми, запропоновані в цих законопроектах, про призначення та обрання суддів усіх рівнів виключно Вищою кваліфікаційною комісією суддів України.

Звичайно, не з усіма позиціями згаданих законопроектів погоджується Рада суддів України. Так, не підтримуються пропозиції про позбавлення голови суду організаційних повноважень, ліквідацію інституту заступників голів місцевих та апеляційних судів. У Ради суддів своє бачення і місця Державної судової адміністрації в системі органів державної влади. Як на мій погляд, є у Ради суддів і неприйнятні пропозиції. Настав час відверто визнати, що необхідність демократичного реформування системи судів України, як того вимагає Конституція, фактично використовується для згортання саме процесу демократизації судової влади та створення правового підгрунтя її надмірної централізації та збереження в одному органі — Верховному Суді України, з необмеженими, абсолютно замкнутими судовими повноваженнями. Ми вже знаємо і бачимо до чого це веде. Тому давайте подискутуємо, викладемо всі аргументи на ваги «депутатського правосуддя» і підемо по висхідній, а не продовжуватимемо тупцювати на вже витоптаному місці.

— Відомо, що у різних депутатів і правників є різні думки про необхідність створення вищих спеціалізованих судів, хоча вони і передбачаються Конституцією... Чому виник різнобій думок на рівному, здається, місці?

— Конституція нової демократичної держави України не могла вибрати недемократичний шлях розвитку судової влади. Цього і не сталося. Передбачаючи приєднання спеціалізованих судів до судів загальної юрисдикції шляхом розбудови системи судів загальної юрисдикції не тільки за принципом територіальності, але й за принципом спеціалізації, Конституція окрім визнання доцільності формування спеціалізованих судів з різних судових юрисдикцій, зберегла за ними автономію: вищим судовим органом спеціалізованих судів залишається відповідний вищий суд — стаття 125. Тобто, ліквідується механічне підпорядкування спеціалізованих судів Верховному Суду. Як на мене, це є і своєчасним, і правильним. Але знову ж таки, давайте дискутувати, а не подавляти право мудрого правом сильного. Нам є про що говорити. І як підсумок скажу: саме надання вищим спеціалізованим судам повноважень повної касаційної інстанції забезпечить дійсне реформування судової системи у відповідності з Конституцією, що створить умови для демократизації судової влади в цілому та відповідатиме нашим зобов'язанням перед європейським співтовариством. Власне, не буду тут категоричним, і нехай спершу всі пропозиції розгляне депутатський корпус та відвіє полову від зерен.

— Досить слушно доповідач говорив про те, що Верховний Суд перевантажений касаційними справами: на касаційному розгляді їх понад 40 тисяч. Це переважно «дрібні» цивільні питання, значна кількість яких стосується стягнення штрафів у розмірі до 100 грн. У багатьох випадках у розгляді конкретної справи вже немає сенсу.

— Голова суду доречно запитував: хіба такі питання мають вирішувати судді Верховного Суду? Але за таких фактів доцільніше по іншому поставити питання: а може, Верховному Суду, іншим високим поважним правовим установам настав час уважніше зайнятися суддями, які створюють таку лавину касаційних скарг? Можливо, час проаналізувати фаховий рівень тих суддів, які штампують такі справи? Може, у деяких принижена планка суддівської честі і відповідальності? Бо коли десятки тисяч судових справ проходять кілька кіл «судового пекла» — від місцевих судів і до Верховного, то повідомлення про десяток звільнених чи сотню суддів, притягнутих до адміністративної відповідальності, не йдуть ні в яке порівняння з тим злом, яке завдається і правосуддю, і державі, і людям.

Фігура судді всією нашою практикою заохочення і покарання явно не піднята на належний рівень. Ще на межі 16—17 століть англійський філософ Френсіс Бекон, роздумуючи над питаннями правосуддя, зазначив, що один несправедливий вирок тягне за собою більше бід, ніж багато які злочини, здійснені приватними особами. Останні псують лише джерельце, лише окремі струмені води, тоді як несправедливий суддя псує саме джерело. Всі зусилля з реорганізації судів підуть, як вода у пісок, якщо ми залишимося байдужими до ролі і відповідальності самого судді. Його високе становище в суспільстві не так дає змогу, як зобов'язує бути суддею справедливим. Чесна людина, сідаючи у суддівське крісло, має забути про особисті вигоди, інтереси, симпатії.

Знаєте, дехто прагне пояснити відхилення багатьох (так, саме багатьох!) суддів від норм правосуддя лише низькою платнею, необлаштованістю робочих місць, недостатнім соціальним захистом... Усе це має місце. Але в нас не відпрацьоване законодавство про притягнення до відповідальності тих чиновників, які тиснуть на суд по праву сильного. І зараз, коли уважно вчитуватися в деякі прожекти законотворців, не важко здогадатися сторону яких політичних чи кланових структур вони лобіюють уже в нових законопроектах. Політизація навіть! І це ми бачимо в деяких останніх судових рішеннях, де чітко проглядається владне лице. От і реформуй, от і створюй нові і ліквідуй старі суди, наділені особливими і винятковими повноваженнями, але не розраховуй на об'єктивний розгляд справи, якщо в законах не буде чітко виписано права, обов'язки і повноваження суддів. І обраних безстроково, і молодих, які щойно призначені і тільки наділи мантію.

— Дмитре Микитовичу, сьогодні по всій Україні безчинствують рейдерські загони, дії яких ми бачимо майже на всіх телеканалах, про які читаємо в газетах. Але не було ще жодного повідомлення про те, як зреагувала влада, правоохоронні і судові органи на факти атак і навіть кровопроліть біля спірних підприємств, об'єктів.

— Не завжди в основі таких кулачних боїв є незаконне рішення судів. Хоча і це має місце. Але і в цій справі у нас законодавча прогалина. То ми бачимо силовиків, які стоять між протиборчими сторонами і які в певний момент за якимсь невидимим сигналом кудись зникають, то бачимо штурми воріт, парадних входів, проломи в тинах, через які «просочуються» диверсанти в тили захисників об'єкту. Все це можна було б назвати комедією, якби справа не стосувалася конституційного захисту законних майнових прав громадян. І вбачати причину цього у незадовільній діяльності суддів та судів, на моє глибоке переконання, це дивитися на проблему спрощено. Звичайно, на прояви недобросовісності, зловживань, порушень з боку деяких суддів має бути адекватне правове реагування. Але зараз, коли йде напрацювання нових законів і перегляд застарілих норм, я б дуже хотів усіх звернутися до народних депутатів усіх фракцій і блоків: давайте хоч у галузі правосуддя знайдемо порозуміння і хоч у цій справі забудемо про політичні амбіції і згадаємо про людей, про народ. Давайте менше закликів до боротьби з беззаконням, а більше роботи над хорошими законами. Бо недолугі закони, яких у нас сьогодні достатньо, це найгірший вид тиранії, адже їх найлегше використати проти простих людей. Що і маємо.

— У заключному моменті своєї інформації Верховній Раді про основні тенденції здійснення правосуддя, причини кризових явищ у вітчизняному судочинстві та засади реформування судової системи України Голова Верховного Суду України зазначив, що сьогодні є соціальні, політичні, правові та інші передумови для того, щоб в Україні було створено справедливий суд. У цьому, певно, однаково зацікавлені всі: політики, представники бізнесу, влади і громадян. Якщо це справді так, то що заважає об'єднатися законодавцям; поставити до першочергового розгляду законопроекти, які вже напрацьовані і політиками, і депутатським корпусом?

— Хороша думка, але вона була б продуктивнішою, якби депутатські об'єднання невідкладно стали до плідної законотворчої співпраці саме на ниві правосуддя.

До речі, в Комітеті з питань правосуддя, де зібрані кращі фахівці права, більше порозуміння між депутатами різних, навіть політично протиборчих фракцій. А в сесійній залі, де вирують емоції і пристрасті найбільш активних політиків, проекти законів іноді потрапляють під такі баталії, що законопроект або відкладають, або приймають у препарованому, підігнаному під політичний консенсус, вигляді. І потім знову починаємо метати стріли в суддів, у судову систему і знову порушувати питання про подальше реформування судової влади.

Хоча, щонайперше, всім нам не завадило б реформувати свою громадянську свідомість і політичну відповідальність перед людьми, раз і на завжди зрозумівши, що правосуддя є вершиною морального рівня держави, її інститутів і Верховної Ради як законодавчої гілки влади передусім.

 А може, Верховному Суду, іншим високим поважним правовим установам настав час уважніше зайнятися суддями, які створюють таку лавину касаційних скарг?

Кому вигідна усічена прокуратура...

Уже шістнадцятий рік Україна крокує шляхом незалежності і весь цей час прагне швидше інтегруватися в європейську спільноту. Чи не найбільшу стурбованість викликає правовий нігілізм на теренах нашої держави та судове свавілля. Сьогодні українська судова система, як третя гілка влади, по суті, вийшла з-під контролю держави, наскрізь просякнутої корупцією. Але, можливо, я згущаю фарби?

По коментар я звернувся до колишнього прокурора Сумської області, у минулому ректора академії Генеральної прокуратури України, старшого помічника Генпрокурора з особливих доручень, а нині декана юридичного факультету Української академії банківської справи, кандидата юридичних наук, доцента Віктора СУХОНОСА.

— Вікторе Володимировичу, по можливості, коротко проаналізуйте нинішню кримінальну ситуацію в державі.

— Хіба що коротко, адже з огляду на мою нинішню посаду мені важко дати розгорнуту характеристику стану законності. Що сьогодні впадає у вічі? Передусім протистояння гілок влади, яке на руку багатьом керівникам і бізнесменам і негативно позначається на всьому суспільстві. Як наслідок — майже на 31 відсоток зросли такі злочини, як незаконне позбавлення волі та викрадення людей з метою викупу, вбивства на замовлення, корупція, хабарництво та інші, про які раніше нічого не знали. І початок цьому некерованому кримінальному катку поклала сама влада, коли позбавила прокуратуру наглядових функцій за дотриманням законності. Пізніше настрахана погіршенням криміногенної ситуації законодавча влада повернула прокуратурі право здійснення загального нагляду за дотриманням прав і свобод людини і громадянина. Рішення це — половинчасте, але пам'ятаєте, який зчинили галас його противники. Їхній головний козир: загальний нагляд прокуратури є функцією тоталітарної держави — не витримує жодної критики. До скасування за прокуратурою наглядових функцій стан законності і в області, і в державі був на порядок, якщо не більше, вищий.

У середині 90-х років, під час мого прокурорства, Сумщину з візитом відвідав Олександр Мороз. Голова Верховної Ради чітко і однозначно зазначив, що при розбудові демократичної держави необхідне врівноваження і сил, що прагнуть свободи, і сил, що прагнуть порядку. Інакше можна посіяти або анархію, або диктатуру.

— Чому тоді з часу здобуття Україною незалежності навколо прокуратури «гуляють» нездорові пристрасті? І чому деякі «загоничі» нацьковують на неї суспільство просто-таки з мисливським азартом?

— Противники увесь час прикриваються Заходом, мовляв, нас там не зрозуміють, якщо не приведемо українську прокуратуру до європейських стандартів. Але таких конкретних стандартів просто немає. Кожна європейська держава торувала свій шлях до демократії, який розпочала на сотні років раніше за нас. Нашій прокуратурі не раз намагалися зв'язати руки, зокрема, й під час судової реформи 1864 року. Ось як на результати тієї реформи відреагував один з тодішніх найвидатніших юристів Анатолій Коні: «Палко бажаючи скоріше розчистити для нових насаджень місце, що заросло бур'янами та напівживими деревами, зрубали дуба, що охороняв ліс». Та, схоже, історія нас нічого не навчила, і ми через півтора століття знову наступаємо на ті самі граблі.

Скажіть, чи може розбудові державності, за абсолютного правового нігілізму, зашкодити загальнонаглядова функція прокуратури? Відповідь однозначна: ні! Чи не тому в Європи немає жодних претензій до Росії, яка зберегла за прокуратурою функцію загального нагляду?

Наші «захисники» демократичних цінностей пішли в атаку на прокуратуру з опущеним забралом після розподілу влади на законодавчу, виконавчу та судову. Їхній аргумент — яка це влада, якщо над нею дамокловим мечем завис прокурорський нагляд? І вони домоглися свого. А що ми отримали взамін? Невиправдану тяганину під час розгляду і цивільних, і кримінальних справ. Неправосудні вироки і рішення. Зловживання та корупція, які руйнують наше суспільство і гальмують проведення демократичних реформ, стали невід'ємною частиною судової системи. А прокуратурі відвели роль і «пожежної команди» і, водночас, стрілочника, на якого сиплються всі шишки.

Деякі голосисті «апологети-законності» взагалі договорилися до повного абсурду, мовляв, прокуратура перешкоджає розвитку судової системи та реалізації принципу незалежності судочинства. Нонсенс, та й годі. Адже прокуратура, як проводир законності, як ніхто зацікавлена в сильній і незалежній судовій владі. І гарантом законності має виступати прокурорський нагляд, знову-таки: спираючись на підтримку судової влади. З огляду на недоліки, допущені під час здійснення судової реформи, в тому числі при реформуванні органів прокуратури, в новому законі «Про прокуратуру» необхідно передбачити право прокурорів оскаржувати рішення і вироки судів незалежно від того, брали вони участь у розгляді справи чи ні. Для ефективної боротьби зі злочинністю і зміцнення законності, а також для виявлення і узагальнення причин здійснення злочинів і порушень законності прокуратурі необхідно також надати право ознайомлення з розглянутими і нерозглянутими в суді кримінальними справами. На моє переконання, прокуратурі слід надати також право реагування на факти зволікання судами розгляду кримінальних чи цивільних справ та порушення ними підсудності.

— Так має бути в ідеалі. Але позбавлення прокуратури наглядової функції — це, так би мовити, лише пристрілювальний постріл. Чи не здається вам, що справжня мета «стрільців» — назавжди розчинити прокуратуру чи то у виконавській, чи то в судовій гілках влади.

— Це справді так. Навіть і в нинішньому, «обрізаному» вигляді, українська прокуратура — як більмо в оці — цілому сонму нечистих на руку посадовців та бізнесменів. Тому вони всіляким правдами й неправдами намагаються накинути на неї вуздечку та відправити на узбіччя правового поля. А те, що у держави немає коштів на створення нового наглядового чи контролюючого органу, противникам тільки на руку.

Усім відомо, що після розпаду тоталітарної системи традиційне для України позитивне ставлення до правових цінностей та інститутів різко погіршилося. Можна назвати безліч фактів зневаження та нехтування чинного законодавства, застосування «телефонного права», такого поняття, як «доцільність», а нерідко і силового впливу — рейдерства. А відтак, положення ст. 1 Конституції України про нашу країну як правову державу, у багатьох випадках щонайменше викликає великий сумнів. На моє переконання, лише за відсутності цих порушень можна було б розпочинати розмову про прокуратуру з іншими функціональними обов'язками та її входження до судової чи виконавчої гілки влади. Цієї думки дотримуються більшість провідних вчених: Ю. Шемшученко, В. Тацій, В. Сташис, Ю. Грошовий, В. Рохлін, В. Бессарабов, М. Косюта та багато інших. Попри постійний тиск прокуратура України переконливо доводить свою спроможність ефективно співпрацювати в інтересах законності з будь-якою з гілок влади — як самостійний орган правового механізму держави. В цьому контексті, м'яко кажучи, дивують заяви деяких новоспечених «реформаторів» з Генеральної прокуратури України, які стверджують: тільки підпорядкувавши прокуратуру судовій гілці влади, Україна виконає вимоги Ради Європи. Але ж на міжнародній науково-практичній конференції «Прокуратура в правовій державі, яка відбулася під патронатом Ради Європи ще в 1997 році, було підкреслено: статус і компетенція прокуратури в різних державах можуть бути різними, залежно від історії, правової культури, звичаїв і навіть менталітету. Головне — щоб зміни забезпечували законність і правопорядок, а також захист прав і свобод громадян.

— Як на мене, якщо прокуратуру відтіснять з правового поля — судовому свавіллю взагалі не буде меж. У Російській імперії, до складу якої входила Україна, ці гоніння завжди призводили до зростання валу злочинності та судового свавілля. Нашим читачам, певно, буде цікава характеристика, дана судам і суддям генерал-прокурором Я. Шаховським ще у 1760 році: «Ненасытная алчба корысти дошла до того, что некоторые места, учрежденные для правосудия, сделались торжищем лихоимства, пристрастие — предводительством судей, а потворство и упущение — ободрением беззакония». Вам не здається, що це сказано про наших служителів Феміди?

— Переконаний, що українські державні діячі це розуміють, тому і подовжили дію Перехідних положень Конституції на невизначений термін. Не хочу брати гріха на душу, але, як фахівець, хочу підкреслити: статистика стану злочинності має погрішності. Та коли прокуратуру позбавлять нинішніх повноважень, то нас не врятують навіть «погрішності» статистики.

— Серед суддів переважна більшість — добропорядні, висококваліфіковані фахівці. Однак маємо зрозуміти: молоді, яка нині приходить працювати в судову систему, фактично надається неконтрольована влада на все життя. І хоче вона того чи ні, а десь та застосує «доцільність» замість закону. Тим паче, знаючи, що «помилка» зійде з рук. Один раз застосував, другий, третій. Так «доцільність» переростає в систему. А якщо прокуророві дали б право знайомитися зі змістом справ, у яких він не приймав участі та оскаржувати неправомочні ухвали, то суддя десять раз задумався б, перш ніж виносити незаконне рішення.

— Однак і у прокуратурі не всі білі та пухнасті.

— Диму без вогню не буває, тому не стверджуватиму, що там взагалі немає корупції. До цього призвело чимало чинників. Це і часткове реформування прокурорського нагляду, і постійна зміна Генеральних прокурорів, більшість з яких підбирали кадри не за професіоналізмом, а за відданістю. Тому нині основний кадровий склад у прокуратурі, на жаль, майже повністю змінився. А якщо хто й залишився, то перебуває на другорядних ролях. Не можна скидати з рахунків не завжди правильний добір кадрів.

— Чи коректно «стригти» під одну гребінку країни демократії, де віками главенствують право та закон, і Україну, яка, по суті, робить перші самостійні кроки у «правовому дитсадку»?

— Антипрокурорська пропаганда не просто нанесла удар по нашій законності. Адже під «шумок» у державі було запроваджено новий «принцип», а точніше — безпринципність правової поведінки: «Дозволено все, що не заборонено законом». Усі його «принади» наше суспільство повною мірою відчуло на собі під час проведення економічних реформ. Владі час робити висновки і довести, що вона справді є гарантом законності, не допустити навіть виникнення у суспільства думки про нелегітимність прийнятих нею законів і проведених соціально-економічних реформ. Адже саме через несвоєчасне й неповне виконання нею своїх соціальних зобов'язань (виплата пенсій, заробітної плати, матеріальної допомоги) в Україні знизився рівень законослухняності громадян. Хоч як прикро, але сьогодні, як ніколи, у держави відсутня тверда політична воля у справі зміцнення законності і боротьби зі злочинністю.

Разом з тим я не прихильник повернення контрольних (наглядових) функцій прокуратури за рахунок судів. Суд — це відкрите поле змагання для рівних, здатних самостійно відстоювати власні права.

— Якою ви хотіли б бачити прокуратуру молодої незалежної держави в найближчому майбутньому?

— Безперечно, самостійною, без заполітизованості. Головним для неї має залишатися нагляд за дотриманням законності, а також боротьба з корупцією.

Розмову вів Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

■ ЗЕМЕЛЬНИЙ ЛІКНЕП

Тим, хто не отримав паїв

Значну частину громадян не внесено до списку осіб, які мають право на земельну частку (пай). Як їм бути?

Колективні сільгосппідприємства вже розпайовані, їх члени отримали державні акти на право власності на земельні ділянки. А тим, кого не внесено до списку осіб, які, на їхню думку, мають право на це, рекомендується в порядку, встановленому Законом України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних часток (паїв)», відновити своє порушене право шляхом звернення до суду.

На договірних умовах

Упродовж кількох років дехто не може дочекатися вирішення проблеми з приватизацією земельних часток (паїв). Чому?

Передусім через правову необізнаність. Перш за все, щоб отримати документи на приватизацію своїх земельних ділянок та часток (паїв), необхідно укласти з розробниками землевпорядної документації (юридичними чи фізичними особами, що отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою відповідно до закону) договір, у якому передбачити терміни виконання, вартість робіт, права та обов'язки сторін тощо.

Вартість землевпорядних документів

Скільки коштує виготовлення документів, які посвідчують право власності на земельну ділянку?

Згідно із Законом України «Про захист конституційних прав громадян на землю» вартість робіт із землеустрою щодо виготовлення документів, які посвідчують право власності на земельні ділянки, при виділенні в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв), не може перевищувати п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або 85 гривень.

Вартість робіт із землеустрою з виготовлення документа на право власності на земельну ділянку під час передачі безплатно земельних ділянок у власність громадянам України для ведення фермерського господарства, особистого селянського господарства, садівництва, будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів не може перевищувати дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або 153 гривні.

На запитання відповідала Лариса АТАМАНЧУК.

У Миколаївському експоцентрі «Нарим» відкрилася всеукраїнська спеціалізована виставка «Весняний ярмарок» *(Укрінформ)*

Новостворений «Comedi Club-Закарпаття» дебютував в Ужгороді *(Укрінформ)*

■ ФЕСТИВАЛІ

Перша «Сіверська весна»

Чернігівська область. ***Уже 20 років при Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя плідно працює дует баяністів. У його складі — нині заслужені артисти України, доценти кафедри інструментально-виконавської підготовки Володимир Дорохін і Микола Шумський. За роки плідної творчої діяльності дует увійшов до когорти провідних інструментальних ансамблів України, має власний самобутній репертуар і сценічний імідж, усталений авторитет у музичних колах та стабільні виконавські показники. Фонд Національної радіокомпанії має записи кількох творів українських та зарубіжних композиторів у їхньому виконанні.***

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Ще у творчому здобутку дуету — Гран-прі і перші місця на численних міжнародних конкурсах, гастролі в багатьох містах України, країнах світу. Кілька років тому в Національній музичній академії України ім. П. Чайковського цей дует вперше в історії вітчизняного баянного мистецтва репрезентував програму духовної музики (хорових концертів українського бароко А. Веделя, Д. Бортнянського, М. Березовського) у власній транскрипції для дуету багатотембрових баянів.

А днями з ініціативи В. Дорохіна і М. Шумського у Ніжині, Прилуках, Чернігові з великим успіхом відбувся фестиваль ансамблів баяністів і акордеоністів, який назвали «Сіверська весна». У ньому, окрім цього дуету, взяли участь квартет баяністів імені Миколи Різоля Національної філармонії України під орудою народного артиста України Сергія Грінченка, київський дует баяністів у складі Богдана та Руслана Пірогів — вони концертмейстери і артисти оркестру Національного заслуженого ансамблю танцю України ім. П. Вірського, тріо баяністів у складі викладачів Житомирського музичного училища Вікторів Губанова і Омельчука та В'ячеслава Богорядова. Участь у фестивалі взяло також відоме в Росії і багатьох країнах світу Липецьке тріо баяністів у складі: Сергій Єльчанінов, Віктор Карпій і В'ячеслав Мельник.

Ініціатори цього мистецького заходу мають намір надалі щороку проводити такі фестивалі, розширюючи число українських і зарубіжних музикантів для популяризації баянно-акордеонного мистецтва та його кращих представників.

Отже, «Сіверська весна» матиме продовження, якщо її підтримають, як і цього разу, творчі спілки і місцева влада.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

На знімку: дует ніжинських баяністів (зліва направо) М. Шумський і В. Дорохін.

Водії вдячні правоохоронцям за щасливий фінал бандитського нападу на автодорозі

Кіровоградська область. Березневого вечора автошляхом Кіровоград — Кривий Ріг за кермом вантажного автомобіля їхав 49-річний житель Запорізької області. Разом з ним в салоні перебував його напарник — мешканець Дніпропетровщини, що стажувався перед тим, як найнятись на роботу. Прямували вони із Запоріжжя до Києва й певну частину шляху подолали без пригод. Проїжджаючи територією Долинського району, водій зупинився, бо трапилася якась несправність. Припаркувавши машину на узбіччі дороги, він вийшов з кабіни. У цей момент неподалік зупинився легковий автомобіль, з якого вийшов чоловік циганської національності. Підійшовши до вантажівки, незнайомець дістав з кишені ножа та, погрожуючи ним водієві, відібрав у того мобільний телефон, а у напарника 160 гривень, потім сів у свій автомобіль і зник у невідомому напрямку.

Коли потерпілі оговталися, то зрозуміли, що наздогнати нападника вони навряд чи зможуть. Вправивши із несправністю, вони дісталися до пункту призначення, і лише потім повідомили про свою пригоду у міліцію. Завдяки оперативності правоохоронців зловмисника вдалося знайти по гарячих слідах за місцем його проживання — в одному з населених пунктів Знам'янського району.

У ЦГЗ УМВС України в Кіровоградській області нашому кореспонденту повідомили, що затриманий, 35-річний місцевий житель, раніше вже перебував у місцях позбавлення волі за оборудки з наркотичними речовинами. Та очевидно йому це не пішло на користь, оскільки за вкрадені гроші він встиг придбати наркотики для особистого вживання. За фактом розбійного нападу проти зловмисника порушено кримінальну справу.

Олег БОНДАР.

Центр батьківських надій

Нікого не хочу образити, але дотримуюся думки, що кожен малолітній інвалід має бути німим докором сумлінню дорослих, оскільки доля обділила дитину здоров'ям із їхньої вини. Прямої чи непрямої — не важливо. У Луганській області нараховується більш як шість тисяч дітей-інвалідів, але тільки частина з них має підтримку й турботу батьків. Намагаючись адаптувати свою дитину до умов життя, вони дають їй освіту, професію, привчають до самостійності, спілкування із зовнішнім світом. Іншим дітям у цьому плані не пощастило. Вони стали зайвими в родині. На допомогу приходить держава. А ми?

Довгі роки проблеми соціальної адаптації дітей з обмеженими можливостями не мали ефективного вирішення з різних причин. Нині соціалізація дітей-інвалідів стає пріоритетною в діяльності місцевих органів державної влади Луганщини. Комплексну реабілітацію, що поєднується з медичною, психолого-педагогічною і соціальною допомогою, причому індивідуалізованою, діти та їхні батьки отримують у спеціальних центрах. Прикладом таких дитячих установ, створених у регіоні, є Луганський обласний центр ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Відродження».

Його відкрили більш ніж два роки тому в Луганську рішенням сесії облради. Щодня тут проходять реабілітацію 60-65 дітей, від наймолодшого віку до 16 років. А наймешньому підопічному — лише 4 місяці. В основу моделі центру покладено одночасну роботу всіх учасників реабілітаційного процесу: дитина — батьки — медичний і педагогічний персонал. Завдяки такому співробітництву, чіткій узгодженості дій тут і одержують хороший результат. У 2006 році, наприклад, 13% дітей, що пройшли заняття у центрі, змогли піти в звичайні школи й дитячі садки. Потрібно зазначити, що «Відродження» співробітничає з кафедрами дефектології, соціальної роботи, психології Луганського національного педагогічного університету, із луганськими медуніверситетом та інститутом праці і соціальних технологій, а також інститутом розвитку мозку США, тому використовує новітні технології й методики.

Десятилітня Даша, коли потрапила до центру, самостійно не пересувалася і мала цілий «букет» різних фобій. З цих причин вона не відвідувала школу, перебуваючи на домашньому навчанні. За п'ять місяців занять дівчинка стала самостійно пересуватися з паличкою і навіть без неї, щоправда, лише на невелику відстань. Але і це вже прогрес. Даша позбавилася деяких фобій, тому стала ходити до школи і навіть відповідати біля дошки. Семирічний Артем, як і Даша, постраждав від дитячого церебрального паралічу, тому теж не міг ходити самостійно. Пересувався тільки за допомогою супровідника, на якому буквально висів. 4,5 місяця реабілітації не пройшли марно. В Артема припинилися судороги, він почав ходити з паличкою. Загалом обсяг його активних рухів значно збільшився. Хлопчик став адекватним у спілкуванні, успішним у пізнавальній діяльності, значно збагатив свій словниковий запас, став виявляти ініціативу і з задоволенням навчатися. На велику радість батьків, 1 вересня він пішов до школи.

Таких прикладів можна навести безліч. У 2006 році в центрі пройшли реабілітацію більш ніж 300 дітей. У кожного з них — окрема історія, окрема доля. І окремий успіх.

Заступник керуючого Луганським обласним відділенням Фонду соціального захисту інвалідів Віктор Боул звертає увагу на такий важливий момент:

— Відмінністю центру від дитячих лікарень є феномен виникнення чогось подібного до великої родини. Процес реабілітації дітей-інвалідів побудований з урахуванням обов'язкової участі батьків. Отже, зі співробітниками центру поєднує їх єдина спільна мета — зробити дитину здоровою. Під час такого співробітництва зароджуються взаєморозуміння і людська дружба, що йдуть на користь дитині, прискорюючи процес її реабілітації.

Фінансування центру «Відродження» здійснюється обласним бюджетом і обласним відділенням Фонду соціального захисту інвалідів. Змінюючи матеріальну базу центру, відділення Фонду встановило тут новітнє обладнання для реабілітації наймолодших луганчан, що мають, на превеликий жаль, обмежені фізичні можливості. Допомагають підприємницькі структури і прості громадяни. Останнє дуже важливо. Здоров'я дітей — це наша спільна турбота.

Алла АНТІПОВА.

Крок назустріч — наше «ремесло»

Назва громадської організації «Об'єднання підприємців Львівщини «Крок» говорить сама за себе, — вважає її виконавчий директор Ірина Полякова (на знімку).

— Ірино, цікаво щоразу бачити вас у новій якості. Ви — відомий художник-модельєр, шеф-редактор газети «Крок», виконавчий директор громадської організації — великий організатор різних акцій...

— У мене не може бути однієї постійної роботи, а «великим організатором» я була давно — ще коли влаштовувала міжнародні конкурси модельєрів. Відтак, продовжуючи займатися улюбленим бізнесом, ми одягаємо наших українських жінок. А об'єднання «Крок» виникло одразу після Помаранчевої революції. Тоді я прийшла в партію «Батьківщина», і ми почали думати про майбутні вибори. От бізнесмени і вирішили об'єднатися. Коли ж узялися розробляти статут, то зрозуміли: партійність — не самоціль. У нашому регіоні є великі проблеми в діяльності підприємців, їх треба підтримувати, захищати. Важливою справою стала консультаційна робота, тренінги.

— Як виникла назва «Крок»?

— У ній — суть нашої діяльності. Ми вирішили не критикувати, а допомагати, тобто робити крок назустріч і підприємцям, і владі. Нас рідко можна побачити на маніфестаціях, бо вважаємо, що потрібні інші шляхи.

— Чого вдалося досягти за два роки діяльності?

— Найцінніше — наша згуртована команда однодумців. Адже виникає чимало організацій, які щось розпочинають, але не розвиваються. Ми маємо в області вісім осередків, і люди там справді працюють. «Крок» об'єднує середній і малий бізнес. Нашими підприємцями можна пишатися, вони — люди неординарні. Приміром, серед засновників «Кроку» — президент корпорації «Колійні ремонтні технології», депутат обласної ради Ярослав Дубневич і президент агропромислового підприємства «Львівське» Богдан Дубневич. У нашому об'єднанні такі унікальні підприємства, як «Будінвест», «Архібуд», котрі відроджують старовинні споруди: по цеглині їх розбирають і повертають первісний вигляд. А ще розробляють новітні стилі, бо хочуть залишити по собі такі споруди, які яскраво характеризували б стиль нашої епохи.

— Окрім «Кроку» в області є інші аналогічні об'єднання. Хто долучається саме до вас?

— Більшість — приватні підприємці. Це люди, які вміють торувати свою колію і допомагати іншим на засадах «свій до свого по своє». Хочемо відкрити для членів і симпатиків своєї організації дисконтну мережу. На мій погляд, важливо консолідувати дух й ідею. А якщо комусь потрібна консультація, ми скеровуємо підприємців до дружніх нам структур і організацій. Уклали угоду з Держкомпідприємництвом у Львівській області. Там є команда, яка нам допомагає на фаховому рівні в питанні регуляторних, нормативних актів. Щойно з'являється якийсь акт міської ради, що стосується заборони, ми збираємося разом і обговорюємо проблему. Потім співпрацюємо з виконавчим комітетом міської ради і домагаємося якихось конструктивних дій, якщо порушені законні права підприємців.

— Ви сказали про дух та ідею. Якими новаціями може похвалитися ваша команда? Чи підприємці приходять до офісу «Кроку» зі словом «еврика»?

— Передусім скажу про наші моральні засади, оскільки ми вболіваємо за нашу репутацію. Чим відрізняється бізнесмен від політика? Перший може втратити репутацію лише один раз. А людей із новим мисленням і оригінальними ідеями не бракує. Я вже згадувала про Ярослава Дубневича. У його доробку — 14 патентів на винаходи і більш як 30 патентів на промислові зразки у галузі залізничного транспорту. Маємо яскравий приклад співпраці із Олександром Єкимовських. Цей львівський винахідник, займаючись проблемою енергозбереження, сконструював, зокрема, газові пальники, які використовують менше газу, але мають значно більшу продуктивність. Він уже поставив ці пальники на кількох заводах у Західній Україні, у Львівській міській раді. Це істотно покращило роботу котелень. Але наші бюрократи, схоже, не надто зацікавлені у збільшенні к. к. д. газу і не дуже поспішають із впровадженням цього винаходу. Вже й з Києва приїжджали подивитися, бо ніяк не вірили, що таке буває. Проте Олександр Анатолійович довів, що за продуктивністю старі, модифіковані котли кращі за іноземні.

— Скажіть про вашу газету «Крок». Хто її читачі? Я к бачите майбутнє свого громадського об'єднання?

— Тираж тижневика — 40 тисяч. Підприємці вважають її трибуною для своїх звернень і публікацій. «Крок» — незаангажоване видання. Ми не втручаємося у творчий процес. Це — правда. Зараз шукаємо в Україні організації, подібні до нашої — з власною метою, ідеєю. Згодом хочемо створити асоціацію і об'єднуватися. Разом підприємцям легше працювати, адже тиск влади ще відчувається. Маємо намір відкрити молодіжний комітет, щоб проводити тренінги, навчання студентів. Адже вони колись стануть підприємцями. Важливо, щоб молодь знала, як себе реалізувати, а ми зробимо крок назустріч.

Розмову вела Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Фото з архіву.

Народжені у клітці

На побачення з мамою в «тюремних» малят лише п'ять годин

У своєму першому документі в графі «місце народження» маленька Мальвінка колись прочитає запис — місто Чернігів, вулиця Промислова, 38. Її свідоцтво нічим не відрізнятиметься від сотні інших. А за адресою ніхто ніколи не здогадається, що народилося маля у виправній колонії і перші кроки зробило за колючим дротом. Разом із Мальвінкою в 44-й жіночій колонії Чернігова «відбувають строк» ще 16 дітей. Тут, у Будинку дитини, поруч з мамами, малята проживуть лише три роки. А потім — звичайний дитбудинок.

Дитинство суворого режиму

41-літня Світлана не знала, що знову опиниться за гратами, коли кинулася захищати середнього сина. На школяра напали, зав'язалася бійка. На щастя, хлопчик не постраждав, а от нападник помер на операційному столі.

— Так через 18 років я повернулася на «зону», — закінчує свою невеселу розповідь Света. — Вперше потрапила на «малолітку» ще в 14. Дурна була...

Сидіти жінці залишилося недовго, на початку травня її чекає умовно-дострокове звільнення. Але додому вона повернеться вже не одна.

— Правда, він у мене гарненький? — запитує Світлана, вказуючи на жваве маля в картатій сорочці. Трирічний Карім саме відвойовує собі місце в іграшковому автомобілі. Усе своє дитинство маля провело в неволі. Його світ — крихітний дворик, оточений глухим забором. Такий вирок йому винесли самі батьки. Поки що хлоп'я і не здогадується, що незабаром уперше побачить своїх братиків і сестричок. Зараз Карімкина родина — це нянечки з будинку дитини.

— Вони в нас всі обласкані, — каже старший вихователь Валентина Миколаївна, — Але їм усе одно не вистачає материнського тепла. Для малят ми — чужі тьоті, а мама — це зовсім інше. Буває, ми цілий день над ними б'ємося, щоб вивчити віршик, а мама один раз прочитала — і готово.

Розпорядок дня в «тюремному» садку мало відрізняється від звичайного будинку малюка. От тільки мами приходять не коли захочуть, а за розкладом. Граються з дітлахами дві години зранку до роботи і три — ввечері.

— Є дуже сумлінні матусі, — продовжує Валентина Миколаївна. — Але переважно приходять для галочки. Були на моїй пам'яті випадки, коли мам доводилося ледве не силою залучати до прогулянки. Одна колись нам так і заявила: «Що ви від мене хочете, в мене немає до нього материнських почуттів, він мені як брат!».

Мадонна в законі

Вагітні жінки потрапляють на зону не так уже й рідко. Очікування дитини — не той стан, під час якого до в'язниці не посадять. Народжують майбутні матусі в місцевих пологових будинках під наглядом конвою. Стражі порядку не залишають ув'язнену ні на хвилину навіть під час пологів. Дитинку мами частіше залишають біля себе, а не віддають родичам. Адже режим для них і простих ув'язнених — це дві великі різниці.

— Порівняно з іншими мами мають певні пільги, — розповідає Олександр Гужва, заступник начальника управління Держдепартаменту України з питань виконання покарання в Чернігівській області. — Якщо звичайна засуджена повинна працювати і з її заробітку відраховується сума на її ж утримання, то мамам усе це (харчування, одяг та інше. — **Прим. авт.**) держава надає безкоштовно.

У меню матусь — додаткові порції молока, фруктів і вітамінів. Маля як пом'якшувальна обставина значно полегшує життя засудженої. З ним шанс вийти на волю якнайраніше збільшується. Приміром, із тринадцяти мам, що звільнилися 2006 року, десятеро пішли за пільгами і лише троє — після закінчення усього строку покарання. До того ж від малюків мамам жодних турбот. Мати лише провідує своє чадо. А не сплять уночі й міняють йому повзунки співробітники будинку малюка.

— У цьому основна недоробка колонії, — зазначає Олександр Гужва. — Незабаром ми започаткуємо новий проект — побудуємо окремі кімнати. Там мами весь час будуть із дітьми і доглядатимуть за ними самі.

Легенда сорок четвертої

Парадокс, але в дітей непутящих матерів перші роки в тюремному садку можуть бути найщасливішими. Усі матеріальні витрати на життя і лікування малят бере на себе держава. Найчастіше діти харчуються тут краще, ніж багато однолітків в аналогічних будинках на волі. Це визнають і самі ув'язнені.

— У нас нещодавно мама виходила з трьома сумками речей для дитини, дали їй ще харчування й коляску, — розповідає начальник Будинку дитини Олена Самовська. За дев'ять років роботи в садку вона стала другою мамою для 400 дітей. Багатьох пам'ятає за іменами. В альбомі для фотографій одразу впізнає колишніх вихованців. — Ось Славка, мама написала, що пішов у третій клас, одержав грамоту, щороку в санаторій їздить, — продовжує Олена.

Але, як правило, мами пишуть нечасто. Два-три листи про те, як улаштувалися. Потім діти дорослішають, і жінкам не хочеться згадувати минуле. Один із таких листів Олена нам усе-таки показала: «Ромка росте розумним хлопчиком, з іншими дітьми його не зрівняти, схоплює все на льоту, ну просто вундеркінд якийсь... Хочу дати одну материнську пораду усім мамам: часи зараз важкі, не балуйте своїх дітей — на волі не все буде по кишені!».

У 44-й колонії дотепер згадують місцеву легенду Ніну Петрівну. Усе своє життя вона провела по зонах. У ті нечисленні дні на волі нари їй заміняли брудні підстилки в підземних переходах. До Чернігівської колонії Ніна Петрівна поверталася як до себе додому й мала бездоганний авторитет. Знала що де лежить і яка полиця їй належить. Тут-таки й дочку народила. Після тюремного садка дівчинка потрапила до дитбудинку. А через багато років родина возз'єдналася. Дочка повернулася на зону до матері, котра все ще сиділа...

Сказати напевно, як складуться долі дітей, що народилися в неволі, не може ніхто. Можливо, не всі вони приречені на страждання. Але чомусь саме такі малята найчастіше нікому не потрібні. І, як показує саме життя, в майбутньому вони знову повертаються за колючий дріт, але вже у статусі ув'язнених.

Довідка

Чернігівська виправна колонія була створена наприкінці 1947 року, жіночою стала майже через двадцять років. Більше тисячі жінок відбувають тут покарання вдруге, а деякі повертаються сюди регулярно. Як відзначають стражі порядку, останнім часом злочинниці «молодшають»: дедалі частіше в колонії опиняються жінки віком від 18 до 30 років. Більшість сидять за незаконне поводження з наркотиками і злодійство. Є й убивці. З 1966 року й досі в колонії діє Будинок дитини.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На допомогу «зверху» розраховує тільки наївний

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Ольга ГАРАБАЖИУ (на знімку) виборців «купила». Своєю енергією, цілеспрямованістю, щирим бажанням змінити життя односельців. А почала жінка, яка переїхала до Вознесенки, з чищення авгієвих стаєнь біля своєї ділянки. Там, на пустирі, як розповідають старожили, ще до війни селяни «складували» сміття. Гори смітника у висоту досягли верхівок старих акацій.

Розробку рукотворних відвалів і почала родина. За свої кревні найняли техніку і за кілька діб вивезли сімдесят КамАЗів побутових і будівельних відходів. Цього не можна було не помітити. А коли на місці смітника з'явилися 175 дерев, про Ольгу Тимофіївну заговорили як про вмілу господарку.

А тут прийшов час вибирати сільського голову. Тоді, у 1994-му, вознесенці дружно проголосували за шанованого «варяга».

Але велике село під Мелітополем — не грандіозний смітник у городах.

У руїнах стояли дитсадок, будинок культури, багато років боляче було дивитися на дільничну лікарню, школу. На мізерний сільський бюджет і допомогу зверху розраховувати міг тільки наївний. Гарабажиу, ще вчора успішний підприємець, до легковірних не належала. Як вона привабила партнерів по бізнесу — лише їй відомо. Але соціальні об'єкти, які стояли більмом у селі, почали оживати на очах виборців. У лікарні відремонтували харчоблок, закупили обладнання, висадили клумби, побудували міні-котельню. Школа оновилася, вогнище культури почало зігрівати душі змерзлих від неробства і безкультур'я односельчан. Там заспівали, затанцювали, заговорили. Всюди з'явилися квіти і дерева, у село прийшов підприємець, котрий запропонував робочі місця. Молодь перестала жадібно дивитися в бік міста, створювалися нові родини.

— Тому відновлення дитсадка — моє найперше завдання, — заявила з викликом рік тому голова. — Місцеве сільгосппідприємство дає бригаду, безоплатно. А інше — наша турбота.

Нещодавно довідався: у дитсадку створено четверту групу, загалом 92 дитини. Малечі тепло і ситно завдяки сільраді і, звичайно, батькам — без них нині аж ніяк.

Вулиці освітлені, у будинку культури працюють спортивні секції, душові; культармійці та спортсмени села змушують говорити про себе, голосистих і сильних, у районі й області.

У містах комунальне господарство на ладан дихає, а в Вознесенці прокладено 2300 м нових труб водопроводу; тарифи на послуги — найнижчі в окрузі, сміття вивозять регулярно. І при цьому комунальне підприємство — рентабельне.

Одягти-взути гордість села — футболістів, учасників унікального хору «Калинонька», поповнити фонд бібліотеки, допомогти школі, незаможним, інвалідам, дітям, хворим — одному місцевому бюджету це, зрозуміло, не по кишені. А ось залучити до розв'язання соціальних проблем благодійників — почесний обов'язок сільського голови. Вона, судячи з відгуків земляків, з ним успішно справляється.

— Не відмовляють, — задоволено резюмує Ольга Тимофіївна. — Ні Олександр Щербина, ні Олексій Гануленко, ні Володимир Гарабажиу. Побільше б таких спонсорів. Вони, до слова, і церкву газифікували.

У селі працює магазин «Ветеран». Його господар Борис Чернер реалізує продукти, овочі-фрукти за низькими цінами, не забуває про лікарню, де вознесенці користуються пільгами. Ви багато таких «безоплатних» установ знаєте?

— Але, схоже, таке медобслуговування незабаром припиниться, — сказав мені під час зустрічі знайомий Віктор. — Нашу лікарню, мабуть, хочуть приватизувати, позбавивши нас тим самим можливості безплатно лікуватися.

Чи обгрунтовані побоювання сільських жителів?

— Ось, ознайомтеся, зрозумієте, — сказала Ольга Гарабажиу, передаючи мені документ. Коментувати його немає сенсу — у ньому кожен пункт «ріже по живому».

З нього випливає, що головний лікар Мелітопольської райлікарні (а за ним стоять, треба гадати, лікарі і не лікарі ще головніші) має намір створити так зване комунальне некомерційне підприємство.

Основною метою його залишається святий обов'язок надавати медичні послуги «та здійснення іншої діяльності, необхідної для забезпечення профілактики, діагностики та лікування хвороб, травм, отруєнь та інших розладів здоров'я...».

Боюся стомити тебе, читачу, але не перелічити «іншу діяльність для забезпечення» не можу.

Отже, лікарня (некомерційне, нагадаю, підприємство) надаватиме традиційні послуги плюс торгуватиме косметичними і парфумерними товарами; надаватиме соціальну, правову, а також у сфері освіти, маркетингу і менеджменту допомогу.

Далі — цікавіше: лікарня-підприємство займеться, цитую, «організацією іноземного та зарубіжного туризму», надаватиме готельні та супутні сервіснопобутові послуги...

Що глибше в річку, то більше адреналіну.

Посередництво в стажуванні за кордоном, закупівля, переробка і реалізація паливно-енергетичних ресурсів і виробів з них, так само як і реалізація авто, — ще квіточки. Заклад, який має лікувати, займатися профілактикою, не зможе, виявляється, це робити без рекламної діяльності, торгівлі нерухомістю, комп'ютерною технікою, технологіями, без проведення виставок і ярмарків; надання послуг зв'язку, організації ЗМІ; без озеленення і благоустрою територій і, нарешті, зовнішньоекономічної діяльності.

Така ось некомерційна структура. Гадаю, депутати Вознесенської сільради на чолі з Ольгою Гарабажиу дарма чинять опір. Поміркуйте, які перспективи попереду? Вони стануть ще кращі, якщо доповнити перелік «іншої діяльності» пунктами про надання сексуальних послуг і вільний продаж наркотиків в аптеках підприємства. Отримавши задекларовані «блага» від батьків ідеї створити, зруйнувавши, члени територіальної громади тихо розійдуться по хатах. Лікуватися самостійно за допомогою трав, комп'ютерних технологій, реклами й озеленення...

Чи згодні на це вознесенці й жителі інших сіл? А у них ніхто не запитував.

Час їм поцікавитися у місцевих можновладців: доки? Доки виборцями попихатимуть, як безмовною чередою?

Іван ІЛЛЯШ.

Вознесенка
Мелітопольського району
Запорізької області.

На знімку: центр села.

Фото із архіву «Голосу України».

Анестезіолог Андрій Родзоняк у складі миротворчої місії їде до Афганістану

У Білоцерківському госпіталі, що на Київщині, служить капітан медичної служби — ординатор відділення анестезіології і реанімації Андрій РОДЗОНЯК. У 31 рік він встиг побувати у складі миротворчих місій в Іраку та Ліберії. На початку квітня заплановано його поїздку до Афганістану в складі Литовського підрозділу.

Для виконання важливої миротворчої місії серед українських медиків кандидатів було чимало. Але зважаючи на головну вимогу (кваліфікація анестезіолога-реаніматолога та досвід у відповідній галузі більше трьох років) обрали саме Андрія.

Капітан згадує службу в Іраку. Там він був начальником відділення анестезіології, реанімації та інтенсивної терапії — старшим ординатором медичного пункту. Під час 500 кілометрового маршруту до постійного місця дислокації — містечка Аль-Кут, що у провінції Васіт, у п'ятдесятип'ятиградусну спеку та за надміру вологого повітря вже з'явилися перші пацієнти. Чимало українських миротворців, переважно водії автомобілів, втрачали свідомість. Лікарі надавали першу допомогу, рекомендували вживати якомога більше води, щоб витримати це випробування.

Військові медики власноруч облаштували наметовий медичний пункт, укомплектували його усім необхідним. Медикаментами були забезпечені вдосталь. Питної води та харчів теж не бракувало.

— По тривозі лікарі нашої бригади мали зібратися за лічені хвилини та негайно надати першу допомогу потерпілим, — згадує Андрій. — Траплялися різні випадки. Особливо коли надавали допомогу місцевому населенню.

Каже, з більшістю типових для тамтешньої місцевості хвороб зіткнулися вперше. Попереднього інструктажу не проходили. Окрім роботи на базі, спілкувалися з медиками міської Алькутської лікарні. Ті добре обізнані у лікуванні опіків різних ступенів. Їх люди отримували від вибухів побутових газових балонів. Андрій Родзоняк визначає свої відчуття поняттям «екстрим», викликаним постійною психічною напругою:

— Коли на базі оголошують підвищену бойову готовність, усі ходять у бронежилетах та з автоматами, а базу за двісті кілометрів обстрілюють з гранатометів, гострих відчуттів не бракує.

Порівнюючи службу в Ліберії з першим виїздом в Ірак, офіцер зазначає, що почувався тут спокійніше. Проте роботи не бракувало.

— У спеціально облаштованому наметі, де було розгорнуто медичний пункт, приймали військовослужбовців, щоденно проводили медичні огляди льотного, інженерно-технічного складу, водіїв перед виїздом із автопарку, групи керівництва польотами, особового складу варти, наряду по їдальні. У медичному пункті надавали допомогу військовослужбовцям, які захворіли на малярію. За час перебування в Ліберії їх було шестеро. Протималярійні препарати давали щосереди під час вечері в присутності командира частини з відміткою в журналі реєстрації.

Андрій уже побував на перемовинах в Литовській Республіці, де познайомився з литовськими медиками. З ними поїде до Республіки Афганістан. У багатонаціональному підрозділі — 120 чоловік, серед них лікарі: загальний хірург, терапевт, стоматолог та він — анестезіолог-реаніматолог.

Ірина ЛУК'ЯНЕЦЬ.

Фото з особистого архіву Андрія Родзоняка.

Утік зі школи у внутрішні війська

«Поголитися» у рядові внутрішніх військ (ВВ) МВС хотілося давно. І ось така можливість випала.

З ранку і до відбою ходив по плацу і казармах, їв солдатську кашу, тестувався в кімнаті психологічного розвантаження, спілкувався з військовослужбовцями.

Гадаю, розумієте: бійцем я був привілейованим, з особливою місією. Хотілося повернутися у свої 18-ть, багато чого згадати, пережити, щось відчути по-новому і написати про життя-буття армії.

Ну, по плацу я саме ходив — крокували солдати і сержанти. Не сподобалося, якщо чесно. Зате під час несення служби, де не треба тягнути носок і чеканити крок — вони молодці. Та й ви, читачу, напевно бачили підтягнутих хлопців, котрі патрулюють у місті, конвоюють підсудних, охороняють суди тощо. Це, до слова, і на їхньому рахунку затримання сотень грабіжників, браконьєрів, контрабандистів, «нелегалів», власників арсеналів, наркокур'єрів та ін. Бійців ВВ часто залучають до спільних операцій правоохоронців, в яких вони виявляють себе сміливими, пильними вартовими громадського порядку. Надати б їм відповідні повноваження, якими наділена міліція, ефективність роботи була б набагато вища.

1 Це засвідчила і новорічна операція «Кордон», в якій брали активну участь і частини Західного територіального командування (ЗТрК). В одній з них, у Львові, я і проходив курс «старого» бійця.

Перед екскурсією по розташуванню тричі орденоносного Римнікського полку зустрівся з начальником управління ЗТрК генерал-майором Сергієм Конопляником. Відомо, скаржитися на життя військовим забороняє статут, який передбачає мужньо переносити тяготи військової служби. Вони і переносять. Але ми, платники податків, маємо знати, як живуть гаранти нашого спокою і благополуччя?! Не секрет: не розкошують. А можуть жити гідно захисників, якщо держава фінансуватиме армію, як належить.

Сергій Володимирович погодився зі мною, але розвивати тему й став.

— Поспілкуйтеся з офіцерами, прапорщиками — більше за мене розкажуть, — тільки і сказав.

Вихід «у народ» почався з казарм. Порядком, телевізором, музичним центром вони не дивують. Доріжками і квітами також. Оторопів від морських свинок, папуг, жирного кота і... пральної машини. Таке солдатам 70-х і не снилося.

Утім, контрактникам із розвідроти, приміром, теж не маряться блага — вони їх самі створюють. Місце проживання професіоналів важко назвати казармою. Своїми руками хлопці відремонтували приміщення, спорудили сушарні, бойлер, індивідуальні шафи і парти, облаштували клас бойової підготовки і світлицю. Під чуйним керівництвом старшини роти Олександра Куліша, ініціатора гуртка «Умілі руки», сильні і мужні хлопці створюють те, що їм належить за статутом, але не забезпечується фінансами — умови служби, побуту і дозвілля, адекватні нелегким будням. Лише сказати: бійці елітного підрозділу, який протягом семи років посідає перші місця в змаганнях спецназівців, не гребують у вільний час чорновою фізичною роботою. Фактично за «спасибі» — їхню смішну зарплату боляче озвучувати.

Саме через принизливе грошове утримання (до 700 гривень) багато підготовлених у військах витязів ідуть в охоронці. Є серед них і власники крапових беретів — кращі з кращих.

Як утримати таких в армії та міліції — у Кабміні знають. Але знати мало...

Який, скажіть, сенс від усвідомлення тяжкого стану, приміром, починаючих чоловіків-педагогів із глухого села? Про що він думає, тримаючи в руках мізерну подачку від держави в найманому кутку «шевченківської» хати? Куди втекти від безпросвітності? Хіба що в армію.

Роман Романович — один із тих, хто «зрадив» професії. Маючи навантаження 24 години на тиждень, проживаючи в непривабливому помешканні, починаючи робочий день о першій годині ночі, талановитий учитель, за яким і сьогодні діти плачуть, «поголився» на дев'ять місяців. «А, можливо, залишуся на контрактну службу», — каже ставний, розумний, перспективний претендент у розвідроту...

...Ярослав із Луцька, інженер-технолог, майстер спорту, син директора солідної фірми ощасливив внутрішні війська за іншою, не менш серйозною, причиною: захотів відслужити, випробувати себе.

Від Юрія Н-ко (Крим) цього зажадав полковник у відставці, який очолює проектну організацію. Хлопець довго поневірявся після закінчення вузу в пошуках роботи. То зарплата не влаштовувала, то інженеру-програмісту пропонували гайки крутити.

— А якось знайшов фірму, в якій мені все сподобалося, — згадує Юра. — Але директор запитав: «Військовий квиток є? От відслужиш — приходь. Чекатимемо».

Керівнику підприємства потрібні справжні чоловіки. Держава в особі можновладців сприяє тому, що витязі з армії йдуть. Що її чекає в 2011-му, коли Романів, Ярославів та Юріїв на строкову службу не призиватимуть?

2 Але поки що новобранці переступають поріг казарми, щоб подорослішати, змужніти, перевірити себе і бути корисним суспільству. А чи знаєте ви, читачу, що кожен десятий потребує психологічної допомоги?

— Ось сідайте і відповідайте на «кольорові запитання», дізнаємося, хто ви та на що здатні, — сказали мені в кімнаті психологічного розвантаження. Тест був простий, як монітор: вибрати колір, який сподобався, і натиснути кнопку. Результат? І не питайте, але якщо загалом — позитивний!

Такі тести проходять хлопці перед тим, як заступають на відповідальну службу. А ще вони відпочивають (розвантажуються), стежачи за поведінкою кумедного десантника Стьопочкіна із мультфільму; слухаючи чудові мелодії, які супроводжують кадри про флору і фауну.

Ідея створення кімнати належить Вадиму Голубу, начальнику групи зв'язків із громадськістю відділу виховної роботи ЗТрК. Командири підтримали психолога, благословивши на відкриття кімнат відпочинку і в інших частинах управління. Хоча в арсеналі офіцерів-вихователів безліч інших методів адаптації військовослужбовців до казарменого режиму. Один із найефективніших — анкетування, під час якого солдати висловлюють все, що думають про командирів і начальників. Лекції, тренінги, перегляд фільмів — також непогана допомога у справі наставництва. Ну і, звичайно, індивідуальна робота з підлеглими. Саме їй відділення під командуванням підполковника Ігоря Гузаря приділяє максимум зусиль і часу. Як один із результатів — немає «дідівщини», гарні відносини між солдатами, командирами і підлеглими. І не лише у Львівському гарнізоні.

Наша довідка.

До складу управління ЗТрК входять військові підрозділи, які розташовані у Львові, Тернополі, Рівному, Луцьку, Чернівцях, Івано-Франківську, Калуші, Золочеві, Ужгороді, Кам'янці-Подільському.

3 Військова частина 1241 в Івано-Франківську вразила мене... розпорядком дня. Ну де ви бачили вояків, котрі сплять до дев'ятої години, вечеряють опівночі, а «відбиваються» о першій годині ночі? Але така специфіка служби хлопців, які охороняють громадський порядок. У конвоїрів режим інший. Але ще напруженіший: на службу вони йдуть зі зброєю. До них, вважає офіцер-психолог частини Петро Футько, потрібен тонкий підхід. І починається він з... батьків. Їх у листах просять розповісти про слабкі та сильні сторони характеру сина; рекомендують частіше надсилати звістки з дому. Воно і зрозуміло: меланхолік не спрацюється з холериком; сімейно-побутові проблеми негативно позначаються на настрої, а отже, службі хлопців; від нервово-психічного стану залежать дії вартового порядку в тій чи іншій ситуації. Все це мають знати і враховувати командири, котрі відправляють солдатів на вулиці міст, де ті зустрічаються не лише з доброзичливцями.

Психологічну допомогу надають і офіцерам, їхнім родинам. Вони часом більше незахищені, ніж солдати.

Я спілкувався з одним із нужденних (зазначте, як дико звучить: нужденний офіцер).

Старший лейтенант, заступник командира роти 27-річний Андрій Васенко, без перебільшення, патріот. Як і тисячі його товаришів по службі, чию самовідданість, самовіддачу сьогодні оцінюють у 800—900 гривень. У Андрія — 930. З них 600 віддає за житло. Як прожити на 330?

— Шукаю гроші, щоб вступити на фінансово-економічний факультет і довідатися, як прожити на 330, — усміхаючись, відповідає Андрій. — А взагалі вірю в кращі часи, сподіваюся на підвищення.

Воно для «старлея» гряде влітку — підвищать у званні, а, отже, додасться аж... 15 гривень.

Цих грошей вистачить на проїзд у громадському транспорті на тиждень. Кіно? Театр? Родина? Про що ви? Якби не батьки із села...

А як виживають сімейні офіцери і прапорщики? Невже вони на утриманні у дружин? Раніше, пам'ятаю, офіцерські подруги життя виховували дітей і вели домашнє господарство...

4 Невеселі роздуми про безсрібників у погонах перервали... тварини на подвір'ї частини. Вони, доглянуті та відгодовані, тут на особливому місці. М'ясо, овочі з теплиці — доповнення знову-таки до солдатського раціону. А якщо врахувати спонсорську допомогу міського голови Івано-Франківська Віктора Анушкевичуса і глави облдержадміністрації Романа Ткача, то особовий склад не бідує. Як, до речі, і буковинські військовослужбовці, до яких шанобливо ставиться влада Чернівців. Чого, на жаль, не скажеш про львівських керівників. Схоже, там по-німецьки заощадливі та педантичні: не виписано законами допомагати армії — от і вибачайте. Тоді, владні добродії, будьте ласкаві виконувати державну програму профілактики і боротьби зі злочинністю на 2005—2010 роки. А на її реалізацію у всьому західному регіоні кошти виділяються знову-таки лише в Івано-Франківську. Львівщина та інші області, виходить, нехтують доброю волею керівників держави? Але особовий склад ВВ охороняє спокій співгромадян у ваших, градоначальників, містах. Хіба боротьба зі злочинністю — проблема тільки правоохоронців?

...Командир військової частини 1241 підполковник Володимир Барзюк сповнений оптимізму і сподівань. І справді — песимісти не творять. А у приміщеннях Івано-Франківської частини — суцільні ремонти і відновлення.

— Тут буде музей, тут — кімната психологічного розвантаження, у цьому холі розміститься оркестр, а ось тут — бібліотека, — розповідає Володимир Олексійович. — У ротах переплановування, все оформлюють з фантазією і за допомогою дизайнерів.

У далекі 70-ті мої командири з фантазією і дизайнерами не товаришували.

Сьогодні війська, зокрема ВВ, не ті. Бідніші, але більш відкриті й підвладні вітрам демократичних змін.

Це не може не радувати.

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Львів—Івано-Франківськ—Київ.

На знімках: психолог Юрій Ваврисюк з рядовими Юрієм Файфером та Романом Болехівським у кімнаті психологічного розвантаження; патруль ВВ на вулицях міста; затримання браконьєрів.

Фото прес-служби ВВ.

Комітети Верховної Ради

Читачі «Голосу України» неодноразово зверталися до рубрики «Діалог», щоб газета надрукувала список комітетів Верховної Ради. Ми подаємо лише номери телефонів — приймальні голів. Написати листа ви можете на адресу Верховної Ради: 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5. Проте необхідно обов'язково вказати назву того комітету, до якого ви звертаєтеся.

Комітет з питань правової політики
Телефон: 255-35-84 Факс: 255-33-81
Комітет з питань правосуддя
Телефон: 255-20-97 Факс: 255-21-05
Комітет з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування
Телефон: 255-22-08 Факс: 255-33-07
Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності
Телефон: 255-35-06 Факс: 255-33-24
Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією
Телефон: 255-35-03 Факс: 255-33-20
Комітет з питань національної безпеки та оборони
Телефон: 255-31-95 Факс: 255-33-08
Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин
Телефон: 255-40-36 Факс: 255-49-02
Комітет у закордонних справах
Телефон: 255-35-49 Факс: 255-39-57
Комітет з питань європейської інтеграції
Телефон: 255-34-42 Факс: 255-33-13
Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України
Телефон: 255-40-24 Факс: 255-49-56
Комітет з питань бюджету
Телефон: 255-40-29 Факс: 255-49-40
Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
Телефон: 255-37-71 Факс: 255-24-43
Комітет з питань економічної політики
Телефони: 255-91-07, 255-91-12 Факс: 255-92-14
Комітет з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва
Телефон: 255-21-14 Факс: 255-32-41
Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки
Телефон: 255-26-62 Факс: 255-24-01
Комітет з питань будівництва, містобудування та житлово-комунального господарства
Телефони: 255-46-15, 255-46-19 Факс: 255-41-11
Комітет з питань транспорту і зв'язку
Телефон: 255-34-71 Факс: 255-33-58
Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин
Телефон: 255-28-40 Факс: 255-21-82
Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи
Телефон: 255-27-06 Факс: 255-22-72
Комітет з питань науки та освіти
Телефон: 255-31-55 Факс: 255-33-04
Комітет з питань охорони здоров'я
Телефон: 286-80-25 Факс: 286-13-60
Комітет з питань культури і духовності
Телефони: 255-44-83, 255-44-84 Факс: 255-47-56
Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму
Телефон: 255-31-10
Комітет з питань свободи слова та інформації
Телефон: 286-83-79 Факс: 286-83-34
Комітет з питань соціальної політики та праці
Телефон: 255-40-35 Факс: 255-41-70
Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів
Телефони: 253-37-20, 255-42-71 Факс: 253-37-62

Порядок проведення безоплатного поховання

У законі про поховання та доповненні до нього сказано, що учасників бойових дій та інвалідів Великої Вітчизняної війни ховають за рахунок бюджету. А тому поясніть, будь ласка, хто конкретно компенсує витрати на похорон та що входить до переліку послуг.

Є. СКИБЕНКО.

Павлоград Полтавської області.

Відповідає в. о. директора департаменту у справах ветеранів та людей похилого віку Міністерства праці та соціальної політики України Ольга КРЕНТОВСЬКА:

— Відповідно до ст. 14 Закону України «Про поховання та похоронну справу» передбачено проведення безоплатного поховання осіб, які мають особливі заслуги та особливі трудові заслуги перед Батьківщиною, інвалідів війни та учасників бойових дій. Порядок проведення безоплатного поховання померлих (загиблих) таких осіб затверджено постановою Кабінету Міністрів від 28.10.2004 року № 1445. Ця постанова містить перелік окремих видів ритуальних послуг, які при похованні інваліда війни та учасника бойових дій надаються за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим, обласних бюджетів, бюджетів Києва та Севастополя:

оформлення договору-замовлення на організацію та проведення похорону;

доставка предметів похоронної приналежності (завантаження на складі, перевезення, вивантаження на місці призначення та перенесення до місця знаходження тіла померлого);

надання транспортних послуг (один автокатафалк та один автобус супроводу);

перенесення труни з тілом померлого до будинку (квартири), до моргу, з будинку (квартири), моргу до місця поховання;

організація похорону і проведення ритуалу;

надання труни;

надання вінка поховального з траурною стрічкою (з написом чи без нього);

копання могили (викопування ручним чи механізованим способом, опускання труни в могилу, закопування, формування намогильного насипу);

кремація;

поховання урни з прахом.

Вартість ритуальних послуг, визначених для безоплатного поховання, не повинна перевищувати середню ціну на відповідні послуги, що склалась у відповідному регіоні.

Фінансування витрат на поховання визначається в установленому місцевими органами влади порядку.

Перелік документів для призначення одноразової допомоги при народженні дитини

Поясніть, будь ласка, які потрібні документи для призначення одноразової допомоги при народженні дитини? Я чула, ніби для застрахованих та незастрахованих осіб ці документи різні...

Наталя БРОНЧУК.

Дніпропетровськ.

Як повідомили у Міністерстві праці та соціальної політики України, незастрахованими особами (Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 року № 1751) для призначення одноразової допомоги при народженні дитини органу праці та соціального захисту населення, за умови пред'явлення паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, подаються такі документи:

1) заява одного з батьків (усиновителя, опікуна), що складається за формою, затвердженою Мінпраці;

2) копія свідоцтва про народження дитини;

3) копії трудових книжок обох батьків (усиновителя, опікуна);

4) довідка з місця служби (навчання) заявника (у разі потреби);

5) довідка про склад сім'ї батьків (усиновителя, опікуна);

6) довідка, видана державним органом реєстрації актів цивільного стану для призначення одноразової допомоги при народженні дитини. Жінки, які постійно проживають (зареєстровані) на території України і народили дитину під час тимчасового перебування за межами України, подають документи компетентних органів країни перебування, що засвідчують народження дитини, легалізовані в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Окрім цього, усиновителі та опікуни подають, окрім зазначених документів, копію рішення про усиновлення чи встановлення опіки.

Жінки, які до народження дитини займалися підприємницькою діяльністю, сплачували фіксований податок, але не були застраховані у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, подають також довідку органів державної податкової служби про припинення підприємницької діяльності.

Одноразова допомога при народженні дитини в разі її смерті виплачується на підставі копії свідоцтва про народження дитини або довідки про народження дитини, виданої державним органом реєстрації актів цивільного стану.

Застрахованим особам (Постанова Кабінету Міністрів України від 11 січня 2007 року № 13) для призначення одноразової допомоги при народженні дитини до органу праці та соціального захисту подаються такі документи:

1) заява про призначення допомоги, що складається за формою, затвердженою Мінпраці;

2) копія свідоцтва про народження дитини та довідка, видана державним органом реєстрації актів цивільного стану для призначення одноразової допомоги при народженні дитини (крім випадків, коли смерть дитини настала до її реєстрації в державному органі реєстрації актів цивільного стану).

Жінка, яка постійно проживає (зареєстрована) на території України та народила дитину під час тимчасового перебування за межами України, подає легалізовані в установленому порядку документи компетентних органів країни перебування, що засвідчують народження дитини, якщо інше не передбачено законодавством;

3) копія рішення суду про усиновлення чи відповідних органів про встановлення опіки — для усиновителів та опікунів.

У разі смерті дитини здійснюється одноразова виплата частини суми допомоги на підставі довідки про народження дитини або копії свідоцтва про народження дитини, виданої державним органом реєстрації актів цивільного стану, чи легалізованих в установленому порядку документів компетентних органів країни перебування, що засвідчують народження дитини.

Про право на пенсію за вислугу років

Працюю майстром виробничого навчання у Львівському вищому професійному училищі (ВПУ) № 29. У мене безперервний педагогічний стаж 32 роки. Отже, згідно з постановою Кабміну України від 4.11.1993 р. за № 909 повинен би мати право на пільгову пенсію для педагогічних працівників, стаж яких 25 і більше років. Однак останнім часом на Львівщині поширюються чутки, що згадану постанову КМУ буде скасовано. Дбаючи про пенсію, педагоги з роботи розраховуються, прагнучи оформити пенсію за вислугу років. Чи мають підстави такі повідомлення, і якщо це так, прошу вас поінформувати про це читачів шанованої мною газети.

Богдан БОЙКО.

Красне Буського району Львівської області.

Відповідає заступник начальника Головного управління Пенсійного фонду України у Львівській області З. БЕРІК:

— Відповідно до пункту 2 розділу XV Прикінцевих положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 та інших роботах зі шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах або за вислугу років, які відповідно до законодавства, що діяло раніше, мали право на пенсію на пільгових умовах або за вислугу років, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

Відповідно до статті 55 (пункт «е») Закону України «Про пенсійне забезпечення» право на пенсію за вислугу років мають працівники освіти за наявності спеціального стажу роботи від 25 до 30 років за Переліком, що затверджується у порядку, який визначається Кабінетом Міністрів України, незалежно від віку.

Відповідно до Переліку закладів і установ освіти, охорони здоров'я та соціального захисту і посад, робота на яких дає право на пенсію за вислугу років, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 листопада 1993 р. № 909, із змінами, внесеними згідно із постановою уряду від 26.09.2002 № 1436 у розділі «Освіта» передбачено посаду майстра виробничого навчання у вищих навчальних закладах I—II рівнів акредитації, професійно-технічних навчальних закладах.

Пенсії за вислугу років призначаються в разі залишення роботи, що дає право на цей вид пенсії. У випадку зарахування після призначення пенсії за вислугу років на роботу, яка дає право на цей вид пенсії, виплата пенсії припиняється і поновлюється після звільнення з роботи.

З урахуванням вищевикладеного, а також на підставі поданих документів (в тому числі оригіналу трудової книжки, уточнюючої довідки про спеціальний стаж) райуправлінням Пенсійного фонду розглядається питання про право на пенсію за вислугу років.

Будь-яких нормативних документів про призупинення (скасування) призначення пенсії за вислугу років в даний час не прийнято.

Що їсть підліток?

Мій син, якому 16 років, відмовляється снідати. На обід у школу я даю йому бутерброди, а ввечері зі скандалом змушую з'їсти гаряче. Він не розуміє, наскільки важливо в його віці правильно харчуватися... Розкажіть, будь ласка, про продукти, що повинні входити в щоденний раціон підлітків.

Тетяна ГНАТЕНЮК.

Дніпропетровськ.

Відповідає дієтолог Марина КРАВЧЕНКО:

— Ви, Тетяно, абсолютно праві: дітям у підлітковому віці дуже важливо правильно і повноцінно харчуватися. Але, на жаль, ви не єдина мама підлітка, у якої такі проблеми. Тому, якщо син чи дочка вередують і відмовляються повноцінно харчуватися, стежте, щоб їхній раціон був насичений такими продуктами:

* свіжі овочі і фрукти;
* горіхи і сухофрукти;
* молочні продукти: молоко, сир, йогурт;
* м'ясо, риба, печінка, язик;
* різні крупи: коричневий рис, гречка, вівсянка, перловка, пшениця, пшоно;
* натуральні фруктові соки.

По суті, це ті продукти, що є, так би мовити, основними. Їх вживання повинне бути помірним: не слід, приміром, день у день їсти м'ясо чи рибу. Організм може перенасититися тими корисними речовинами, які в них містяться. Краще, якщо все перераховане вище (крім овочів, соків і фруктів) їсти один-два рази на тиждень.

Поклади що-небудь на ручку і почуєш усе, що захочеш

■ ОБЕРЕЖНО: ШАХРАЇ!

Маю чудовий настрій. Іду містом, поспішаю, швидкий крок перетворюється майже на біг. Порівнявся з циганкою, минув, але чую:

— Чорнявий, можна тебе на хвилинку? Маю дещо тобі сказати.

Передбачаючи наперед, чим ця справа закінчиться, виймаю з кишені двадцятку. Даю циганці. Вона нібито неохоче бере, тримає її в руках і каже:

— Я не циганка, я сербка, скажу тобі без грошей, мені люди тисячі дають, щоб я їм сказала, а тобі скажу так... Бачу, ти благородний, щедрий та справедливий чоловік. Ти не сподіваєшся, але на тебе чекає велика радість, щоправда, бійся «казьонного» дому та «казьонних» людей, бо можеш звідтіля дістати неочікувані неприємності. Ти розумієш, про що я кажу?

Я в думках аналізую усі можливі варіанти, і десь глибоко у душі з нею погоджуюся. Адже, якщо правду сказати, то усі ми так чи інакше пов'язані з «казьонними» людьми та «казьонними» домами: податкова, лікарня, Пенсійний фонд, міськрада і т. д. і т. п. Тож хоч як крути, все одно десь зачепишся...

— Ти красивий чоловік, тебе люблять жінки... Поклади ще щось на руку, бо це за просто так не можна казати.

— Я так і знав, — усміхаюся. — Те, що красивий та маю успіх у жінок — це вже не туди. Вам заплати, то ви й дідьку скажете, що він — Аполлон. А мені куди: лисий, беззубий, сивий... Тут ви явно перестаралися...

А ворожка продовжує:

— Мені тисячі дають, щоб я сказала. Поклади що-небудь на ручку, бо просто так розказувати не годиться, ти ж бачиш, я не циганка...

Виймаю гривню, даю в руки. А вона майже ображено:

— Мені тисячі дають, щоб я людям розказала, а ти поклади гривню, поклади на руку ще щось, ти ж добрий, хіба тобі шкода?..

Її настирливість починає мені набридати. Я кажу, що уже більше нічого не дам і мені потрібно йти...

— Невже ти не покладеш ще щось, ти ж добрий... Поклади, ти повинен знати, що ти хворий. Колись тобі підсипала одна жінка з дочкою мертвої землі, тож ти до пояса хворий, але не бійся, від цього я тебе вилікую. Поклади щось ще на ручку. Я не циганка, не бійся. Мені тисячі дають, і я не беру, а ти нічого не хочеш покласти... Я ж тобі майже задарма усе відверну, увесь наговір відведу... Дам тобі ліки від навороту. Тільки знай — ліки даром брати не можна. Поклади щось, ти ж справедливий і розумний. Невже ти не хочеш бути здоровим? Я тобі допоможу, — настирливо продовжує мене обробляти «нециганка».

І через низку кофт, які обклеюють її, мов капустяне листя, дістає з пазухи щось подібне на горіх.

— Ось мої ліки, вони багато коштують... Люди мені тисячі дають за них, щоб я їм тільки дала, а я не даю... А тобі за що-небудь хочу дати, бо ти справедливий, ти добрий... Поклади ще щось на долоню.

Я вибачаюся і намагаюся піти.

— Зачекай, тримає вона мене за руку. Я тобі так дам. Слухай уважно. Та тільки нікому не розказуй. Візьмеш дві освячені зернини маку, три крихти хліба, ложку цукру і носи це все дев'ять днів з лівого боку. В тебе ліва сторона хвора, в'яне серце...

— Правду кажете...

— Ось бачиш? Я знаю, що кажу... Клади щось у руку.

— Ні, досить, — вперся я, і йду.

— Зачекай, я ще не дала тобі моє зілля, — доганяє вона мене.

А далі відкушує із зеленого горіха два невеличкі шматочки.

— Бери. Це дуже дороге зілля... Та хоч щось дай...

Деякий час «цілителька» мовчки, як досвідчений психолог, дивиться на мене. І зрозумівши, що я все одно нічого не дам, каже:

— Добре, бери так. Воно тобі допоможе. Коли потрібно, приходь. Ти мене завжди можеш знайти на базарі...

Увечері, вже вдома, дістаю «сербське зілля», пригадую самовпевнені очі та думаю: закінчив два вищі учбові заклади, а ще, дурень, вірю у циганські казки. Шкода, тільки даремно віддав двадцять з гаком гривень, а скільки попадається людей, у яких такі псевдоцілителі та знахарі виманюють усе до копійки...

Василь КЛАПІЙ.

Кирнасівка Тульчинського району Вінницької області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

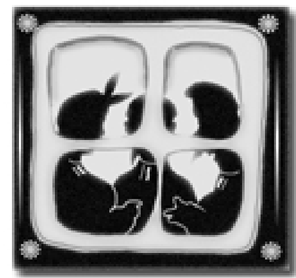

■ БУВАЛЬЩИНА

Гордий кінь

Добре їздити конем. Ніякого тобі гуркоту. До того ж, як немає подорожнього, то є з ким поговорити, не наражаючись на можливе непорозуміння чи образу. А як їдеш не верхи, а возом, ще й безпечно. Звичайно, якщо вчасно гальмуєш на поворотах і не трапляються пеньки.

Але я з дитинства мріяв проїхатись верхи. Верблюдом — доводилось ще змалку там, де ми тоді жили з мамою. Солдати із сусідньої військової частини, що мали на озброєнні, окрім коней, з десяток верблюдів, іноді дозволяли. А конем — ні, бо малий був, боялись — понесе. А тут така нагода. Живий кінь цілісінькими днями у моєму повному підпорядкуванні.

Того дня мав їхати з поля на обід. Безтарка була порожня. Тож випряг коня і сяк-так видерся на його колючу спину. Колючу, бо на тому хребті немає м'яса. Він тільки прикритий шкурою і випирається, як Курильська гряда. Сидіти на такій гряді без сідла чи не найбільша мука у світі, а їхати — поготів.

Мучуся, але їду. Бо мрія дитинства. Потихеньку, перетнувши балку, сунемо зі слухняною твариною далі. Та надто вже хребет муляє. Дай, думаю, підкладу куфайку. Підклав. Полегшало. Але хода в коня така повільна. Вирішив прискорити. Трохи натиснув ногами на кінські боки, наче шпорами. Швидкість зросла. Та захотілося більшого, щоб, як у ковбойських фільмах, аж у вухах свистіло. І вдарив я безневинну істоту батогом. Від образи, болю та несподіванки кінь рвонув. Куфайка зсунулася. І я опинився на землі під ногами враз здичавілого звіра. Кінь став дибки, заіржав, і я з жахом побачив над своєю головою ратиці передніх ніг розлюченої тварини і її каламутні очі, що нічого доброго не віщували. Розплата неминуча! Але якоїсь миті кінь схаменувся та відскочив. Він тремтів усім тілом, хропів і тривалий час відбігав, не підпускаючи до себе. Та згодом вдалось його трохи заспокоїти (допомогла скоринка хліба) і навіть видряпатись на колючу спину. Решту шляху я їхав потихеньку, нічого не підкладаючи і ногами на кінські боки не тиснучи. А батога заховав подалі за пазуху, щоб кінь його не бачив. Оскільки свідків моєї кавалерійської пригоди не було, то я нікому й не розповідав про неї, щоб не сміялися. Та іноді, пригадуючи ті події, думаю: «Якби не коня, а людину я вдарив батогом, і в неї була б можливість мене — ратицями, чи читали б зараз мої спогади?»

Валерій БОНДАРЕНКО.

Дніпропетровськ.

■ МУТАЦІЯ

Тепер чотири лапи — не тільки в собаки

Палестинський фермер Махмуд Абу Зеїд виростив курку-мутанта. Чудернацького птаха з чотирма лапами було виявлено на його фермі в районі Хеврона.

Причини такого відхилення невідомі. Фахівці кажуть, що такі випадки надзвичайно рідкісні в природі. Палестинець поки що не повідомляє про свої плани відносно пернатої дивини.

Випадок у Хевроні не перший: чотирилапе каченя вилупилося нещодавно в Нью—Форесті, графство Гемпшир.

За матеріалами MIGnews. com.

І у дерев буває весілля!

■ ТЕ, ЩО НАС ОТОЧУЄ

Сто людей весело гуляли в невеликому індійському селі Петачила в південному штаті Орисса на пишному весіллі стрункого піпала і стійкої баньяни. Це не екзотичні імена нареченого та нареченої, а назви двох дерев, які схожі на тополі, що ростуть в Україні. А об'єднати їх шлюбом вирішив один з найстаріших сільських мешканців Нарахарі Дашу. Він пригадав давній звичай, що існує в представників народності орія, які вірять, що символічно «засватавшись» з деревом, людина може отримати додаткові сили, захиститися від злих напастей. Нарахарі запропонував сільській громаді скористатися перевіреним віками «рецептом», щоб захистити самі дерева від браконьєрів, які вирубують їх.

Весільний ритуал проходив відповідно до традиції. Багатолюдна процесія пройшла через село в найближчий гай, де спеціально запрошений жрець прочитав на санскриті належні молитви і під трубні звуки, що видувалися з морської черепашки, скріпив союз двох дерев, проголосивши їх «чоловіком і дружиною».

Лариса КИСЕЛЬОВА.

Київ.

■ НУ І НУ!

А як ви назвете свою дитину?

Протягом минулого, 2006-го, року в Україні були популярні близько 20 імен. Як повідомили в прес-службі Міністерства юстиції України, дівчаток найчастіше називали Софія, Дарія, Христина, Ганна, Марія, Вікторія, Катерина, Анастасія, Єлизавета і Валерія.

Серед чоловічих імен лідирували Вадим, Роман, Гліб, Владислав, Максим, Данило, Денис і Андрій. Залежно від регіону були поширені також імена Богдан, Назар, Арсен, Тарас.

Рідкістю були Злата, Єсенія, Сабіна, Сабрина, Ніколь, Ліана, Лія, Герман, Ерік, Еміль, Рувим, Ренат.

Чому саме такими іменами називали батьки своїх діток, можна ще зрозуміти. Але от були й такі імена, що дивують і вражають: Принцеса, Черешня, Цариця (Закарпатська область), Принцеса (Дніпропетровська), Золушка (Полтавська і Дніпропетровська), Атлантида (Івано-Франківська), Мадагаскар (Запорізька), Таймер (Луганська), Сервер (Запорізька), Космос (Донецька) і Лимон (Закарпатська).

Оливки величиною з куряче яйце

■ «ЗА БУГРОМ»

На прилавках іноземних супермаркетів уже були чорні помідори та квадратні кавуни. А тепер ось з'явилися й оливки. Але не такі маленькі, до яких ми звикли, а зі справжнісіньке куряче яйце! Цей різновид оливок вирощують в італійській місцевості Апулія.

Сорт був спеціально виведено для ексцентричних британських споживачів. Крім незвичайного розміру, особливість цих оливок полягає ще і в тому, що в них дуже маленька кісточка.

■ ВИЩЕ ВІД ПТАШИНОГО ПОЛЬОТУ

Над Великим каньйоном проклали «Небесну стежку»

У штаті Арізона (США) відкрили оглядовий майданчик «Небесна стежка» (на знімку), побудований над Великим каньйоном.

Першим відвідувачем «Небесної стежки» став 77-річний колишній астронавт Базз Олдрін (друга людина, що ступила на поверхню Місяця). Враження від своєї прогулянки коридором з прозорим дном, що розмістився на висоті 1,2 кілометра над дном Великого каньйону, Олдрін описав як «чудові».

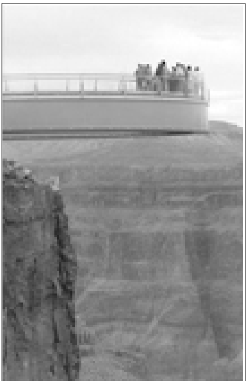

Першими відвідувачами «Небесної стежки» також були представники індійського племені хуалапаї, чиї предки колись населяли території, що прилягають до цієї частини Великого каньйону. Хуалапаї, чия резервація розташована приблизно за 150 кілометрів від «Небесної стежки», брали активну участь у створенні оглядового майданчика, що має залучити численних туристів.

Для пересічних туристів оглядовий майданчик відкриється 28 березня 2007 року. Витрати на створення «Небесної стежки», будівництво якої почалося в березні 2004 року, оцінюються в 30 мільйонів доларів. Споруда складається з двох частин — розташованої на скелі будівлі і підковоподібного тунелю з прозорим дном, який виступає на 20 метрів над Великим каньйоном.

За словами творців оглядового майданчика, споруду збудовано з великим запасом міцності. Тунель може витримати навантаження в 35 тисяч тонн, пориви вітру до 160 кілометрів на годину і землетруси до 8 балів за шкалою Ріхтера.

Передбачається, що одночасно милуватися пейзажами зможе 120 відвідувачів. Вхідний квиток на «Небесну стежку» коштуватиме майже 25 доларів. Очікується, що у перший рік роботи оглядового майданчика його відвідають до 600 тисяч чоловік, а в наступні роки кількість відвідувачів зросте до мільйона на рік.

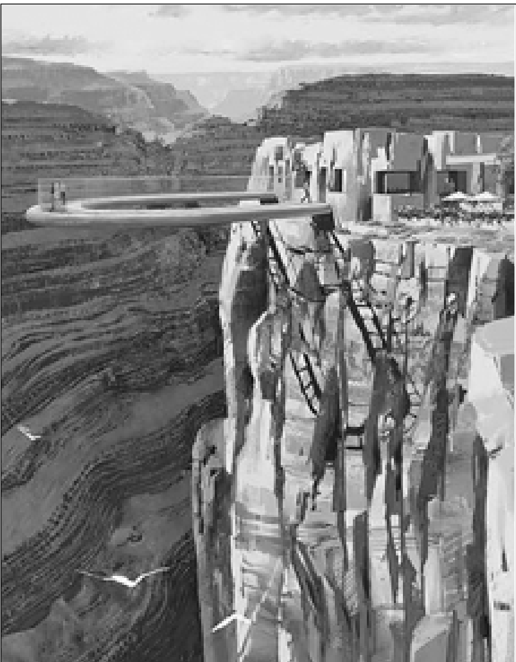

Фото і матеріал узяті із сайта www. fishki. net

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП «Дзержинськвуглезбут»,

повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс для повторного продажу виставляються активи ДП «Дзержинськвуглезбут», які знаходяться за адресою: Донецька обл., м. Дзержинськ, вул. Фрунзе, 14, зі зниженням початкової ціни продажу на 30%: 1. Комп'ютер Intel 1300 ASUSTUSL (1од.), початкова ціна продажу - 1109,85грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 110,99грн. 2. Монітор 17 «SAMSUNG» 171s (плоський) (1од.), початкова ціна продажу - 588,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 58,80грн. 3. Прінтер HP LaserJet-1300 (1од.), початкова ціна продажу - 627,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 62,72грн. 4. Сетьовий концентр. RG-1100 TC (Антена) (1од.), початкова ціна продажу - 1030,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 103,04грн. 5. Системний блок Int Cel 128Kb «Willamette» 128 Монітор LG F700 (1од.), початкова ціна продажу - 1091,78грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 109,18грн. 6. Системний блок Int Celeron 1700 Монітор Sam 17 (1од.), початкова ціна продажу - 1096,84грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 109,68грн. 7. Системний блок Intel Pentium 4512Kb Монітор LG FLATRON (1од.), початкова ціна продажу - 1249,14грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 124,91грн. 8. Системний блок Int Celeron 1200/815/128 Mb/30,4Gb/SVGA (1од.), початкова ціна продажу - 1011,92грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 101,19грн. 9. Системний блок Pentium (1од.), початкова ціна продажу - 663,49грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 66,35грн. 10. Системний блок AS P4SGX (1од.), початкова ціна продажу - 1098,08грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 109,81грн. З фісованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті до 1600 год. 18 квітня 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 19 квітня 2007р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП «Дзержинськвуглезбут».

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Доповнити оголошення про визнання банкрутом СТОВ «Лугань» по справі № 21/ 18 Б надрукованe в газеті «Голос України» № 47 (4047) від 17 березня слідуючим рядком:

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором у місячний строк з дня публікації об'яви.

Відкрите акціонерне товариство «Хіміко-фармацевтична компанія «БІОСАН» (ЗКПО 23737648) повідомляє: оригінал Ліцензії на будівельну діяльність Серії АБ №105623 підприємством було втрачено.

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «КОНДИТЕРСЬКА ФАБРИКА «А. В. К.» м. Луганськ

повідомляє, що в опублікованому оголошенні в номері газети «Голос України №37 (4037) від 28.02.2007 р. відбулися зміни, щодо місця проведення загальних зборів: в приміщенні Луганського академічного обласного театру ляльок за адресою: м. Луганськ, вул. 16-а Лінія, 7-б.

Господарський суд Одеської області виніс Постанову про визнання ПП "Анібус" (код ЄДРПОУ 34320968) та відкриття ліквідаційної процедури справа №2/59-07-2322. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту опублікування оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Господарський суд Одеської області виніс Постанову про визнання ПП «Квінта Марта» (код ЄДРПОУ 34379828) та відкриття ліквідаційної процедури справа № 2/55-07-2251. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту публікації оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Господарський суд Одеської області виніс Постанову про визнання ТОВ «Рейз-Н» (код ЄДРПОУ 33217596) та відкриття ліквідаційної процедури справа № 2/54-07-2173. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту публікації оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

ЗАТ «РІВНЕНСЬКИЙ ЗАВОД ОПАЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ»

шукає торгових агентів для розповсюдження рекламної продукції і розширення дилерської мережі опалювальної техніки по всіх регіонах України.

КОНТАКТНІ ТЕЛЕФОНИ: (03622) 5-83-42, 5-60-41.

Фінансовий звіт

про надходження і використання коштів за 2006 рік
(в тис. грн.)

1. Залишок коштів на 01.01.2006 р.	**413,2**
2. НАДХОДЖЕННЯ	**899,1**
— безповоротна фінансова допомога, добровільні пожертвування	897,1
— пасивний дохід	2,0
3. ВИКОРСТАННЯ	**1307,9**
— сума витрат на утримання Секретаріату партії	149,4
— витрати, що здійснюються для виконання статутних завдань	1158,5
4. Залишок коштів на 01.01.2007 р.	**4,4**
Майно партії складає	**53,0**
Оргтехніка	33,3
Офісні меблі	19,7

Голова Української партії «Єдність» Яловий В. Б.

Постановою Господарського суду Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 29.03.2007 р. по справі № 42/277 Б ТОВ «Діметра» (м. Донецьк, вул. Адонісова, 77, ЄДРПОУ 31858631, МФО 394073, р/р 26007301140 у Ленінському відділенні № 6111 ВАТ «Ощадбанку») визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича (83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5/1), ліцензія АБ № 176082 від 24.06.2005 р.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 28.03.2007 р. по справі № 5/232 Б ПП ВКФ»БАС» (м. Донецьк, вул. Путілівська, 84, ЄДРПОУ 24320889, МФО 394073, р/р 2600330191 у Ленінському відділенні № 6111 ВАТ «Ощадбанку») визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича (83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5/1) ліцензія АБ № 176082 від 24.06.2005 р.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 20.03.2007 р. по справі № Б-19/72-07 Акціонерне товариство «СІГМА» (м. Харків, вул. Пушкінська, 59/45, ЄДРПОУ 30237866) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Дюка рева Олексія Петровича. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення за адресою: 61140, Харківський р-н, п. Мала Рогань, вул. Западна, 2-В, кв. 10.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 20 березня 2007 р. по справі № Б-50/42-07 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Дардан-1» (ЄДРПОУ 33204753, м. Харків, вул. Новгородська, 2) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Калашнікова В. О. (ліц. АБ № 176219 від 07.09.2005 р., 61183, м. Харків, вул. Дружби Народів, 223, кв. 82).

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, тел/факс 377-38-63) ухвалою від 25.01.2007 р. порушено провадження у справі № Б 26/30-07 про банкрутство ТОВ «Нива», с. Боровківка, Верхньодніпровського району, Дніпропетровської області (код ЄДРПОУ 03743084).

Розпорядником майна призначено Талана Ростислава Григоровича, ліцензія АА № 779211 від 17.08.2004 р. (49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) по справі № 7/157 від 06.03.2007 р. визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Україна» (37631, Полтавська область, Миргородський район, с. Черевки, код ЄДРПОУ 03773889) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Терещенка Олександра Васильовича (ліцензія № 116108 від 15.12.2004 р.), 36003, м. Полтава, Майдан Незалежності, буд. 1-Б, кімн. 11, тел. (0532) 61-41-62.

Ліквідатор СВК «Більшовик» виключно до 15 квітня 2007 року проводить виплату заборгованості по аліментах СВК «Більшовик».

Звертатися за адресою: Петриківський р-н, с. Лобойківка, вул. Центральна, 86 (приміщення сільської ради) та за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. ім. газети «Правда», 29, офіс 615. Перелік осіб, яким підлягає виплата заборгованості:

1. Андайченко Н. П.
2. Ківа В. В.
3. Ротата Л. М.
4. Очеретяна Г.
5. Іхно Є. К.
6. Демченко В. С.
7. Міщенко Н. В.
8. Смирнова В. М.
9. Акімочкіна Л. П.
10. Чуйко Н. Л.
11. Демидова Л. В.
12. Мітушина В. М.
13. Влох Т. О.
14. Виноградова В. П.
15. Черемісіна О. Ф.
16. Христиченко Р. Р.
17. Яковенко Л. К.
18. Левченко О. М.
19. Баданіна Ю. П.

При собі мати паспорт та ідентифікаційний код. Довідки за тел. (0562) 35-24-59.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Корсар-98»,

код ЄДРПОУ 25394626, повідомляє про свою ліквідацію згідно протоколу №65 Загальних зборів учасників від 22 січня 2007 року.

Претензії приймаються Головою ліквідаційної комісії Мироновим В. В. протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Київ-206, 02206, а/с 219.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 20.03.2007 р. порушено справу № 8/615-06 про банкрутство Дочірнього підприємства «Молоко» Відкритого акціонерного товариства «Глухівський маслосирзавод» (41400, Сумська обл., м. Глухів, вул. Індустріальна, 43, код 23995876), ліквідатором призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АБ № 176263 від 17 листопада 2005 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49А.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 22.03.2007 р. по справі № 8/576-06 Сільськогосподарське закрите акціонерне товариство «Колос» (42313, Сумська обл., Сумський р-н, с. Локня, вул. Кириченко 9, код 14005993) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сисоєва Олексія Валерійовича, ліцензія серії АБ № 176146 від 28.07.2005 р. (адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49А).

Ліквідатор АКБ «Росток Банк» Щербань О. М. повідомляє, що згідно укладеного договору з АКБ «Родовід Банк» розпочато погашення кредиторських вимог другої черги (кошти вкладників - фізичних осіб). Для отримання грошових коштів кредиторам другої черги необхідно звернутись до будь-якого відділення АКБ «Родовід Банк» або за тел: (044) 255-86-47.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 19.02.2007 р. по справі № Б-19/48-07 порушив провадження по справі про банкрутство колективного підприємства «Укренергочормет» (код ЄДРПОУ 05393168, м. Харків, пр. Леніна, 58, поточний рахунок № 2600930124211 у ВАТ «Реал Банк» м. Харкова, МФО 351588).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Нечитайла Олександра Анатолійовича (ліц. серії АБ № 271529 від 15.11.2005 р., пр. Тракторобудівників, 92-Б, кв. 47).

Заяви конкурсних кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 02 березня 2007 року порушено провадження у справі № 2/59-Б про визнання банкрутом сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Вишнівчицьке» (31623, с. Вишнівчик Чемеровецького району Хмельницької області, вул. Чкалова, 14) код ЄДРПОУ 03787222, р/р 260087578 в ХОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 315966.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Герасименко І. І. (ліцензія серії АВ № 081076, м. Кам'янець-Подільський, вул. Миру, 8, кв. 63).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Рівненської області (33001, вул. Яворницького, 59, м. Рівне) порушено справу №8/16 про банкрутство Сільськогосподарського виборчого кооперативу «Маяк» (село Зарічне Радивилівського р-ну Рівненської області, 35523), р/р 26001303 в РОФ АППБ «Аваль», МФО 333227, код ЄДРПОУ 30718423).

Розпорядником майна призначено Вінникова Василя Григоровича (вул. Спортивна, буд. 2, кв. 9, м. Пустомити, Пустомитівський район Львівської області, ліцензія серії АВ №158236 від 12.09.2006 року).

Майнові вимоги кредиторів та вимоги санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) Ухвалою від 05 лютого 2007 року порушено справу № 8/8 про банкрутство Суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Іканчука Володимира Івановича, ІПН 2693106890 (вул. Шкільна, 2, с. Велика Омеляна, Рівненський р-н, Рівненська обл.).

Ухвалою Господарського суду Рівненської області від 22.03.07 р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія серії АБ № 176236 , м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 14). Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Довідки за тел. 8(0362) 22-11-40.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі № 3/10-Б про банкрутство Кам'янець-Подільського комунального автотранспортного підприємства № 222802 (32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Лесі Українки, 42; код ЄДРПОУ 03356588; р/р 2560053001249 в Кам'янець-Подільському відділенні «Укрсоцбанк», МФО 315546).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Герасименко Ірину Іванівну (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серія АВ № 081076 від 14.06.2006 р.), адреса: 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Миру, буд. 8, кв. 63.

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до боржника приймають протягом 30 днів з моменту публікації оголошення.

19 травня 2007 року в приміщенні актового залу **ЗАТ «Будмеханізація»** м. Херсон, Миколаївське шосе, 5 км. Відбудуться чергові збори акціонерів ЗАТ «Будмеханізація».

Порядок денний:

1. Про підсумки фінансово-господарської діяльності за 2006 рік та перспективи розвитку на 2007 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати діяльності ЗАТ «Будмеханізація» за 2006 рік.
3. Затвердження результатів діяльності та розподіл прибутку за підсумками роботи ЗАТ «Будмеханізація» у 2006 році.
4. Пропозиції щодо виплати дивідендів за підсумками роботи ЗАТ «Будмеханізація» за 2006 рік.

Початок зборів о 14 годині. Реєстрація акціонерів проводиться з 13.00 до 13.50.

Для участі у зборах при собі необхідно мати:

— документ, що посвідчує особу;

— довіреність на представника.

Довідки за телефоном: (055) 37-24-91.

Виконавчий орган
ЗАТ «Будмеханізація»

Аудиторська фірма у формі закритого акціонерного товариства «Аналітик»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів товариства, які відбудуться 21 травня 2007 року о 10:00 години за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 44.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства.
2. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.
3. Затвердження рішень прийнятих на загальних зборах учасників АФ «Аналітик» у формі ЗАТ від 26 березня 2007 року.
4. Обрання Голови правління АФ у формі ЗАТ «Аналітик».

За довідками та ознайомленнями з матеріалами звертатись за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 44, тел.: 8 (044) 279-63-68.

ВАТ «Космос» (код за ЄДРПОУ 20572328)

Повідомляє про скликання чергових зборів акціонерів,

які відбудуться 19.05.2007 р. о 12:00 за адресою: м. Київ, Кінотеатр «Загреб», просп. 40-річчя Жовтня-116.

Реєстрація акціонерів та їх представників проводиться з 11:00 до 12:00.

Порядок денний:

- Звіт правління і ревізійної комісії.
- Перспективи розвитку ВАТ.
- Вибори ради акціонерів ВАТ.
- Вибори ревізійної комісії ВАТ.
- Вибори правління ВАТ.
- Порядок погашення кредиторскої заборгованості.
- Виплата дивідендів.
- Внесення змін до Статуту ВАТ (згідно законодавства).
- Відміна рішення про збільшення статутного фонду.
- Збільшення розміру статутного фонду товариства за рахунок збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості.

Довідкову інформацію можна отримати за тел./факс: 8 (272) 798-07.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) відкрито провадження у справі № 33/26-2006 про визнання ФГ «Пролісок» (код - 24885411, юридична адреса: 07624, Київська область, Згурівський р-н, с. Черевки, пров. Молодіжний, 11) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ухвалою від 15.03.2007 р. господарський суд ухвалив припинити процедуру ліквідації ФГ «Пролісок», передбачену ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та перейти до загальних процедур у справі про банкрутство.

Розпорядником майна банкрута призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серії АБ № 216997 від 29.04.2005 р.).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна служба заповідної справи
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

заступник начальника відділу перспективного розвитку, наукового забезпечення та зв'язків з громадськістю

головний спеціаліст відділу перспективного розвитку, наукового забезпечення та зв'язків з громадськістю ***(на час відсутності основного працівника)***

головний спеціаліст-юрисконсульт відділу перспективного розвитку, наукового забезпечення та зв'язків з громадськістю

Основні вимоги до конкурсантів:

— вища освіта;

— стаж роботи на державній службі, не менше 3 років, або досвід роботи у природоохоронній галузі.

З умовами конкурсу та іншими вимогами до конкурсантів можна ознайомитися під час подання документів. Документи на конкурс приймаються протягом місяця з дати опублікування оголошення.

Заяви подаються за адресою: 03035, Київ-35, вул. Урицького, 35.
Контактний телефон: 206-31-19.

Рішенням загальних зборів акціонерів від 26 березня 2007 року вирішено припинити діяльність шляхом ліквідації Закритого акціонерного товариства «Сабіна» (код ЄДРПРОУ 00307342, адреса: м. Кіровоград, вул. Пашутіна, 75).

Претензії кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців з дати опублікування даного оголошення за адресою: м. Кіровоград, вул. Пашутіна, 75.

Ліквідаційна комісія.

ВАТ «АТП 16354»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів,
що відбудеться 02 червня 2007 р. о 10.00 за адресою: м. Харків, вул. Морозова, 18.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт про фінансово-господарську діяльність товариства за 2006 р. і затвердження балансу і фінансових результатів діяльності товариства.
2. Звіт ревізійної комісії товариства та його затвердження.
3. Затвердження порядку покриття збитків.

Реєстрація акціонерів відбудеться 2 червня 2007 р. з 9.00 до 9.55 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації необхідно мати документ, що підтверджує особу; для представників неповнолітніх акціонерів — свідоцтво про народження дитини і паспорт представника; для представників акціонерів — належним чином оформлену довіреність.

Телефон для довідок: (0572) 52-21-36.

ВІД АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

Академія медичних наук України, відповідно до п. п. 11, 12 свого Статуту, повідомляє про наявність вакансій дійсних членів (академіків) і членів-кореспондентів АМН України з таких спеціальностей:

академіків: **акушерство і гінекологія — 1; педіатрія — 1; медична екологія — 1;**
членів-кореспондентів: **променева діагностика, онкологія — 1; наркологія, психіатрія — 1; регенеративна медицина — 1; урологія — 1; імунологія — 1; інфекційні хвороби — 1; ревматологія, кардіологія — 1; гігієна, медична екологія — 1; гігієна праці — 1; соціальна гігієна — 1.**

Відповідно до п. 10 Статуту Академії медичних наук України дійсними членами (академіками) АМН України обираються вчені України, які збагатили науку досягненнями першорядного значення, членами-кореспондентами АМН України обираються вчені, які збагатили науку визначними науковими досягненнями.

Право висувати кандидатів в академіки і члени-кореспонденти Академії медичних наук України з вказаних у цьому оголошенні спеціальностей надається вченим радам наукових установ і вищих навчальних закладів, державним і громадським організаціям, дійсним членам і членам-кореспондентам Національної академії наук України і Академії медичних наук України.

Висунення кандидатів науковими установами, вищими навчальними закладами, державними і громадськими організаціями проводиться на засіданнях учених рад, колегій або президій таємним голосуванням простою більшістю голосів.

Повідомляючи імена кандидатів у дійсні члени та члени-кореспонденти Академії медичних наук України, необхідно додати такі документи (в одному примірнику): подання (рішення ради державної, громадської організації або лист з відповідним мотивуванням у разі висунення кандидата дійсним членом чи членом-кореспондентом Національної академії наук України або Академії медичних наук України), анкету наукового працівника (особовий листок з обліку кадрів) з фотокарткою, автобіографію, копії дипломів про закінчення ВУЗу, присвоєння наукових ступенів та вчених звань, список всіх наукових праць та окремо список наукових праць, опублікованих за останні 5 років, список підготовлених докторів і кандидатів наук, відгуки про наукову діяльність.

Усі матеріали належить надсилати за адресою:
04050, Київ-50, вул. Герцена, 12
Президія Академії медичних наук України, кімната 105
Строк прийому документів — до 4 травня 2007 р.
Довідки по телефонах: 489-39-79, 489-04-70, 483-72-23

Президія Академії медичних наук України

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ПП «Орхідея-2001»

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрота.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1: Жатка «Озон-4» (795 кг), автомобіль ГАЗ-24 (1280 кг), автомобіль УАЗ-452 (1271 кг), автомобіль УАЗ-469 (1265 кг) на металобрухт. Початкова ціна продажу 3228,00 грн., без ПДВ;

Лот № 2: Будівля магазину, площею 86,1 м 2, розташована за адресою: Запорізька обл., Михайлівський р-н, с. Жовтневе. Початкова ціна 1220,00 грн. без ПДВ;

Лот № 3: Будівля магазину, площею 106,8 м 2, розташована за адресою: Запорізька обл., Михайлівський р-н, с. Слов'янівка. Початкова ціна 2314,00 грн. без ПДВ.

Умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 10 квітня 2007 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

21 березня 2007р. за № 251/13518 зареєстроване в Міністерстві юстиції України рішення адміністративної ради Фонду № 2 від 16 березня 2007р. "Про внесення змін до рішення про збільшення розміру відшкодування коштів за вкладами", яке набуває чинності відповідно до чинного законодавства.

Згідно з вищезазначеним дія рішення адміністративної ради Фонду №1 від 14 лютого 2007 р. **"Про збільшення розміру відшкодування коштів за вкладами",** яке зареєстроване в Міністерстві юстиції України 15 лютого за № 131/13398, поширюється на вкладників АКБ "ОЛБанк", АТ "Наш банк", відповідно до якого вкладники мають право на отримання гарантованої суми відшкодування у розмірі вкладів, включаючи відсотки, але не більше 25 000 грн.

Вкладники АКБ "ОЛБанк", АТ "Наш банк", АКБ "Росток банк", АБ "Аллонж" мають право звертатися до Фонду за отриманням відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, до 31 грудня 2007р.

Для отримання відшкодування у розмірі гарантованої суми вкладникам вищезазначених банків необхідно подати до Фонду:

1) заяву на виплату коштів, у якій має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, особистий підпис фактичне місце проживання;

2) копію сторінок паспорта № 1, 2 та 11;

3) копію довідки органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера.

У разі виплати відшкодування іншим особам, окрім зазначених вище документів необхідно подати до Фонду нотаріально засвідчену копію довіреності (свідоцтва про право на спадщину). Довірена особа (спадкоємець) у заяві вказує також реквізити власника рахунку.

За результатами розгляду наданих документів Фондом буде здійснено переказ коштів тим заявникам які ще не отримали гарантовану суму відшкодування в повному обсязі. Про назву банку–агента, строк, протягом якого можна отримати у банку відшкодування, кожний отримувач коштів буде повідомлений рекомендованим листом Фонду за адресою, вказаною в заяві.

Адреса Фонду: вул. Ярославів Вал – 32А, м. Київ, 01034, Україна
Довідки за телефонами: 8–800–308–108–0
www.fg.org.ua

СПОРТ

ВІВТОРОК, 3 КВІТНЯ 2007 ■ № 58 (4058)

4 квітня в Україні мінлива хмарність, на Лівобережжі та в південних областях місцями невеликий дощ. Вітер північний, 3—10 м/с. Температура вночі 2—5 градусів тепла, у Карпатах близько 0, удень 5—12 тепла

Вісті звідусіль

Велоспорт (трек). Іспанія. Чемпіонат світу. У чоловічих командних перегонах переслідування збірна України стала другою. Срібні медалі здобули Любомир Полатайко, Максим Поліщук, Віталій Попков і Віталій Щедов. У кваліфікації у складі нашої команди виступав Роман Кононенко (у фіналі його замінив Попков). Чемпіонами стали велосипедисти Великої Британії на чолі з триразовим олімпійським чемпіоном Бредлі Вігінсом.

Волейбол. Чемпіонат України. Жінки. Суперліга. Спортовики черкаського клубу «Круг» достроково стали чемпіонками. Слід зазначити, що черкащанки вп'яте стали найсильнішою командою країни (у сезонах 1997/1998, 1999/2000, 2004/2005, 2005/2006 і 2006/2007 років). Золоті медалі вони завойовують утрете поспіль.

Перегравши «Галичанку-Галекспорт» з рахунком 3:1, волейболістки з Черкас стали недосяжні для суперниць. А наступного дня, уже в ранзі чемпіонок сезону 2006/2007, вони перемогли «Орбіту—Університет» —3:1 (25:18, 25:23, 22:25, 25:22).

Теніс. Головний тренер національної жіночої збірної України Володимир Богданов назвав прізвища тенисисток, котрі 18—21 квітня року в Болгарії зіграють матч Кубка Федерації у першій групі Євро-Африканської зони. Це сестри Альона та Катерина Бондаренки, Юліана Федак і Тетяна Перебийніс.

Нагадаємо, що, за правилами Fed Cup, напередодні жеребкування (17 квітня) головний тренер може внести зміни до попередньої заявки і змінити щонайбільше двох гравців. Тому на тренувальний збір до Болгарії, який передуватиме матчу, окрім вищеназваної четвірки, запрошено ще Ольгу Савчук та Юлію Бейгельзімер.

Баскетбол. Регулярний чемпіонат країни. Чоловіки. Суперліга. «Політехніка» (Харків) — «Миколаїв». 80:77. «Київ» — «Черкаські мавпи». 100:67. «Львівська політехніка-Галичина» — «Кривбасбаскет-Люкс». 71:75. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Азовмаш» (Маріуполь). 69:79. «Київський будівельник» — «Одеса». 94:75. «Сумихімпром» — «Пульсар» (Рівне). 104:74.

Отже, стали відомі всі вісім команд, які виступатимуть у раунді плей-оф. За тур до закінчення регулярного чемпіонату сформувалася група з восьми топ-команд сезону 2006/2007.

Боротьбу за призові місця продовжать «Азовмаш», «Київ», «Черкаські мавпи», «Сумихімпром», «Хімік», «Дніпро», «Кривбасбаскет-Люкс» і «Миколаїв». 9 квітня в суперлізі зіграють останні зустрічі регулярного чемпіонату, після чого остаточно визначаться пари учасників першого раунду плей-оф.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 24-й тур. «Волинь» — «Динамо-2». 0:1. «Закарпаття» — «Нафтовик-Укрнафта». 1:0. «Енергетик» — «ІгроСервіс». 1:0. ЦСКА — «Геліос». 0:2. «Борисфен» — «Спартак». -:+. «Десна» — «Сталь». 0:1. «Миколаїв» — «Поділля». 4:1. «Дніпро» — «Львів». 1:1. «Олександрія» — «Оболонь». 1:0.

«Закарпаття» — 51 очко, «Нафтовик-Укрнафта» — 50, «Оболонь» — 45, «Олександрія» — 41, «Кримтеплиця» — 40, «Динамо-2» — 39, «Енергетик» — 38, «Сталь», «Геліос» — по 35, «Волинь» — 30, «ІгроСервіс» — 29, «Львів» — 28, «Десна» — 27, «Миколаїв» — 26, ЦСКА — 24, «Спартак» — 23, «Поділля» — 21, «Дніпро» —20, «Борисфен» — 1.

Червнева тривога…

Наставник збірної Франції Раймон Доменек **(на знімку)** з побоюванням чекає відбірних матчів Євро—2008 проти України та Грузії в червні. Він боїться, що французькі футболісти втратять на той час форму і житимуть думками про відпустку. Та ще й знаменитий форвард французів Тьєррі Анрі через проблеми з м'язами живота не вийде на поле до кінця сезону.

— У мене є величезне бажання, щоб усі гравці збірної Франції вийшли до фіналу Ліги чемпіонів, що відбудеться 23 травня. Але це, на жаль, неможливо, — каже мосьє Доменек.

У Франції чемпіонат закінчується 25 травня, в Англії — 13 травня, а в Німеччині — 19-го. Поки що Доменек не знає, чи збиратиме команду на базі в Клерфонтене раніше 28 травня, щоб серйозніше підготуватися до важливих іспитів.

Тривога тренера «Галльських півнів» небезпідставна. Слід пригадати, як 5 червня 1999 року вони вдома програли відбірний матч чемпіонату Європи росіянам —2:3. Щоправда, це не завадило французам через рік стати найсильнішою командою континенту.

Матч Франція—Україна заплановано на 2 червня і відбудеться в Сен-Дені, передмісті Парижа.

Фото з архіву Віктора БРАНИЦЬКОГО.

Тягти «воза» разом...

Спортивна гімнастика. VI міжнародний турнір «Кубок Стелли Захарової». Київ. Палац спорту. 31 березня — 1 квітня. Участь у ньому взяли 18 країн: Австралія, Азербайджан, Білорусь, Казахстан, Канада, Катар, Китай, Велика Британія, Німеччина, Угорщина, Ізраїль, Італія, Японія, Польща, Росія, Словаччина, Іспанія, Україна. **Інформаційну підтримку турніру надавав «Голос України».**

Чоловіки. Командні змагання. 1. Україна. 2. Велика Британія. 3. Росія. **Багатоборство**. 1. Деніел Кітінгс (Велика Британія). 2. Євгеній Васильєв (Росія). 3. Макото Окігурі (Японія). 4. Артем Любоневич (Україна). **Вільні вправи.** Макото Окігурі. Кільця. Ту Тін (Китай). Кінь. Олексій Колтаков (Україна). **Опорний стрибок.** Люк Фолвел (Велика Британія). **Бруси**. Роман Кулеша (Польща). **Поперечина.** 1. Євгеній Васильєв. 2. Даніель Кітінгс. 3. Артем Любоневич.

Жінки. Командні змагання. 1. Росія. 2. Японія. 3. Китай. 4. Україна. **Багатоборство.** 1. Кайко Мукумото (Японія). 2. Надія Чихірєва (Росія). 3. Мітчел (Австралія). **Бруси.** 1. Цяо Ша (Китай). 2. Анастасія Коваль (Україна). **Опорний стрибок.** 1. Ден Ін (Китай). 2. Валерія Максюта (Україна). **Колода.** Цяо Ша. **Вільні вправи.** 1. Лі Шаншан (Китай). 2. Таїс Ескolар (Іспанія). 3. Валерія Максюта (Україна).

Українську гімнастику на цих змаганнях було представлено не найсильнішим складом. Утім, кого виставляти на конкретний турнір, прерогатива лише тренерів національної команди. Однак і за таких обставин господарі, як ви бачите, виступили гідно, здобувши чимало нагород.

Кореспондент «Голосу України» розмовляв з держтренером Росії Валентиною Родіоновою, олімпійською чемпіонкою, членом жіночого комітету ФІЖ Любов'ю Бурдою, тренерами і керівниками делегацій Білорусі, Японії, Китаю, Австралії, Іспанії, Великої Британії, і всі вони висловлювали надію, що їх запросять на наступний турнір.

Ми також поцікавилися в олімпійської чемпіонки Стелли Захарової, наскільки реальне проведення в Києві етапу Кубка світу.

— Таке цілком можливе. Однак мені самій цього воза не потягти. Потрібна допомога Української федерації гімнастики, Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту. До речі, є вже організації, котрі готові підставити плече. Маю на увазі Київську міську держадміністрацію. Заступник голови КМДА Віталій Журавський запевнив, що столиця надасть допомогу у проведенні етапу Кубка світу...

На знімках: олімпійська чемпіонка Стелла Захарова; епізод змагань.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Спіткнулися у своєму регіоні

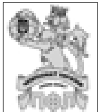

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 20-й тур.

«Таврія» — «Сталь». 2:1. 7 200 глядачів. Голи: Любенович, 51, Едмар, 54 — Біто, 63.

«Іллічівець» — «Шахтар». 1:1. 12 500. Кривошеєнко, 65 — Матузалем, 75. **Вилучено** Лащенкова («Іллічівець», 77, удар суперника рукою в обличчя після зупинки гри).

«Металіст» — «Динамо». 0:2. 28 800. Ребров, 28, 66. **Вилучено** Юссуфа («Динамо», 90+1, два попередження).

«Арсенал» — «Дніпро». 1:1. 3 000. Євсеєв, 27 — Корніленко, 72.

«Кривбас» — «Металург» (Запоріжжя). 1:1. 8 000. Гігіадзе, 82 — Любарський, 79. Нереалізований пенальті — Гігіадзе («Кривбас», 17).

«Ворскла — «Харків». 0:1. 8 000. Гладкий, 61. Вилучено Рожка («Харків», 75, два попередження).

«Зоря» — «Чорноморець». 0:4. 19 000. Валєєв, 6, 89, Симоненко, 20, Коритько, 77.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**16**	**4**	**0**	**48—14**	**52**
2. «Шахтар»	**15**	**3**	**2**	**43—8**	**48**
3. «Дніпро»	**7**	**11**	**2**	**19—11**	**32**
4. «Таврія»	9	3	8	18—18	30
5. «Металіст»	8	6	5	18—16	30
6. «Чорноморець»	7	5	8	28—27	26
7. «Арсенал»	6	8	6	20—23	26
8. «Кривбас»	5	11	4	23—24	26
9. «Карпати»	6	6	6	14—18	24
10. «Харків»	6	5	9	19—28	23
11. «Металург» Зп	5	8	7	14—23	23
12. «Металург» Д	5	6	8	16—23	21
13. «Ворскла»	5	4	11	13—20	19
14. «Іллічівець»	4	6	10	15—24	18
15. «Зоря»	**3**	**6**	**11**	**14—35**	**15**
16. «Сталь»	**3**	**4**	**13**	**14—24**	**13**

Бомбардири: Гігіадзе («Кривбас»), Гладкий («Харків») — по 10 м'ячів, Шацьких («Динамо») — 8, Бєлік («Шахтар»), Даниловський («Чорноморець»), Назаренко («Дніпро») — по 7.

Маріупольці взяли очко в зустрічі з чемпіоном України і навіть могли виграти. Але нічия «Іллічівця» з огляду на його незавидне турнірне становище — результат з усіх боків для клубу чудовий.

Протягом матчу «Шахтар» мав чималу перевагу, атакував. Забити мали нагоди Матузалем, Брандау, Вукич. Та щоразу гості наражалися на потужний оборонний мур господарів, де головною дійовою особою був воротар Шуховцев.

А на 65-й хвилині одна з небагатьох атак маріупольців завершилася успіхом. Помилився Левандовський, і Кривошеєнко, скориставшися цим подарунком, у карному майданчику ще й Гюбшмана «прибрав» і після цього влучив у «дев'ятку».

Зрозуміло, такий драматичний поворот долі додав спортивної злості гостям. Вони притисли маріупольців до власних воріт, і невдовзі після прострілу Срни ударом головою Матузалем установив рівновагу. Та більшого «Шахтареві» досягти не вдалося. Хоча «Іллічівець» залишився вдесятьох, а київський арбітр Берізка додав до основного часу п'ять хвилин, котрі фактично перетворилися майже на сім.

Очікувалося гостре протистояння у Харкові. Однак лідер без особливого напруження, демонструючи високий клас і досить привабливу гру (командну й індивідуальну), на жахливому полі здолав «Металіста».

На знімку: Сергій Ребров, котрий забив два м'ячі «Металісту».

Фото ФК «Динамо».

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

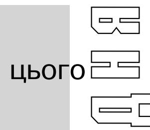

3 КВІТНЯ

■ 1802. На Закарпатті народився Юрій Венелін (спр. прізвище Гуца), історик-славіст. Розробив ряд питань з історії закарпатських українців.

■ 1809. У Києві, на Контрактовій площі, встановлено скульптуру «Самсон».

■ 1907. У Кам'янці-Подільському народився письменник Володимир Бєляєв, автор, зокрема, трилогії «Стара фортеця».

■ 1920. Раднарком України ухвалив декрет про націоналізацію всіх лісів.

■ 1947. У США прийнято так званий план Маршалла — програму відбудови й розвитку Європи після другої світової війни шляхом подання їй американської допомоги. Брало участь 17 країн.

■ 1973. В УРСР засновано літературну премію імені Павла Тичини «Чуття єдиної родини».

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775.

для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12
Зам. 9-1-24

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 1108

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010015 >